

ԻՐԱԾ

ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ
ԱՏՐԻՎՈՋՈՒԹԵՄՆ
ՀԱՅՈՒ
ԵՐՈՒՍԱԼԵՄԻ

Կ ՏԵՐԻ

Դ - Զ

1986

Արևոս

ԱՄԵՐԻԿԱԿԻ
ԿՐՈՆԱԿԱՐ - ԳՐԱԿԱՐ - ԲՈՒԺԱՄԱԻՐԱԿԱՐ

ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ ԵՐՈՒՍԱԼԵՄԻ ՀԱՅ ՊԱՏՐԻԱՐքՈՒԹԵԱՆ

Կ. ՏԱՐԻ - ՆՈՐ ՀՐՁԱՆ

1986

Ապրիլ - Մայիս - Յունիս

Թիւ 4 - 5 - 6

1986

April - May - June

No 4 - 6

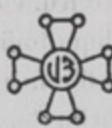
S I O N

VOL 60

A MONTHLY OF RELIGION, LITERATURE AND PHILOLOGY

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARMENIAN PATRIARCHATE, JERUSALEM

Proprietor: His Beatitude the Armenian Patriarch of Jerusalem

St. James Press, Jerusalem

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ Տ. Տ. ՎԱԶԳԵՆ Ա. Ի ԶԱՏԿԱԿԱՆ ՔԱՐՈՉԸ

Ս. ԷԶՄԻԱՆԻ ՄԱՅՐ ՏՈՃԱՐԵՒՆ

Աստուածուցու Յարութեան լոյսը այսօր մի անգամ եւս նառազայրում է մեր հոգիների վերեւ, իր նես բերելով բալասանը խնդութեան, մտիրարութեան եւ յաւերժական կեանի յոյսի:

Սուրբ Զատկի սօնախմբումը մեզ ընուհում է սրբանչելի պահը խորհրդածելու մեր կեանի իմաստի մասին, մեր նակատագրի մասին, մեր հոգու փրկութեան մասին, խորհրդածութիւն՝ որ մղում է մեզ մեր հոգու հայեացքը ուղղել դեպի քրիստոնէական նեմարտութիւնը՝ մեղքի կապաններից ազատուելու եւ արժանի դառնալու անանց մի կեանի, յարուցեալ Քրիստոսի նես:

Այսօր մատքերում ենք մարգարետիւնը մեծն Եսայու, թէ՝ «Յարիցեն մեռեալք եւ կանգնեսցին որ իցեն ի գերեզմանն եւ ուրախ եղիցին յերկրի» (Եսայի, իջ. 19):

Այսօր մատքերում ենք մանաւանդ Յիսուսի խօսերը, թէ՝ «Ամէն, ամէն ասեմ ձեզ, զի զայ ժամանակ եւ արդէն իսկ է, յորդամ մեռեալք լսիցեն ձայնի Արդույն Ասուծոյ եւ որք լսիցեն կեցցեն» (Յովին. Ե. 25):

Խոկ Ռոկերերան հայրապետը Յովիաննես պատզամում է բոլորիս՝ «Ոչ ոք չուսանաւուի եւ ոչ ոք չվիասուի իր մեղքերի համար, որովնետեւ մեղաց բոլորիւնը ծագեց գերեզմանից. ոչ ոք չվախենայ մահից, զի Փրկչի մահը մեզ ազատեց մահից»:

Իրոք, Տիրոջ յարութեան աւետիսը քափանցում է մեր էութեան մէջ որպէս խորհրդաւոր մի յուզում փրկութեան յոյսի. եւ առելին՝ որպէս մի քառուն թէ նաև մեր լուսաբնակ նախնիք նոյն յոյսով են ապրել ինչպէս մենք այսօր, եւ դարեւ ու դարեւ նոյն հաւատենով են դիմաւորել Յարութեան առաւտօր, Սուրբ Հոգով պարուրուած: Զօհաբերումը եւ Յարութիւնը Յիսուսի, մեր նախնեաց համար դարեւ շարունակ հանդիսացել են զերազոյն ստուգութիւնը այն մեծ նեմարտութեան, որ միայն զօհաբերութեամբ, սինութեամբ կարելի է հասնել մեծ իրազործումների, տառապանով՝ անանց ուրախութիւնների, մահուան հանապարհով՝ յաւերժական կեանի:

Միրելի հաւատացեալներ, այսպէս ահա սօնախմբում ենք մենիք եւս այսօր Սուրբ Զատկիը, վերածնուող բնութեան զարնանային այս լուսաբացին:

Այս տարի եւս խալեցինք խոռասնօրեայ պահոց ապահուարութեան, Արեւագալի եւ Կիրակօրեայ եկեղեցական հոգեպարար արարողութեանց հանապարհով: Հոգեւին ուղեկցեցինք Յիսուսի դեպի Դողորքա, փորձելով կրել մեր ուսեւի վրայ տանջող ծանրութիւնը խաչի՝ զղումով, պահեցողութեամբ, աղօթներով եւ բարի գործերով: Ապա ծանր լրութեամբ ապրեցինք Յիսուսի տառապանով ու մահը խաչափայի վրայ: Խոկ այսօր, ով երաք, ցնծութեամբ դիմաւորում ենք մեծ աւետիսը Նրա ամենայաղը Յարութեան:

Մեր մարդկային սահմանափակ մասծողութեամբ դժուար է քափանցել նեռու նորիզոնը՝ Քրիստոսի մահուան ու Յարութեան տիեզերական խորհրդի, սակայն սուրբ առաքեալներն ու երանելի հայրեր մեր, իրենց նոզու վկայութիւններով լուսաւորում են մեր գիտակցութիւնը՝ ըմբռնելու և ապրելու այդ խորհրդի նոզեւոր համարտութիւնը։ Յիշենք վկայութիւնը ներանոսաց առաքեալ Պօղոսի՝ «Ենչպէս մի մարդով եկաւ մահը, այնպէս էլ մի ուրիշ մարդով» մեռելների յարութիւնը։ Ենչպէս Աղամով բոլոր մարդիկ մեռնում են, այնպէս էլ Քրիստոսով բոլոր ապրելու են» (Ա. Կորնը., ԺԵ. 21-22):

Մենք հաւատում ենք, որ Յարութեան լոյսը ուժգին նառազայրել է մեր լուսաբնակ նախնեաց հոգիններում ու նրանց ոգեսնչել մահուամբ մահը յաղբելու տեսիլքը, ի փրկութիւն նրանց՝ մեղքերի կապաններից եւ ի ժառանգութիւն յաւիտենական կեանի:

Մահուամբ մահը յաղբելու տեսիլքը մղել է նրանց մաքառելու, պայտաբելու և նահատակուելու խսկ, վասն Յիսուսի և վասն հայրենեաց, վասն իրենց կեանի ազատութեան ու խաղաղութեան։

Այդ տեսիլքը, լոյսը նառազայրում է այսօր էլ մեր բոլորին վրայ, մեր ազգի բոլոր զաւակների վրայ։ Այդպէս է որ մենք՝ այսօրուաններս, ոգեպէս միանում ենք, նոյնանում մեր նախնինների իտէալների նետ, միեւնոյն Աստուծոյ օրհնութեան և ընորհների ներեւու։

Այս լոյսով պարուրուած, այս յոյսերով ոգեսնչուած մեր ժողովուրդը ի Հայաստան եւ ի սփիւռս աշխարհի, Տիֆում է, զոհաբերում է, մաքառում է յանուն իր ինինութեան անաղարտ պահապանութեան, յանուն ստեղծարար գործերի իրականացման, յանուն նոզեւոր ու ազգային իտէալների կենսագործման, երկու միջին մեր նահատակների յիշատակի անմոռաց պահպանման, որոնք 1915-1916 դաժան տարիներին իրենց աչքերը փակեցին անաւոր սառապանների մէջ, իրենց երազանների իրականացումը բողնելով յաջորդ սերունդներին որպէս սրբազն կտակ։

Այսօր, երբ սօնախմբում ենք սուրբ նրանքը մեծ Յարութեան, այսօր, 70 տարի յետոյ ցեղասպանութեան դժոխային օրերից, չենք կարող չապրել սօնական ուրախութիւնը մեր ազգային հայրենական վերածննդի, սօնախմբումը մեր նոր կեանի եւ ստեղծարար վիրխարի իրազործումների մեր հայրենարնակ ժողովրդի, եղբայրական ազգութիւնների մեծ ընտանիքում, աննախընթաց անվտանգութեան եւ խաղաղութեան պայմաններում։

Հայ Եկեղեցու ամէն մի զաւակ, ամէն մի հայ սիրս, ուր որ բնակուելիս լինի, Զատկական այս արեւոս օրերին, ի տես հայրենի վերաշնուրեան ու ծաղկման, զգում է վերածննդի ուրախութիւնը, զգում է նոր կեանի երգը, զգում է եւ հաւատում հայոց Էլ աւելի պայծառ ապազային։

Ենչպէս զերեզմանը մեր Փրկչի Յիսուսի, այնպէս էլ զերեզմանը հայոց ազգի դատարկ է այլեւս։ Երեւ Տէր Զօրի անապաններում ուխտի զնանք այսօր, կարող ենք լսել լուռ ձայնը բարի նրեւակի՝ «Ենչո՞ւ էլ փնտում կենդանիներին մեռեալների մէջ, նրանք այստեղ չեն, նրանք յարութիւն են առել ու յաւես պիտի ապրեն»։

Ամեն, Տղիչէ Արքապ, Տէրտէեան,
Պատրիարք Հայոց,
Երուսաղէմ

Ս. Էջմիածին, Ս. Զատիկ 1986

Չերդ Ամենապատութիւն,

Փրկչին մեր Յիսուսի Քրիստոսի լոյս Յարութեան աւետիսը վերստին
բերում է մեզ բոլորին հոգեւոր ցնծութիւն, մխիթարութիւն եւ ամրապնդում
է մեծ յոյսը հոգիների փրկութեան:

Զի, «Ինչպէս Աղամով բոլոր մարդիկ մեռնում են, այնպէս էլ Քրիս-
տոսով բոլոր ապրելու են» (Ա. Կորնը, ԺԵ. 21-22):

Սուրբ Յարութեան ուրախութեամբ Մայր Հայաստանից եւ Ս. Էջմիածնից
բերում ենի Մեր սիրոյ ողջոյնը Չերդ Ամենապատութեան, Սուրբ Սքոյփդ
ուխտապահ Միաբանութեան եւ համայն մեր հաւատացեալ զաւակներին, Մեր
որտից բխած ամենաբարի մաղրանիներով, Չեր հոգեւուն ու ազգապահապահ
զործոց լիակատար յաջողութեան համար:

Յարուցեալ Փրկչի կենարար սկրճ ու խաղաղութիւնը բող առասօրէն
բաշխուի մեզ բոլորին եւ մեր օրերի աշխարհին, ի մխիթարութիւն համայն
մարդկութեան:

Զեզ եւ մեզ մեծ աւետիս,

«ՔՐԻՍՏՈՍ ՅԱՐԵԱՒ Ի ՄԵՇԽԵԼՈՅ»:

Եղբայրական սիրով ի Քրիստո»

Վ. Ա. Զ. Գ. Է. Ն.

Կաթողիկոս Ամենայն Հայոց

Սիրեցեալներ Մեր, Յարութեան աւետիսը տօնախմբումն է մահի պար-
ութեան, տօնախմբումն է կեանի մօսանորոգ ծաղկումի, տօնախմբումն է
բարու ուժերի յաղբութեան ընդդէմ չարի, տօնախմբումն է խաղաղութեան
եւ սիրոյ բազաւորութեան:

Մենի աղօրում ենի, որ բոլորդ արժանի դառնանք վայելելու կենարար
բարիները սուրբ Յարութեան ձեր ընտանեկան երջանիկ յարկերի ներքոյ, ձեր
համայնքային ու ընկերային կեանքում:

Մնում ենի նաև աղօրող, որ այս Զատիկը աշխարհին բերի մեծ աւե-
տիսը խաղաղութեան դասի վերջնական յաղբութեան, աւետիսը բոլոր մահա-
սիփիու զենքերի խորտակման, աւետիսը պատերազմ կոչուած նրէսի եօթ զլուխ-
ների զախշախման, աւետիսը ազգութիւնների վերջնական համերաշխութեան
եւ պետութիւնների խաղաղ զործակցութեան, արդարութեան արեւի ներքոյ:

«Զի Քրիստո յարեաւ ի մեռելոց, մահուամբ զման կոխեաց եւ յարու-
թեամբ իւրով մեզ զկեանս պարզեւեաց»: Ամէն:

**ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱՐԱՆ ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈՅ
ԱՆՔԻԼԻԱՍ - ԼԻԲԱՆԱՆ**

Թիւ 90:86

Անքիլիաս, 14 Մարտ 1986

Ամենապատճեն

Տ. Եղիշէ Արքեպա. Տէրժէրեան

Պատրիարք Հայոց Ա. Երուսաղէմի

Երուսաղէմ

Սիրեցեալ Եղբայր ի Քրիստո,

Հոգեկան զօրութեան աղբիւր է իւրաքանչիւր Քրիստոնեայի համար ողջունել մօսալուս զալուսը մեր Տիրոջ Յիսուսի Քրիստոսի նրաւափառ Յարութեան տօնին, որովհետեւ անոր մէջ է անսպառելի ոյժը այն հաւատքին, որով մարդ էակը անվախ կեցուածքով եւ յաղքանակի տեսիլքով կը դիմագրաւէ մահուան զաղափարը:

Յարութիւնը զազաքանակէտն է Քրիստոսի կեանքին: Առանց Յարութեան, Քրիստոսի ուսուցումները եւ արարքները պիտի չունենային այն ոյժը, արծէնը եւ ներզործութիւնը, զորս ունեցան Յարութեան պայծառ իրողութենէն նառազայրող լոյսով: Առաքեալներ եւ անոնց յաջորդողները այդ հաւատքով զօսեպնդուած յառաջ տարին իրենց առաքելական գործունելութիւնը՝ ի խնդիր Քրիստոնէութեան տարածման եւ մարդոց երջանկութեան: Ա. Պօղոս Առաքեալ հոգեկան այդ զօրութեամբ կը յայտարակէ. «Կենդանի եմ այսունետեւ, ոչ ես՝ այլ կենդանի է յիս Քրիստոս» Գաղ. Բ. 20):

Հայ ձողովուրդը, որ իր պատմութեան ամբողջ տեսլութեան նաւակեց խաչին տառապանքը, միանգամայն եւ վայելեց յարութեան յաղքանակի ուրախութիւնը: Խաչը նամբան է դէպի յարութիւն և հաւատքով ու կամաւրապէս ստանձնուած խաչելութեան արարքը յաղքական ուղեւորութիւն է այդ նամբուն մէջ: Այս է անհերթելի վկայութիւնը ողջ հայոց պատմութեան:

Այս նոյն հաւատքով կ'ողջունենք Ձերդ Սիրեցեալ Եղբայրութիւնը, Ս. Յակոբեանց Միաբանութիւնը և Երուսաղէմի Առաքելական Արքոը, աղօթելով առ Բարձրեալն Աստուած, որ Փրկչի յարութեան վերանորոգիչ ոյժովը բարգաւան եւ ծաղկուն պահէ Ձեր զահակալութեան բոլոր օրերը ի պայծառութիւն Մրցոց Յակոբեանց դարաւոր վանքին եւ յօդու մեր Եկեղեցւոյ եւ ազգի զօրացման:

Մնամք Եղբայրական սիրոյ ողջունիւ

Աղօթակից

Գ. Ա. Ր Ե Գ. Ի Ն Բ.

Կաքողիկոս Մեծի Տանն Կիլիկիոյ

SECRETARIAT OF STATE

From the Vatican, 6 May 1986

His Beatitude Yeghishe Derderian,
Armenian Orthodox Patriarch of Jerusalem,
St. James Monastery

At this time in the liturgical year, we are called to enter ever more deeply into the mystery of the Death and Resurrection of Christ, a mystery which we come to experience ever more deeply through service of our fellow men. For your message of greeting at this holy season, His Holiness Pope John Paul II has asked me to express his deep gratitude.

It is a joy to fulfil this charge and I do so in a spirit of faith in "Christ who was raised from the dead to the Father's glory, that we might live a new life" (Rom. 6:4). May the Risen Lord revive in us his gift of that "ministry of reconciliation that has been entrusted to us" (2 Cor. 5:18). May He send us forth anew to bring to the nations that peace which the world cannot give.

With respectful good wishes, I remain

Yours sincerely in Christ
CARDINAL CASAROLI
Secretary of State

LAMBETH PALACE, LONDON, SE1 7JU

EASTER 1986

His Beatitude Yeghishe Derderian,
Armenian Patriarch of Jerusalem.

Your Beatitude,

Celebrating together with you the glorious festival of Christ's resurrection, I greet you and your Church in the Risen Lord. Alleluia! Christ is risen. He is risen indeed. Alleluia!

Easter is a festival of light. Drawing on a symbolism deeply rooted in much religious experience, and in the life of nature itself, Christians have always seen in light a sign of hope, a sign of the victory of good over evil, of life over death. St. John proclaims that God is light, and that the light of God, coming with the world in Jesus Christ, shines in the darkness, which has not overcome it. Darkness, in fact, has been overcome by light, for God in Christ has overcome evil and death on the Cross, and the light of that victory shines out in the Resurrection.

Yet that victory is far from complete in the life of our world. Many people still live in darkness and in the shadow of death. Christians living in the light of the Resurrection are called to wait as children of light, and to bring the light of God's love into the life of his world. Our faith in the Risen Christ impels us to fight against evil in all its forms, and to illuminate the dark areas of human life with God's justice and peace.

In recent months my travels have taken me to India and Canada, where I have met many Christian leaders. I look forward to welcoming others in the coming months. Such meetings convince me that we are all united in a faith in the Resurrection which is no mere feeling in the minds of the followers of a crucified Saviour, but a profound experience of the new life springing from the tomb of Christ. "The darkness is past and the true light is shining" (1 John 2:8). My prayer is that our common witness and service to the world may make that affirmation of our Christian faith a reality in human experience.

Your Beatitude's Beloved Brother in Christ
DR. ROBERT RUNCIE
Archbishop of Canterbury

Ամեն. Տ. Եղիշէ Արքեպիսկոպոս. Տէրտէրեան

Պատրիարք Հայոց — Երուսաղէմ

Սիրեցեալ Եղիշայր ի Քրիստոս,

Սրբազն շարականի այս բառերով, որոնք այնքան սրտառուչ են իւրաքանչիւր քրիստոնեայի սրտին եւ կ'ոգեկոչն մեծագոյն դէպրը մեր փրկագործութեան ճանապարհին վրայ իրագործուած, հոգեկան խոր ուրախութեամբ կ'ողջունեմ Զեզ. շնորհաւորելով հրաշափառ տօնը Քրիստոսի Յարութեան:

Փառաւորելով ման ու գժոխը նուանող Յարուցեալ Կեանքի Խշանք՝ մեր Տէրն ու Փրկիչը Յիսուս Քրիստոս, որ խաչին վրայ կրած Իր տառապանքով եւ երեք օրեր ետք Իր Յարութեամբ երկրաւոր մարդոց առջև երկնքի դռները բացաւ եւ զանոնք ժառանգակից ըրաւ երկնքի թագաւորութեան, կը մաղթեմ որ յառաջիկայ մեծ տօնը դիմաւորէք տոկուն առողջութեամբ եւ ճանդարս սրտով, փառաւորելով կենապարզեւ Աստուածորդին:

Թող Քրիստոսի Յարութեան լոյսը ճառագայթէ բովանդակ տիեզերքի վրայ եւ ընէ մեզ երկնային լոյսի տարածիչները ամենուրեք:

Մինչ կը խոնարհինք Տիրոջ կենսատու գերեզմանին առջեւ, կ'աղօթենք Աստուծոյ որ հոգեակէս զօրացնէ Իր ժողովուրդը եւ օրհնէ զանոնք խաղաղութեամբ (Սղմ., Իթ, 11): Թող մեր եկեղեցիներուն միջեւ տիրոջ եղբայրական յարաբերութիւնները առաւել եւս զօրանան եւ ծառային Աստուծոյ փառքին ու երկրի վրայ խաղաղութեան ամրապնդման, ինչպէս որ Տէրը յայտարարեց էմմառուսի ճամրորդներուն (Ղկ. Իդ. 36):

Այս պայմառ օրերուն, սրտագինս կը մաղթեմ Զեզ եւ աստուածային պաշտպանութիւնը վայելող Զեր հօտին որ առանորէն ստանաք Յարութեան ուրախութիւնը եւ Զեր օրերը ըլլան արեւոտ ու պտղաբեր՝ ի փառս Յարուցեալ Տիրոջ:

Եղիշայրական սիրով ի Քրիստոս՝

Պ Ի Մ Է Ն

Պատրիարք Մոսկովյայի եւ Համայն Ռուսիոյ

Վ. Զատիկ 1986 — Մոսկով

Հ Ե Ա Գ Ի Բ Ն Ե Ր

Ա. Զատկի հրաշափառ տօնին առիթով, Ամեն. Ա. Պատրիարք Հօր կողմէ Եկեղեցւոյ Սրբազն Պետերուն յղուած են հետեւալ չնորհուորական հեռագիրները.

Երուսաղէմ, 30 Մարտ 1986

Նորին Ա. Օծութիւն Տ. Տ. Վաղգէն Ա.

Կաթողիկոս Ամենայն Հայոց

Ա. Էջմիածին

Ա. Զատկի հրաշափառ տօնին բարեբաստիկ առիթով, խոնտրհար կը ներկայացնենք Զերդ Սուրբ Օծութեան մեր և Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան սրտագին չնորհուորութիւնները, խնդրելով Բարձրեալն Աստուծմէ որ չնորհէ Զեղյաջողութիւններով լի երկար և առողջ կետնք, և Մայր Աթոռ Ա. Էջմիածնին՝ անսասանութիւն և բարգաւաճում:

Եղիշէ Արքեպս. ՏէրՏէրեան
Պատրիարք Հայ Երուսաղէմի

Երուսաղէմ, 30 Մարտ 1986

Նորին Սրբութիւն

Յովհաննէս - Պօղոս Բ. Պատ

Վատիկան

Ա. Զատկի հրաշափառ տօնին բարեբաստիկ առիթով, յարգանօք կը ներկայացնենք Զերդ Սրբութեան մեր սրտագին չնորհուորութիւնները մաղթելով Զեղ, շարունակական առողջութիւն և Զեր մեծ Եկեղեցին՝ բարգաւաճում: Թող Ամենակարողն Աստուծ յաջողութեամբ պսակէ Զեր բարի ջանքերն ու ծրագիրները:

Եղիշէ Արքեպս. ՏէրՏէրեան
Պատրիարք Հայ Երուսաղէմի

Երուսաղէմ, 4 Մայիս 1986

Ն. Ամենապատուութիւն Պիմէն

Պատրիարք Համայն Ռուսիոյ

Մոսկուա

Ա. Զատկի հրաշափառ տօնին առիթով, կը ներկայացնենք Զեղ մեր եղբայրական և ջերմ չնորհուորութիւնները, սրտագին մաղթանքներով Զերդ Սրբութեան առողջութեան և բարգաւաճ գործունէութեան համար:

Եղիշէ Արքեպս. ՏէրՏէրեան
Պատրիարք Հայ Երուսաղէմի

ՓՈԽԱԿԱՆ ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆԻ

S. S. ՎԱԶԳԵՆ Ա ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՔԱՐՈՉԸ

ԽՕՍԹԻԱԾ ՓԱՐԻՁԻ Ս. ՑՈՎՃԱՆՆԵՍ ՄԿՐՏԻՉ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՄԵԶ

Կիբակի, 13 Ապրիլ 1986ին

«Ենթա եւ գուարենացիր, հարօնացեալի Աստուծոյ Եկեղեցի, Տալզի բզմեց ՏԵՐ ՏԵՐ Ենթեաց եւ հանեցաւ, բնակիլ ի՞Փեզ» (Եարական):

Այսօր Աշխարհամատրան Եկեղեցին է:

Այսօր մեր Մայր Եկեղեցին կը աօնախմաքէ հիմնադրումը և կազմաւորումը Քրիստոնէական Ընդհանրական Սուրբ Եկեղեցւոյն:

Քրիստոսի Եկեղեցւոյ ծնունդը սեծազոյն երևոյթներէն մին կը հանդիսանայ մարդկութեան պատմութեան հորիզոնին վրայ:

Տիրոջ Յարութեան հրաշքը այն վէմն է, որուն վրայ աներեր կը բարձրանայ ողեկան կառոյցը Սուրբ Եկեղեցւոյ, որ կը խորհրդանչէ իսկ մարմինը յարուցեալ Աստուածորդւոյն: Այդ ողեկան կառոյցը հզօրագոյնը եղաւ պատմութեան կառոյցներու մէջ, որ կը առ գիմազրաւել ժամանակներու փոթորիկները և մնալ յաղթական:

Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցին անբաժան մէկ մասն է Քրիստոնէական Ընդհանրական Եկեղեցիին, Ան հիմնուեցաւ ու կազմակերպուեցաւ առաքելական աւանդութեանց վրայ, Չորրորդ Դարու լուսաբացին, մեծն Գրիգոր Լուսաւորչի սուրբ ձեռքով, Հայոց Հայրապետական Աթոռի հաստատմամբ ի Սուրբ Էջմիածին, Հայաստանի մայրաքաղաք Վաղարշապատի պարիսպներուն տակ, Սուրբ Գրական Արարատի ստորափին:

Սուրբ Էջմիածնայ Աթոռով զիսաւորուած Եկեղեցին Հայ ազդի Մայր Եկեղեցին է, երէկ, այսօր և յաւիսեան:

Հայ Եկեղեցին Ընդհանրական Եկեղեցւոյ հարազատ ու վաւերական մէկ պատկերն է Հայ ազդի կեանքի սահմաններուն մէջ:

Հայ Եկեղեցին տիեզերական Եկեղեցին է՝ մարմին և հոգի առած Հայոց ողեկանութեան սաեղծարաք ձեռքուն մէջ:

Կը խորհինք թէ Արևմուտքի և Արևելքի քրիստոնէական առաքելաշաւիլ Եկեղեցիներու միջն կայ ներքին միութիւն մը՝ Քրիստոսով և Քրիստոսի մէջ. տեսակ մը խորհրդաւոր, փոխադարձ ներթափանցում, որով ամէն մէկ ինքնազլուխ Եկեղեցւոյ մէջ կայ հարազատ պատկերը Ընդհանրական Եկեղեցւոյ: Այսպիսով Ընդհանրական կամ տիեզերական Եկեղեցին իր իրական և ամբողջական գոյառումը կը գտնէ ու կ'արտայայտէ առաքելական ինքնազլուխ ուղղադաւան Եկեղեցիներու ամբողջութեան մէջ: Մեր օրերու Էկումենիկ ողին և շարժումը ուրիշ բան չեն, եթէ ոչ գրսնորումը և ամբապնդումը այդ ամբողջութեան, համաքրիստոնէական միութեան և եղբայրութեան:

Հայ Եկեղեցին ինքզինք բաժնուած չի զգար Ընդհանրական Եկեղեցիէն, քրիստոնէական քոյր Եկեղեցիներու մեծ ընտանիքէն: Բնական է, կան որոշ

գաւանաբանական բանաձեռնութերու երանգաւորումներ, կան ծիսական և ազգային աւանդութեանց հետ կապուած և ժամանակներու հոլովոյթով ձեւառուած ինքնուրոյն զրսեորումներ, սակայն այդ բոլորը ոչ թէ կը բաժնեն, այլ մեզ աւելի կը միոցնեն Ընդհանրական Եկեղեցին, զի այդ բոլոր տարրեր զըրսենորումները, տարրեր երանգաւորումները, Հայ ազգի ոգեկանութեան յատուկ արտայայտութեան ձեւերն են, որոնք աւելի կը հաստատեն այնպերական ճշշմարտութիւնը՝ Քրիստոսի Եկեղեցւոյ:

Հայ ազգը Քրիստոսի Աւետարանը ընդունեց ոչ իբրև դուրսէն իրեն պարտադրուած ուսմունք, ոչ իբրև արտաքին զգեստ, ոչ իբրև ընդօրինակող, այլ իբրև երկնային պարզե մը՝ նաև իրեն ուղղակի շնորհուած, ի պատասխոն իր սեփական հոգւոյ մեծ սպասումներուն և երազանքներուն։ Ապացոյց որ Հայոց Եկեղեցին միակն է Քրիստոնէական Եկեղեցիներու ընտանիքին մէջ, որ իր հիմնադրումը և իր Հայրապետական Ոթոռի հաստատումը կապած է Միածին Որդուոյ ի Հայրաստան էջքի տեսիլքին հետ։ Ապացոյց նաև այն փաստը, որ Հայ ժողովուրդը պատմութեան մէջ առաջինը կը հանդիսանայ քրիստոնէական կրօնը պետական կրօն հոչակող։ Պատահական երեսիթներ չեն ասոնք։

Ահա թէ ինչու, Հայ Եկեղեցին իր ծննդեան օրէն մինչև այսօր, կայ ու կը մնայ աշխարհամատրան աստուածային կառույցին մէջ, անբաժան ու աներեր։

Սիրելի հաւատացեալներ, Հայ Եկեղեցւոյ ճակատազիրը կապուած է՝ մէկ կողմէ Քրիստոնէական Ընդհանրական Եկեղեցւոյ ճակատազրին հետ և միւս կողմէ իր հարազատ սեփական ժողովուրդի ու հայրենիքի ճակատազրին հետ։

Մեր օրերու Ընդհանրական Եկեղեցին, այսինքն Քրիստոնեայ Եկեղեցիներու մեծ ընտանիքը, համայն մարդկութեան հետ միատեղ, կը զանուի աշխարհակործան պատերազմի մը վտանգին տոջեւ նոյն վտանգին տակ կը զանուի նաև ու մանաւանդ մեր Եկեղեցին, իր ժողովուրդով և իր վերածնած մայր երկրով։ Եւ եթէ Հայ Եկեղեցւոյ ճակատազիրը անբաժանօրէն կապուած է մէկ կողմէ Ընդհանրական Եկեղեցւոյ և միւս կողմէ իր սեփական ժողովուրդի ճակատազրին հետ, ապա պարզ է որ մեր Եկեղեցւոյ, յատկապէս հոգեորականներուս ուսերուն կը ժանրանայ պատուարեր լուծը, նուիրական պարտականութիւնը ոչ միայն աղօթելու, այլև անյոզնաբեկ զործելու, մարտնչելու վասն պահպանման աշխարհի խաղաղութեան, վասն ընդհանուր, ամբողջական զինաթափման, վասն համերաշխ աշխարհի մը դոյառման և զոյառման։

Այս խոհերը կը յաճախեն Մեր Միտքը այս տարի մանաւանդ, երբ Միացեալ Ազգերու Խաղմակերպութիւնը 1986 տարին հոչակած է խաղաղութեան տարի։

Մենք՝ Հայ Եկեղեցի, մենք՝ Հայ ազգութիւն, մենք՝ Հայ հայրենիք, չենք կամենար որ աշխարհի վրայ տեղի ունենան ցեղասպանութիւններ, նման 1915 ի ցեղասպանութեան, որուն զոհ զնաց Հայ ժողովուրդի կէսէն աւելին, Արևմտեան Հայաստանի տարածքին վրայ։

Մենք, Հայրապետ Հայոց, կը սպասենք որ արտասահմանի մեր պանդուխտ ժողովուրդը, հայրենաբնակ հայութեան կողքին կանգնած, ամէն բանէ գեր գաւանի հայ ազգի ու հայրենիքի ճակատազրի միասնութեան զիտակցու-

ԲԱՐԵԿԱՆՐԳՈՒԹԻՒՆ Հ 0.38. ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ

Զ.

ՀԱՅ ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ 8ԵՆԶԻ ԽՆԴԻՐ

Խիստական - արտօրողական կէտերու վերաբերմամբ իր թելագրութիւնները յընդհանուրն սպառելէ վերջ, Զեկութիթիթը կ'անցնի «Ընդհանուր հարցեր» մասկազրին ներքե զիսաւորուած կարդ մը ուրիշ խնդիրներու, որոնք կրօնական կեանքի և եկեղեցական կենցաղի ընկերային և ընտառնեկան, նիւթական և բարոյական կողմերուն և պաշտամունքային կատարողութեան ինչ ինչ պայմաններուն կը պատկանին, ինչպէս են Տոմարը և Լեզուն: Ու ատոնց մէջ առաջին զը դնէ «Հոգեւորականութեան ցեղացը»:

Ցենզ Գերմաններէն բառ է, կ'երեկի Ռուսերէնի ճամբով մտած կովկասահայ կիրարկումի մէջ, և կը նշանակէ «արտօնութիւն», «տիտղոս», «ուսումնական բարձր վկայական» ևայլն. — ըստ այսմ, «Հայ հոգեւորականութեան ցենզի խնդիր» արտայատութիւնը ակնարկութիւն կամ յանձնարարութիւն է այն պայմաններուն կամ միջոցներուն՝ զորս հարկ է ի նկատի ունենալ, որպէս զի կանոնաւոր զարգացում և բարձր վկայական չունեցող մը իրաւունք չունենայ յետ այսու հոգեւորականութեան կարդ առնելու: Պարզ է միտք բանին. ինչ որ մենք առհասարակ սովորական կերպով կամ առ առաւելն թեթև ստո-

թիւնը, զիտակցութիւն՝ որ կրնայ կազմաւորուիլ միմիտյն մեր արդի՝ ապրող ու չնչող և հասակ նետող հայկական պետութեան հաստատ ու ապահով հիմքի վրայ: Աղօթող ենք որ ոչ մէկ հայ մարդ դուրս մնայ մեր ազգային ճակատագրի միասնութեան այդ կենսահաստատ զիտակցութենէն: Վասնզի Սարդարապատի հերոսամարտը և Մայիս 28ը կերտողներու իտէալները իրազործուեցան նոյեմբեր 29ի ճանապարհով: Վկայ՝ մեր օրերու Հայաստանը իր վիթխարի իրազործումներով, միիթարութիւնը և հպարտանքը համայն Հայութեան:

Մենք կը հաւատանք նաև որ ինչ որ կը հասկնայ մեր ժողովուրդը Հայ Դատ ըսելով, հնարաւոր պիտի ըլլայ օր մը իրականացնել նոյն 29 նոյեմբերեան ճանապարհով: Հեռու մեզմէ Հայ Դատ հետապնդել՝ հակադրուելով արդի ծաղկած մեր Մայր Հայրենիքին: Հեռու մեզմէ յոյսեր կապել հնարաւոր պատերազմի մը սանձազերծման հետ, Արևմուտքի և Արևելքի միջև:

Հայոց Մայր Հայրենիքի և հետևաբար նաև Հայ Եկեղեցւոյ ճակատագրերը կը մնան ամրապէս խարսխուած ազգամիջեան համերաշխ զործակցութեան փրկարար հրամայականի յաղթանակի վրայ:

«Խոկ այժմիկ ի ձեռն Յիսուսի Քրիստոսի դուք որ երբեմն հեռաւորքն էիք, մերձաւորք եղերուք արեամբն Քրիստոսի: Զի նա է խաղաղութիւն մեր որ արար զերկուեան մի ... և եկն աւետարանեաց խաղաղութիւն ձեզ հեռաւորաց և խաղալութիւն մերձաւորաց» (Եփես. Բ. 1, 3-14, 17): Ամէն:

բազծումով մը յաճախ կ'որակենք կրթուած եկեղեցականութիւն, ԶԵԿՈՒՑՈՒՄԸ ՔԻՀ մը գարգմանակեալ պճնումով կ'ոլորակէ այդ ցենզ բառին տակ:

Այսպէս կամ այնպէս ուրեմն, հարցը կղերին ուսման, զարգացման և կրթութեան վրայ է:

Բարեկարգութեան ծրագրին այս կամ այն սկզբունքին կամ անոր գործադրութեան սա կամ նա կէտին մասին տարակարծութիւն կորելի և ներելի է անշուշտ, բայց երբ հարցը եկեղեցականութեան մտաւորական հաստատեալ արժանաւորութեան շուրջ կը դառնայ, ո՞վ պիտի ուղէր խիոճ ընել կամ համարձակէր անհամամիտ լինիլ այդ մասին: Կարելի է աւելի տուած երթալ և ըսել նոյնիսկ, ծրագրին ամենամեծ մասը հնար է թերես, ի ստիպել հարկին, յապաղեցնել կամ առկախել, բայց այս մէկը, եկեղեցականներու կրթութեան դործը, անյետաձգելի է ամենայն իրաւամբ: Բարեկարգութեան առանցքն է անիկա և նախապայմանը: Առանց զարգացեալ հոգեորականութեան, բարեկարգութիւնը եթէ բարձրագոյն յանձնարարութեան վրայ և ազգային հանրական ջանադրութեամբ երկնուի և մարմին առնէ իսկ, կը մեռնի ընդփոյթ իր խանձարութիւն մէջ նոյնիսկ. վասնդի ան, եկեղեցւոյ պատրաստուած և բարձրիտէ ալներու ձգտումովը հոգիացած պաշտօնէութիւնն է: միայն որ կրնայ կրօն նական կեանքին մէջ արգասաւորել հաւատքով մշակուած բարոյականի վերածնութիւն, որ բուն բարեկարգութիւնն է, բառին խորագոյն իմաստովը: Օրինակը հեռու չէ մեր տեսողութենէն, ինքինքնին քրարեկարգութեան» պիտակին տակ յայտարարող կրօնական համայնքներուն մէջ, երբ պաշտօնեան ուռուցիկ յաւակնութիւններ միայն ունի իրեւ պատրաստութիւն հոգեոյ և մտքի, ամէն ինչ — սեղան, բեմ և հոսարակական կեանք — խեղճութեան և խառնակութեան տեսարան միայն կը պարզէ ամէն որ. մինչ ուրիշ համայնքներու մէջ, ուր այդ պիտակին կամ դրօշին անունն իսկ չկայ, զիահենք ամէնքս ալթէ սրտով և իմուցականութեամբ զարգարուած զործիչներ ինչ երջանիկ արդիւնքներով. կը փառաւուրուին շարունակ:

Բայց աւելորդ պիտի ըլլար յամենալ կէտի մը առջե, որ չի կրնար վիճելի նկատուիլ ոչ մէկի համար: Անցնինք ուրեմն ուղղակի մեր ըսելիքին:

Ի՞նչպէս պէտք է ըմբռնել եկեղեցականին զարգացումը. անհրաժեշտ է այս հարցումը՝ ներկայի զրեթէ հասարակաց գարձած այն զգացումին առջե, որ կը թուի հոգեորականին համար զոհացուցիչ համարել որևէ կարզի կամ առպարէզի վերաբերեալ զարգացում. բաւական է որ զրական, զիտական և նոյն իսկ ճարտարարուեստական առաւելութեան մը փայլն ունենայ ան: Ե. Պոլոյ մեծերը ժամանակին երուսաղէմի Պատրիարքութեան արժանի նկատած էին Եսայի Սրբազնը, հմայուած՝ անոր զիսաւորաբար կալուանիզմի և լուսանկարչութեան յարմարութիւններէն: Խըսեն թէ Գէորգ Դ. ի մահէն ետքը, երբ անոր իրեւ յաջորդ ընտրուած ներսէս Վարժապետեան ևս հրաժարեցաւ մօտալուած մահուան նախազգսցումով, և բարդութիւններու պատկերը սկսաւ ստուերազծուիլ միտքերու մէջ, մեծերու նայուածքը նորէն փորձուեցաւ ուղղուիլ ազգային և Եւրոպական բայց աւելի ոչ կրօնական ուսումներով զարգացած յարգելի անձնաւորութիւններու: Այսպէս կամ այնպէս, այցօր ալ իրողութիւնն

այն է, որ երբ նոր քահանայի կամ եկեղեցւոյ հոգևորական դասը զօրացնելու լուրջ պէտք մը կը զգացուի, առաւելազգոյն հաւանութեան կ'արժանանան — երբ մանաւանդ իրենք այդ ուղղութեամբ միտում ցուցնեն — ազատ արուեստից վկայականներով ճնշացած տնձեր, ու ոչ ոք զէթ այդ առթիւ, լրջօրէն կը մտածէ եկեղեցական կրթութեան պէտքին մասին:

Եւ սակայն, ներուի մեզի շեշտել թէ կարեւորն ու կարեսրազոյնը այն է որ հոգևորականութիւնն ալ, ինչպէս բոլոր ուրիշ ասպարէզներու պատկանեալ պաշտօնէութիւն կամ աշխատաւորութիւն, որստ իւրում սեռից կրթութեամբ և զարդացմամբ պատրաստուի իր դերին: Այդ մասին ոմենք պէտք չէ նմանինք կաթոլիկներուն, կ'ըսէր Օրմանեան Սրբազան, որոնք եկեղեցական կրթութիւնը մանուկ հասակէն կու տան ընծայացուին կամ ընծայեալին, հոգւոյն ճերմակ տախտակին՝ վրոյ կանուխէն դրոշմելով կերպականութեան կաղապարը, և տղան իր աղածրի տարիքին մէջ ըստ այսմ կերպաւորելով (modeler), կերտելով իրեկ հոգևորականացու: Լաւազոյն կը համարէր նա որ մենք ոչ թէ՝ այսպէս ասած՝ եկեղեցական շինենք, այլ՝ եկեղեցականութեան ցանկացողը՝ այսինքն իր մէջ անոր կոչումն զգացողը պատրաստենք միայն իր նալատակին: Ենթողիկ կրթութեան կերպը ան կը նկատէր մաքի և այլ ընդունակութեանց տեսակ մը մասնակի՝ ընդարմացում ի նպաստ կերպական ոգւոյ, և ասիկա կը համարէր, անշուշտ շատ իրաւամբ, ոչ միայն ըստ ինքեան անբնականոն, այլ նաև անարդար՝ նոյնիսկ կրօնական զգացման և եկեղեցական ողջմտութեան տեսակէտով, քանի որ հոգևորականը, իրեկ կեանքի բոլոր մարզերուն հատ առնչութիւն ունեցող պաշտօնեայ, պէտք է բաւականապէս ծանօթ և խելամուտ լինի կեանքի բոլոր կողմերուն և երեսյթներուն, կարենալու համար լին լի զիտակցութեամբ կատարել իր պարտականութիւնները:

Անվերապահօրէն և անմիջապէս ըսենք այստեղ թէ մենք բաւական ժամանակէ ի վեր համամիտ չենք մեծ անուն ուսուցին և հոգեծնողին այդ տեսութեան: Այդ դատումը, անշուշտ ճիշդ՝ միջնադարեան ժամանակներու կամ իր ատենին, այսինքն մինչև դար մը առաջ, գուցէ դեռ գոյութիւն ունեցած և նոյն կարգի խմբութեամբ կազմաւորուած կաթոլիկ կերպական դաւընթացքներու համար, ներկայիս համար մասնաւորուար չի կրնար ուղիղ համարուիլ: Հարկ է խոստովանիլ թէ՝ շուրջ դարէ մը ի վեր կաթոլիկ եկեղեցին իր կերպական կրթութեան և ուսուցումի գործը այնքան կերպարանափոխած է նոր սկզբունքներով, ըմբռնումներով և մեթուններով որ Օրմանեան Սրբազանի կարծիքը, ճեապէս թէն հրապուրիչ, էապէս պատրողական է և նոյնիսկ քիչ մը բրնապրօսիկ:

Կ'ուզէինք ըսել, մնը կարծիքն այն է թէ հոգևորականը սկիզբէն իսկ հոգևորականութեան յատուկ կրթութեամբ պէտք է պատրաստուի իր ասպարէզին: Վարժապետեանի, իզմիրեանի և Գուրեանի նման դէմքեր, որոնք առանց մասնաւոր կրօնական կրթութեան՝ հասած արժանաւոր եկեղեցականներ են եղած, անվերադառնալի բացառութիւններ են ներկային, զի այժմ այլևս չկան ու չեն կրնար դժբախտաբար լինել ոչ թունդ կրօնական ողջուվ տողորուած ընտանեկան այն մթնոլորտները: ուր մեծցած էր անոնց մանկութիւնը, և ոչ կրօ-

նաշունչ և եկեղեցագիտական նիւթերու առատութեամբ յօրինուած ուսուցումի ծրագիրները, որոնց վրայ լարուած էին այն վարժարանները, ուր անցաւ անոնց դպրոցական կեանքը։ Ոչ անտեղի է հոգեորականներուն համար վաղուց ինքնուրոյն կրթութեան գաղափարին հանդէպ որևէ մտավախութիւն։ բացորոշ օրինակներ կը քաջալերեն զմեզ այդ մասին։ կարելի չէ բնաւ ըսել թէ Կաթոլիկ դարդացած կղերին համար անկոխ զետիններ եղած են ոչ-կրօնական նիւթերը։ ուսման բուն կրօնական տարրերէն զատ, որոնց մէջ անշուշտ առաւելագիս զօրաւոր են եղած, անոնք առհասարակ աչքառու են դարձած և յաճախ նոյնիսկ մասնագիտական հմտութեան և ձեռնհասութեան տիրացած՝ դպրութեանց, զիտութեանց և նոյնիսկ արուեստից բոլոր ճիւղերուն մէջ։ ու եթէ, կրթութեան անսահման ընդհանրացման և աշխարհականացման հետևանքով այլևս ամէնքը բոլորովին չեն կրնար արժեցնել ժողովուրդին մէջ մտաւորականութեան ռահնվիրայի և ուղղիչի դիրքը զոր էր երբեմն ունէր հոգեորականութիւնը, նուազ ուշագրաւ չէ սակայն դիրքն ու դերը զոր ունին անոնցմէ լաւագոյնները իմացական ընդհանուր զարգացման մէջ։ Այս տեսակէտով Օրմանեան Սրբազն ինքինքը կը հերքէ նոյնիսկ։ որովհետեւ, հակառակ որ շատ մանուկ հասակէն կաղապտուած պիտի կարծուեք լոկ կղերական կրթութեան մէջ, ունէր մասամբ ընդարձակ զարգացում, ինչ որ իրեն կարելի կ'ընէր բազմարովանդակ այն աշխարհահայեացքը որ իր նկարազրին ամենէն կարկտուն զիծը եղաւ։

Ուրեմն, ուրոյն կրթութիւն եկեղեցականաց համար, ա՛յս է մեր անխախտ համոզումը։ Ինչպէս փաստաբաննը, բժիշկը և քաղաքական գործիչը՝ իրենց ասպարէզներուն, նոյնպէս հոգեորականը իր կոչումին պէտք է պատրաստուի յատուկ դտատիրաբակութեամբ։ ու վերջինը՝ աւելի աստիճանով մը տակաւին, զի մինչ անոնք որոշ ժամանակէ մը յետոյ է որ պիտի ընտրեն մասնագիտութիւնը, հոգեորականը նախակրթութենէն նոյնիսկ պէտք է մտնէ իր արահետին մէջ։ և ա՛յս է լաւագոյնն ու բանաւորը։ ըստ որում, անոնցը, ինչպէս նկատեցինք, ասպարէզ է, հարկի ստիպմամբ կամ ճաշակի բերումով ընտրուած, իսկ անորը՝ կոչում, որուն մարդ պէտք է հոգւով և խորապէս նուիրուի, իր բարքն ու ռույս բարուցքը յատուկ փորձարկութեամբ պատշաճեցնելով անոր։ Բայց այդ կրթութիւնը պէտք է որ թէ՛ նախական, թէ՛ երկրորդական և թէ՛ բարձրագոյն աստիճաններուն մէջ, լայն զետինի մը վրայ դրուած ըլլայ։ այսինքն ընծայացուն այդ ըլլաններուն մէջ ալ ընդհանուր առմամբ ուսանի այն բոլոր առարկաները, զորս կ'ուսուցանեն բուն աշխարհիկ վարժարաններուն մէջ, միայն կրօնական և ազգային նիւթերուն տալով միշտ առաւելութիւն, որպէսզի հոգելից և հայաշունչ գաստիարակութեան այն մթնուլորտին մէջ, որ կրօնական նոյն դպրոցներուն մթնոլորտը պէտք է ըլլայ, և հետզհետէ վաղուց կազմաւորուի տղուն մէջ ապագայ զարգացեալ հոգեսէր և ազգասէր եկեղեցականը։

Աւելորդ չինի ըսել այստեղ թէ պատրաստութեան այս կերպը հնարաւոր է զլիաւորաբար կուսակրօն եկեղեցականութեան նուիրուածներու համար։ իսկ քահանաներուն, այսինքն կանամբի եկեղեցականներուն համար, որոնց

պատրաստութեան դործը բարդէ, քանի որ նախ իրենց ընտրութիւնը կախում ունի ոչ միայն ժողովրդական և ժողովական հաւանութենէ, այլ նաև ապագայ երէցտիկնով յօժարութենէն և յարմարութենէն, և հետեաբար կը պակսին նախ ընթաց կրթութեան դիւրութիւնները. պէտք է հարցը նկատի առնուի մասնաւոր կերպով, ամուրի և ամուսնացեալ եկեղեցականութեան մասին խօսուած տաեն:

Մասնաւորելով մեր խօսքը եկեղեցական դպրոցներու նախնական և երկրորդական աստիճաններուն, պէտք չէ անոնց դործադրութիւնը համարել բոլորովին անկարելի, դժուարութիւնը՝ աւելի՝ աշակերտներ զանելուն մէջ է թերեւս, ազգին ներկայ վիճակին մէջ ատակապէս. բայց այն ալ չէ բոլորովին անհնարին, ինչպէս այս քանի մը տարիներու փորձն համոզեց զմեղու Գալով նախնական և երկրորդական շրջաններու աստիճանաւորման, կարելի է իրականացնել զայն, կամ յատուկ և տարանջատ յարկերու մէջ և ուսուցչական մասնաւոր խումբով, ինչպէս կ'ընեն առհասարակ լատինները, և կամ պարզապէս երկրորդականին կցելով նախապատրաստականի ընթացք մը, ինչպէս փորձած ենք մենք ընել այսաեղ:

Կը մնայ նկատի առնել բարձրագոյն դասընթացքին հարցը, որուն կը հայի մասնաւորաբար ԶԵԿՈՒՑՈՒՄԻՒՆ Յենգի զլուխը:

Հոգենորտկուններու կրթութեան բորձրագոյն դասընթացքը անոնց այլևս բուն մասնագիտական ուսումնաց շրջանն է. այդ միջոցին կ'աւանդուին բուն կրօնական առարկաները, և արտաքիններէն անոնք որ անձուկ կապ մը ունին տնոնց հետ. այսինքն Աստուածաբանական, Ա. Գրոց քննաբանական մեկնութեան, Բնդհանուր Եկեղեցւոյ պատմութեան և զրուկանութեան, Եկեղեցական բեմախօսութեան, ընդհանուր կրօններու պատմութեան և իմաստափրութեան դասեր: Ուսուցումի այս գործը միջոցներու բաւականութեան սահմանին մէջ կատարուեցաւ կէս գար առաջ և յետոյ Էջմիածնի Գէորգեան ձեմարանի և Արմատի դպրիվանուց մէջ և հիմա այստեղ կը կատարուի մեր Բնձայարանի բաժնին մէջ՝ լաւը լաւագոյնին անյազ տենչին չգոհելու ողջմասութեամբ անշուշտ: Էջմիածնի այն ատեն միջոցներ ունեցաւ իր շրջանաւարտներէն ումանք Եւրոպա դրկելով առաւելազոյն զարգացմամբ ևս ճօխացնելու. Արմաշ, Համիտեան ոէժիմի օրերուն, երբ Եւրոպայէն դարձող երիտասարդ կրօնաւոր մը զաւառական պաշտօնի դրկելը արդէն ամենամեծ դժուարութեանց կը բաղխէր, այդ մասին իր պիւտճէին անձկութեան փաստին մէջ փնտոեց իր չքմեղանքը, բայց, ինչպէս Էջմիածնի համալսարանականներն իսկ կը յայտարարէին, Օրմանեանի և Գուրեանի աշխատակցութեամբ ձեռք բերուած արդիւնքը ցոյց տուաթէ աննշան չէր զործը որ եկեղեցականներու կրթութեան տեսակէտով կատարուեցաւ այդ միջոցին Զարխափանի հոգանիին ներքեւ:

Իսկ այժմ, երբ ոչ ևս են այն երկուքն ալ, ու անոնց հասուցածներէն մնացեալները, թիւով արդէն իրենց նուազագոյն քանակին վերածուած, և իրենց երեկոյացեալ կեանքին հետ ևս շինելամերձ են արդէն, ուր պիտի յանգին հոգենորականներու կրթութեան այնքան ջանքով և երազներով սկսուած և շարունակուած ձեռնարկները:

Գործօնները ընդունինք պահ մը թէ չկան այլիս, բայց գործին կարեռութիւնը կը մնայ աւելի քան երրեք աղաղակող սաստկութեամբ։ Կ'ապրինք այնպիսի թուականի մը մէջ, ուր ոչ մէկ կը օնական կեանք չի կրնար շարունակուիլ, ոչ մէկ Եկեղեցի — մերինը մանաւանդ — չէ կարող տեսլ, եթէ շունի իր մէջ բարձրագոյն կրթութեամբ զօրացած հոգևորականներու կարեռ թիւ մը։ Այս բանն է որ կ'ուղէ մեզի ըսել ԶԵԿՈՒՑՈՒՄԸ, մատը ճիշդ վէրքին վրայ դնելով։ Հարցը նոյնիսկ բարեկարգութեան խնդիր չէ Եկեղեցին համար, այլ զյուրաթեան խնդիր։ Անզէտներ, անուսներ չէ արգէն որ մինչև ցարդ տարին Եկեղեցին գործը։ իսկ ասկէ վերջ մանաւանդ, երբ մարդկային իրականութեան մէջ ամէն շարժում լոյսով։ և զիտութեամբ կը կատարուի, ազէտներ չէ որ պիտի քաշեն Եկեղեցին, ազգին հոգեոր՝ այսինքն ամենէն կենսական պարագաներու, մեր փըրկութեան տապանակը։ Սկզբունքի այդ կէտը անառարկելի է, ոչ ոք պիտի յիմարանար հակառակը պնդելու համար։ այս մասին չէր հետևաբար որ պիտի լինէր մեր խօսքն ալ հոս։ Կտառերելապէս համասիտ՝ հոգերականներու ՑԵՆՏՐ մասին ԶԵԿՈՒՑՈՒՄԸ դրած պահանջին, պէտք է հետամուտ ըլլալ իմանալու միայն թէ ի՞նչպէս և որո՞նց միջոցաւ հնար պիտի լինէր զոհացում տալ արդարեայնքան անտեղիտալի այդ պահանջին։ Աւելի մօտ երթալու համար խնդրոյն, պէտք է հարցնել թէ Երուսաղէմ և Անթիլիաս, որոնց ամենէն աւելի անշուշտ կ'ուղղուի այսպիսի պարագայի մը մէջ ամէնուն նայուածքը, ի վիճակի՞ են ծուելու այդպիսի ծառայութեան մը։

Արդար ըլլալու համար պէտք է ըսել թէ այդպիսի մի գործ մեր մէջ այժմ եթէ ոչ այլամերժաբար, այլ զիտուրապէս այս երկուքէն միայն կարելի պիտի ըլլար ստուգիւ սպասել, առանց նկատի տոնելու պահ մը այն դժուարութիւնը զոր ունին երկուքն ալ, մին Ս. Տեղեաց ազգային իրաւանց պահպանութեան համար անհրաժեշտ ներքին պարտականութեանց երեսէն, և միւսը՝ իր դեռ տնտեսապէս զտիտ և կազմապէս անբաւական դրութեան հետևանքով։ Ենթադրելով նոյնիսկ սակայն թէ անհնար չըլլար այս անպատճենութիւնները որևէ կերպով դարձանել իրենց տեղւոյն վրայ, խոստովանիլ պէտք է դարձեալ թէ գործը, ոչ թէ լոկ այդ հաստատութեանց հետ կապուած պատճառներով, այլ ինքնին, այսինքն իր բնութեամբը ունի շատ լուրջ դժուարութիւններ։ Նիւթականին չէ որ կ'ուղենք ակնարկել, այլ շատ աւելի կարեորին։ Բացի առելեան քրիստոնեայ փոքրիկ ազգերէն, որոնց մէջ մինէ ետքը կու զան Ղալտիները, Ասորիները և Հապէջները, բոլոր միւսները, մեծերը և փոքրերը, բիւր անզամ աւելի բարեբախտ են այդ մասին քան զմեզ։ անոնք ունին արնատեսական և իրացական ամէն կերպ ոյժ՝ զոհացում տալու համար հոգերականաց բարձրագոյն կրթութեան պէտքին։ ինչ որ կարելի է ընել նպատակայտրմար բարձրագոյն ուսումնարաններով կամ աստուածաբանական համալսարանական դասընթացքներով միայն։ Մեր մէջ, ուր միմիայն պետական հովանաւութեան տակ հնար պիտի ըլլար իրականացնել այդպիսի ձեռնարկ մը, կը հասկըցուի թէ ի՞նչ անկարելիութեան է որ պիտի ընդհարէինք։ Լսած ենք թէ Հայաստանի առաջին հանրապետութեան օրով, կըթական նախարարը ծրագրեր

էր եկեղեցազիտական բարձրագոյն գօլէնի մը առաջարկ ներկայացնել իշխանութեան, բայց արդիուեր էր կուսակցութեան վերին խորհուրդէն . դժբա՛խտ ախտանշան արդարեւ : Մեր համազգի Խաթոլիկներն ու Բողոքականները չափով մը կը գոհացնեն իրենց այդ կարիքը , դաւանական խոչընդոտներ չունենալով լիապէս օգտուելու համար Խաթոլիկ և Բողոքական համալսարաններէն : Մեզի համար ոչ այնքան զգացումը որքան մեր իսկական պէտքին զիտակցութիւնը պիտի չթոյլատրէր զայն : Հոգելոյս Բարգէն Վ. Ե. Ը. Ամերիկա իրը քարոզիչ և Տեղապահ պաշտօնավարած միջոցին զաղափար ունեցաւ կերպ մը գտնելու այդ մասին , համաձայնութիւն ձեռք բերաւ տեղւոյն եպիսկոպոսական մէկ համալսարանին հետ , որ հայ ընծայացուներ հետեւին դասընթացքին իրը հայ ժառանգաւորներ , կարգադրելով նոյն ատեն որ ինք և ուրիշ հայ ուսուցիչներ նոյն հաստատութեան մէջ անոնց աւանդեն հայազիտական բարձր ուսումները : Այդ ծրագիրը կարելի չեղաւ իրականացնել այն ատեն , միմիայն՝ որովհետեւ հայ երիտասարդներէն չներկայացան ընծայացուներ : Բայց մենք վստահ ենք եթէ իրականանար իսկ , ամենէն առաջ ձեռնարկողը պիտի մնար անկէ դժգոհ :

Անհրաժեշտութիւն է որ հայ հոգենորականը հայ միջավայրի և հայաշունչ մթնոլորտի մէջ ատանայ իր ուսումն ու կրթութիւնը , մինչև ամենէն բարձրագոյն աստիճանին մէջ , և յետոյ , լրացուցիչ ընթացքի մը համար լոկ , հետեւի Եւրոպական համալսարանական եռամեայ ընթացքի : Խսկ այդ բանը յաջողցնելու համար պիտի առաջարկէինք , եթէ Երազական չհամարէին մեր մտածումը , Եւրոպայի և Ամերիկայի հայաշատ վայրերուն մէջ ջանալ հաստատել հայ-կրօնական երկու բարձրագոյն ուսումնարաններ . հակառակ պարագային , ինչ որ կը կարծենք թէ վերջապէս աւելի իրատեսական թելադրութիւն մը պիտի ըլլար , ի զործ գնել բովանդակ կարելիութիւնները , այսինքն որպանալ զամենայն անհնարինսն , բարձրացնելու համար Երուսաղէմի և Անթիլիասի ժառանգաւորացի և Ծնծայարանի դասընթացքը շատ աւելի քան ինչ որ եղած էր երբեմն Էջմիածին և Արմաշ , և յաջողագոյնները զրկել Եւրոպա , վերև առաջարկուած լրացուցիչ ընթացքը կատարելու համար :

Բայց հոս վտանգ մը կայ , զոր ներելի չէ անտեսել : Կ. Պոլսոյ Յաւնաց Պատրիարքը Եսոաքիմ , եկեղեցականաց բարձրագոյն կրթութեան մասին Օրմանեան Պատրիարքի հետ խօսած ատեն , ըսած էր անոր . «Զգուշացէք Եւրոպա այս կարգի ուսանողներ զրկելէ . կամ հոն կը մնան անոնք , կամ հաւատքնին հոն կը ձգեն , և կամ կը վերադառնան իրենց ժողովուրդին պէտքին և եկեղեցին ոգւոյն հետ աններդաշնակ մտայնութիւններով . բայց խնդիրը կը փոխուի՝ եթէ Եւրոպայի մէջ ունենաք վանատուն մը , հոն ուր յարմար պիտի նկատէք որ կատարուի անոնց կրթութեան զործը . փորձառու հոգենորական մը զիխաւոր կը կարգէք հոն իրենց վրայ , և ուսանողները կ'ապրին այնտեղ անոր վերահըսկողութեան ներքեւ և իրենց դասընթացքը կը կատարեն անոր պատասխանատու առաջնորդութեամբ . այն ատեն բարիք միայն կարելի է սպասել անոնցմէ» : Օրմանեան Պատրիարք շատ կը գնահատէր Եսոաքիմի այս տեսութիւնը : Եւ արդարեւ անոր խօսքերուն վերջին մասին մէջ մատնանշուածը միակ կերպն է որ կը նայ լուծել մեզի համար համալսարանական լրացուցիչ կրթութեան հարցը :

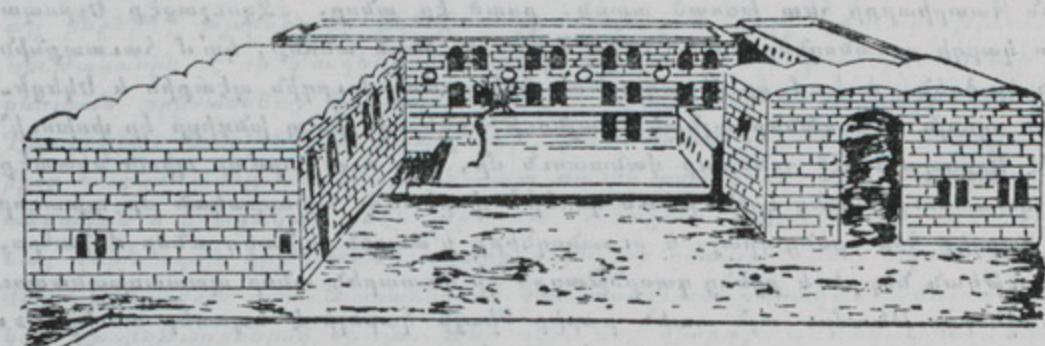
Առանց Եւրոպայի մէջ սեպհական հաստատութեան մը, օթևանի մը կամ վանատունի մը, պէտք չէ խորհիլ իսկ այդ կերպին վրայ. Էջմիածինէն Գերմանիա ղրկուած հա Բալսարանականներէն վերագարձողները շատ աւելի պիտի լինէին եթէ զործը այս եղանակաւ կարգադրուած ըլլար: Վիեննայի Միթթարեանք պիտի չկարենային լինել ինչ որ են՝ եթէ այլուստ, զոր օրինակ Որենելքէն դրկուած լինէին իրենցները, և հոն չունենային սեպհական վանք. Նոյնպէս վենետիկեանները և Գոլէճականները, եթէ Հռոմի մէջ յատուկ Տուն չունենային, կամ եթէ Վատիկան իրենց համար վանտառուն տրամադրած չըլլար: Մեր անձնական իդար, այլք կրնան բսել երազն է Երուսաղէմատուն մը ունենալ Եւրոպայի մէջ այդպիսի նպատակի մը համար, և կը հաւատանք թէ ոչ միայն այս Մայրավանուց կրթական մակարդակին, այլև Հայ Եկեղեցւոյ հոգեւոր սկան աց բարձրագոյն զարգ ացման տեսակէտով անկշռելի օգուտ պիտի յառաջ գայ այդօրինակ տնօրէնութենէ մը: Ու կը խորհինք թէ այդպիսի հայ ազգային Եկեղեց ստուն մը պէտք է հաստատուի այնպիսի վայր մը, ուր կարելի ըլլայ կատարել կաթոլիկ և Բողոքական աղդեցութիւններէ զերծ աստուածաբանական ազատ ուսում մը, առ ոտու այնպիսի ուսուցչապետներու, որոնք, դաւանական կաշկանդումներէ ազատ, կարենան ըմբռնել և զնահատել մեր Եկեղեցւոյ վարդապետական ողին, ինչ որ այնքան զեղեցիկ կերպով կ'ընէին անոնք, որոնց մօտ ուսան Էջմիածնի համալսարանական վարդապետները:

Ն սխասկան, երկրորդական և բարձրագոյն ընթացքները կատարել Երուսաղէմի, Անթիլիսսի կամ Նման կրօնաստաններու մէջ, լաւագոյն կանոնաւորութեամբ և հայ Եկեղեց սղիտութեան և հայազիտութեան առաւելագոյն պատրաստութիւններով. իսկ լրացուցիչ ընթացքի համար օգտուիլ Եւրոպական միջոցներէ. առայժմ չի կրնար ըլլալ հոգեւորականութեան Ցենզին ինսդիրը լուծելու համար աւելի զործնական եղանակ մը:

(«Սկսն», 1938 Մայիս)

ԹՈՐԳՈՄ ՊԱՏՐԻԱՐՔ

(Կարումակելի՝ 7)

ԿՐՈՆԱԿԱՆ

«ԿԱՄԻ՞Ս ՈՂՋ ԼԻՆԵԼ»

Այս էր հարցումը զոր ուղղեց մեր Տէրը Պրապատիկէի աւազանին մօտ 38 տարիներէ ի վեր պառկող անդամալոյժին, և, բնականաբար, ստացաւ դրական պատասխան:

Ըստ քրիստոնէական կրօնի քարոզութեանց, մեր մարմնական հիւանդութեաններէն բուժուելու համար, Քրիստոսի հրաշագործ զօրութեան չափ կարեւոր է նաև մեր հոգեկան, իմացական և զգացական գոյագինակը: Այսինքն՝ մեր անձնական հաւատքին զօրութիւնը, մեր լաւատեսութիւնը և բժշկութիւնը գտնելու մեր կամքն ու փափաքը:

Նոյնանձան քարոզութիւն և խրատ կը ջամբեն նաև աշխարհական թժիշկներ և հոգեորականներ: Յուստեսութիւնը, յուսահատութիւնը, հաւատոյ և եռանդի պակասը հիւանդութեանց բարդացում կը նշանակէ, թժշկութեան յապազում կը պատճառէ և չուտափոյթ մահուան գուռ կը բանայ: Ամէն չար պատահմունք և ամէն դժբախտութիւն կետնքի վերջակէտ ըսել չէ: Ամէն ցաւ և ամէն ախտ մահուան չ'առաջնորդեր: Շատ մը մահացու կարծուած հիւանդութիւններ կան, որոնք թէ աստուածային օժանդակութեամբ և թէ բնութեան օրէնքներով կը թժշկուին, կարեւոր սա է թէ մեր մէջը չմառի վերանորդման և բժշկութեան կրակն ու կամքը:

Շատեր կը տառապին հիւանդանման ախտերով և ունակութիւններով: Շատ է թիւը անոնց, որոնք ոգելից ըմպելինե-

րու և կամ ապօրէն դեղօրէից (drugs ստրուկը դարձուծ են), թաղմացած են գինեմոլներն ու խաղամոլները: Ամէնքս ալ գրեթէ կը տառապինք անիմասա վախերով: Ահա այսպիսիներուն համար է, որ մեր իրեւ բնաբան ընտրած Քրիստոսի վերայիշեալ խօսք - հարցումը կը ստանայ բացառիկ արժէք ու կարեւորութիւն:

Հիւանդաց և ախտացելոց օգնութեան փութացող գրքերուն թիւը անհամար է: Ամերիկան ամէն քաղաքի և թաղի մէջ զանազան և զարմանազան խմբակցութիւններ կան, որոնք ամէն ժամ պատրաստ են օգնութիւն ընձեռելու բոլոր անոնց, որոնք չեն վարանիր դրական պատասխան մը տալու Տիրոջ վերոյիշեալ հարցումին:

Հական պայման է ուրեմն որ ախտաւոր անձը նախ ընդունի թէ ինք հիւանդ է և թժշկութիւն կը բաղձայ: Այս սկզբունքին յար և նման է նաև օժանդակ հանդիսացող կազմակերպութեանց ծրագիրն ու կանոնագիրը: Բանզի բազում է թիւը այն ախտաւորներուն, որոնք կը մերժեն ընդունիլ որ իրենք հիւանդ են և թժշկութեան ու օգնութեան կը կարօտին:

Ինչպէս ոյլ Եկեղեցիներ, մերը ևս ունի Խոստովանութեան և Ապաշխարութեան Խորհուրդը: Մեղաւորին առաջին պարտականութիւնն է լրիւ խոստովանութիւնը իր մեղքերուն: Եւ Աստուած մեզ ներելու պատրաստ է միշտ, որովհետեւ Ան ոչ թէ մեղաւորին մահը՝ այլ չար ճանապարհէն դարձը և ապրիլը կը կամենայ (Եղեկ. Ժ. 23):

Քրիստոս ամէն օր մեզի կը հարցնէ. Էկամի՞ս ողջ լինելու: Ի՞նչ լաւ պիտի ըլլար եթէ բոլորս ալ կարենայինք պատասխանել իրեն: «Այս, Տէր, կամիմ», և արժանանալ իր հրաշագործ բժշկութեան: Ամերիկա ԿԱՐԼ ՔՀՆՅ. ԿՏԱՆԵԱՆ

ԱՐԻՈՒԹԻՒԹԻՒՆ

Քրիստոսի Եկեղեցին «Եօթը Առաքինութիւններ» կը դաւանի: Ասոնք բաժանը առաջին են երկութիւ: Առաջին երեքը կը կոչուին ՀԱՍՏՈՎԱՅԹԱԲԱՆԱԿԱՆ Առաքինութիւններ» և են՝ Հաւատք, Յոյս և Սէր: Վերջին չորսը կը կոչուին «ԳԼԽԱՍՏՈՐ կամ բարոյական առաքինութիւններ» և են՝ Արիութիւն, Խոհեմութիւն, Ժութկալութիւն և Արդարութիւն:

Արիութիւնը «Գլխաւոր» կոչուած առաքինութեանց առաջինն է: Անիկա աղբիւրն է և գրդապատճառը բոլոր միւս առաքինութեանց: Անով է որ միւս առաքինութիւնները կը ստանան իրենց իսկական իմաստն ու արժէքը: Եթէ բառարանները բանանք, «Արիութեան» որպէս հոմանիշ կրնանք գտնել բազարութիւնը, զօրութիւնը և ամերութիւնը: Արի ըսելով կը հասկնանք հզօր, հաստատակամ, անընկճելի և տոկուն անձնաւորութիւն մը: Արիասիրտ անհատը կարող է ամէն ժամանակ և ամէն տեղ ցուցաբերել սառն, հանդարտ և անդորր մտավիճակ և հոգեվիճակ:

Արիութեան գլխաւոր պարտականութիւնն է մարդոց մէջ եռացող ամէն կարգի գորաւոր յուղումներ, ունակութիւններ, զգացումներ և երազներ սանձել և հանդարտեցնել: Արիութիւնը պէտք է կանչենք օգնութեան ամէն անդամ որ ահաւոր և կործանարար զայրոյթը կը տիրէ մեր մէջ: Երբ մարմաւոր ցանկութիւններ կը բռնանան մեր վրայ ու կը գրգռեն մեր ջիղերը, զգաստանալու համար մենք պէտք ունինք Արիութեան առաքինու-

թեան: Երբ մտաւոր և հոգեկան սպաննիչ անձկութիւններ զմենք կը պարուրեն, մենք պէտք ունինք այս աստուածային չնորդին, ինքզինքնիս վերստին կեանքի կուշելու համար:

Արիասրտութեան կարիքը ունի մարդ հանապաղ, մանաւանդ երբ անձկութիւններ կը պարուրեն զինք և կեանքը իր ու գոյները կը պարզէ մեր աչքին: Համբերացարութեան և յարատեութեան կարողութիւնները Արիութեան հետ ձեռք ընդ ձեռք կ'ընթանան:

Քրիստոնէական Եկեղեցւոյ մէջ Արիութեան առաքինութիւնը իր գագաթնակէտին հասած եղաւ հաւատոյ համար տեղի ունեցող հալածանքի ժամանակ: Սուրբեր, նահատակներ, մարտիրոսներ իրենց Արիութեամբն էր որ յաղթանակեցին և հրեշտակաց կարգը դասուեցան: Մենք Քաջն Վարդանէն մինչև Մեծ Եղիսանի բիւրաւոր զոհերը ժժտած ենք Արիութեան դափնեպսակով:

Ճշմարիտ Արիութիւնը վախ չի ճանչանար: Ցկարակամ ու յեղյեղուկ նկարագրի տէր անձեր ամենէն տւելի կը տառապին Արիութեան առաքինութեան բացակայութենէն: Արի և քաջ մարդոց հոգին սարսուռ և երկիւղ չի պատեր: Եւ ստկայն, խենթ և անվախ քաջութիւններ առաքինութիւն չեն անպայման: Յանձնապատան, հպարտ ու ինքնահաւան մտրդիկ արիասիրտ ու առաքինի չեն սեպուիր:

Արիութիւնը աստուածային չնորդ մընէ: Արիասրտութեան մէջ ազնուականութիւն մը կայ: Գիտանք միշտ ունենալ երկնապարգե այդ շնորհն ու զօրութիւնը:

ԿԱՐԷՆ ՔԱՆՅ. ԿԾԱՆԵԱՆ

ՉԱՑԼՏ ՀԱՐՈԼՏԻ ՈՒՂԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆԸ

CXLVII

Նեխար հին օրերու ՚ արուեստի ազնուագոյն,
Կապտուած, սակայն կատարեալ, ուրէցդ փոռուած,
Արբուրին ազդող բոլոր սրերուն,
Տիպար՝ արուեստի, որ վասն նընութեանց
Հռոմ եցողներուն, կը նեղոր փառաց
Լոյս մ'խոկ բացուածքէ մ' զինք պատողներուն,
Սեղաններ կան հոն՝ վարդարանով բոռած
Աղօրքի համար: Հանճար փնտողներուն
Աչերն կը հանգչին եցակայ յարգուած կիսանդրիներուն:

CXLVIII

Զնդան մ'ահա, որուն լոյսին մէջ աղօս
Խնչ կը տեսնեմ ես — ոչինչ — նայէ դեռ,
Կը տեսնեմ երկու ձեւեր ըստուերուն —
Զոյզ կղզիացուած մտացրնորդներ,
Այդպէս չէ. այլ՝ պարզ կ'տեսնեն իմ աչերն,
Ծեր մարդ մ' ու կին մը բարմ ու զեղանի,
Թարմ կարեսու մօր արեան երակներն
Նեկար արտադրող — ի՞նչ կ'ընէ հոն անի,
Ճերմակ ծոցն բաց, եւ պարանոցն իր հողանի:

CXLIX

Կուռչի խոր աղբիւրն նման ջանիլ կեանդին,
Որու սրտին վրայ եւ անոր սրտն
Առինք առջի քաղցր սնունդ՝ երբու կինն
Օրինուած մայր եղաւ, անմեղ աչին մ' դէմ,
Երբ սուլող լացն իսկ մանուկի մ' ուրբէն
Կը սպասէ իմինդի ըզգացումին մեր,
Մարդ անգէտ է, մայրն երբ կը նկատէ
Ք' օրշանին մէջ իր կոկոնն կ'արձակէ
Տերեւ, պտուն ի՞նչ պիտ' ըլլայ, ո՞վ զիտէ — Կայէնն եւային եր:

CL

Բայց ջանիլն հոս սնունդ կու տայ ծերուկին
Կարն, որ սացած էր նըւէր հօրմէն իր,
Ան կու տայ փոխան իր արեան սուրբին,
Իր ծնունդովն առած: Ա՛չ, հայրն չի մեռնիր

Քանի զերմ, աղուոր արիւնն իրակարմիր,
Առողջ եւ մատուր ըզգացմունի կրնայ տալ
Հոսանքովն իր բարձ՝ աւելի ժան նիլն —
Եզիատական գետն — ակէն այդ զուլալ
Ըմպէ՛ ՚ ապրէ, ո՞վ ծեր, չես գտնի բախտն այդ դրախտին մէջն ալ:

CLII

Աստղային հէֆիաքն Ծիրկարնի ճամբուն՝
Չունի պարզութիւնը բու պատմութեան.
Քուկդ Աստղաբոյլ մ'է ըողով խաղցրազոյն,
Մրազան բնութիւնն աւել՝ յաղբական
է նոս իր կարգին դէմ ... ժան թ'անհունութեան
Անունցէն եկող փաստովն իր ըողին ...
Օ՛, սուրբ դայեակ, հոսմէդ կաք մ'անզամ
Պիտի անվլրէպ հասնի հօրդ մտիին
Լեցնելու կեանքով ակն, երբ մեր հոգին միանայ ս'եզերին:

CLIII

Տկար կայսր Սդրիանոս բարձըր ամբարտակ,
Կապկում Եզիատոսի հին կոթաղներու,
Տըխեղծութեան իբր հսկայ օրինակ.
Իր տիպն է հմանան Նեղասին, հեռո՞ւ,
Հսկայ հմուղն ձախորդ զործ արդիսներու
Վառն Տիտաններու ՚ իր ունայն փուռուն
Շինեց ան կառոյցն այդ հսկայական.
Ինչպէ՛ս կը հեզնէ նայուածն իմաստուն՝
Դիտելով հսկայ ծընունդն այդպիսի պատկերի մ'ցայտուն:

CLIV

Բայց Գմբէքն ահա → զարմանի. լայնածիր .
Քովն խուցն Անահտայ — հրաւալի մեհեան.
Քիւսոսի խորանն՝ վերեւն վկայեն իր,
Տեսած եմ նրաւեր Եփիսոսնեան, Սիւներն իր ցրուած մէջն ամայութեան,
Իրենց ըութին մէջ բուենի, ընազայլ:
Տեսած եմ ըրեղ ես Այա-Խօֆիան՝
Արեւին բացած պապրդուն իր փայլն,
Մրաւանին մէջ երբ կ'աղօթէին Թուրերն բռնարուր:

CLV

Դուն տանարերէն հին եւ սեղաններէն նոր,

Կեցած ես մինակ — չէ, ինչ ժեզ նըման,
Ճիշդ եւ սուրբ Աստծոյ դուն արժանաւոր:
Կործան Սիռնէն ասդին՝ երբոր Ան
Լից բաղաքն իր առջի սրբութեան,
Ի՞նչ կրնար ըլլալ՝ հողէ կառուցուած՝
Եր փառ ին արծան եւ իր վեհութեան —
Զօրութիւն, Փառք, Դեղ՝ ողջ համախմբուած
Են մէջը անեղծ պատման տապանին այս յաւերժական:

CLV

Մտիր — չի ճզմեր միտքդ իր մեծութիւնն,
Ինչո՞ւ — չի պակսիր չափն այդ մեծութեան,
Բայց անելով միտքդ ոգուվ այդ տեղոյնի՝
Վիթխարի անով, կրնայ զՏնել ան
Կայան մ' ուր յոյսերըդ տնմահութեան
Մրբարանին մէջը մրնան մի պահ.
Խոկ դուն ալ օր մը 'թէ ըլլաս արծան
Կենալ Աստծոյդ դէմ, ինչպէս հոս հիմա
Եր Սուրբ Մրբութեանց դէմը կը կենաս, չըփերէ ժեզ ահնի:

CLVI

Կ'առաջանաս, բայց բայլիդ նես կարծես՝
Կը բարձրանաս դուն փառահեղ մի լեռ,
Մեծ ըրեղութեամբն որ պատրելով ժեզ՝
Անող մեծութեամբ, որ իր մէջ գրկէր
'և իր անհունութեան մէջ ներդաշնակէր —
Շեղ մարմար, զոյներ, մասունքներ ոսկեայ.
Զահերով լուսեղ — վեն զմբէրն պսակէր
Երկրային կառոյցն հարաւա՞ նոյնին վրայ,
Կատան որոն բայց ամպերէն վեր կը սուրայ:

CXVII

Զննելու համար բայց մեծ ամբողջն այդ,
Պէտք է անպայման վերածես մասանց
Ինչպէս ովկիանոսն կ'ընէ ծոցեր շաս
Աչքին հարց տրող — հոգուոյդ աչքն հոս բաց
Մօսիկ իրերուն, մասծմանդ դիր սանձ,
Մինչեւ միտքդ ընէ սիրտըդ վերանաս՝
Պերախօսութեամբը իր յայտնասաց,
Հրզօր չափերով, սակայն մաս առ մաս
Զի պիս' չըգար միանուագ այդ փառքն աննուագ:

CLVIII

Մեղքն իրը չէ, այլ բուկդ: Զգայարանիցը մեր
Աստիճանաբար կ'ըմբռնիկ միայն,
Կարծես զգացումնիս ըլլար գերիվեր՝
Տկար միջոցեն մեր արտայայտման.
Հակառակ ատոր, չենքն այս ըողանման,
Ահեղ մեծութեամբ պատրանի կ'թուի աչքին,
Եւ կ'անգոսնի մեր փոքրութիւնն ընութեան ...
Մինչեւ անելով հունը մեր մժին,
Ըմբռնումի լրդիւ չափին հասնի հոգին:

CLIX

Կեցիր ուրեմն եւ միտք լուսաւորէ,
Պենումդ այդ կրնայ աւելին տալ բեզ
Քան հիացման հանոյն, քան Ահն, որ կ'նուիրէ
Վայրն այդ պատ'մունքի, կամ ալ պարզապէս
Կ'զովէ Արուեստն ՚ իր վարպետները վէս,
Չոր նախորդներու ոչ միտքն եւ ոչ ձեռքն
Պիս' կարենային բերել զայն հանդէս,
Վըսեմ Ակէն խոր՝ ուրկէ մարդուն խելցն
Դուրս հանէր ոսկի աւազը, որպէս Գաղափարի բերք:

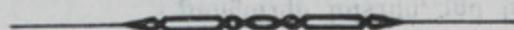
CLX

Ու Վատիկանը երթանի - տեսնելու
Լայսկոնի տանջանին՝ ազնըլացնող ցաւն,
— Հօր սէրն ու մահուան տագնապն իրարու
Զօդուած՝ անմահի մ' համբերմամբ անբար,
— Զուր պայֆար, զուր, որ մեղմել չկրցաւ
Շուրջն իր գալարուն վիշապին պրկանցն,
Այլ աւելի եւս պրկումն սաստկացաւ,
Ու խժդուժ բարբին տրւած տրւայտանին
Բերաւ հոգեվարքն, մինչեւ ընչահատ ըսպառեցաւ կեանքն:

Թրգմ. Մ. ՄԱՆՈՒԿԵՍ.Ն

ԼՈՐՏ ՊԱՅՐԸՆ

(ՄԵացեալք յաջորդիւ)

Ք Ա Ռ Ե Ա Կ Ն Ե Բ

Մերձեցումք՝ թէ նշյնիսկ Քու սուրբ մարմնոյդ ու արեան
Խորհրդական՝ իմ հոգւոյս կը բերէ ա՛յնքան սարսուն,
Ա՛յնքան զրգիռ սիրացերմ, ա՛յնքան յուզում տարփահուր,
Աւ ինչքան մեծ երկիրով, կը մասձեմ, պիս' կենամ

Օր մը առջին Դահոյքիդ, ուր զոր բիծերն մեղքերուս
Պիտի ամպի մը նման զան մեր միջեւ բարձրանալ,
Ուր լսել ինձ պիս' Տռոի Է՛ն ազդեցիկն ձայներուն,
Ցաւերժական կայս որմէ պիտի ըլլայ լոկ կախեալ:

'Թէ ֆիշն ուզես Աստուծմէ՝ մեզ շատն կու տայ անպայման,
Բայց երբ մարդոց նես է զորդդ՝ շատը ուզէ որ ֆիշն տան.
Մարդը թէեւ ըստեղծուած է Աստուծոյ պատկերով,
Արքան խորբ են պատկերներն բայց երբ դրուին բովէ բով:

Գիցցիր ֆիշով զոհանալ, մի՛ նախանձիր ո՛չ ոժի,
Շատ ունեցողը յանախ իր բեռան տակ կը կիր.
Ապրէ համեստ, թերեւ-սիրտ, հոգւոյդ նայուածնն երկնքին,
Ուրկէ միայն երկրի վրայ սէր ու բարիք կը կարին:

Երէ խախտած են բու մէջ Հաւատքը, Յոյսը կամ Սէր,
Ա՛յ այս կեանքին, ո՛չ միւսին մէջ դուն բարիք մի՛ փնտուեր.
'Թէ ուժիդ ես լոկ վասահ, ունեցածովիդ ալ հապար,
Պիս' զլացուի մեզ վայելն կեանքի մը հաղը ու հանդար:

1986

Գ. ՃՈ.ՐՏՈՒՐ

Բ. — ա ժ մ չ պ յ ս հ շ ր ր ո բ ե ն ժ կ է է	Մածկ.
ա ւ չ մ ո ւ ր բ ե ն	նոյն
չ մ կ ն տ շ ճ ժ ը զ	Եղբ.
ա ի ւ ի ո ւ ի ս ս ն ր տ ե ր ե ն ա ե պ ց	Փախ.
Եսաի բարձրագույն նչեցի	Խառն.
	Վերծ.

5. — Աւզդիլիք. — Նոյն հասարին մէ-
ջէն կը մատնանշենք հետեւելները, խոր-
հելով թէ օգտակար կրնան ըլլալ ոմանց:

1. — Էջ 50, տող վարէն 6. — ծնեաւ,
ծանեաւ:

2. — Էջ 71, վերէն 23. — կամեցաւ,
կազմեցաւ:

3. — Էջ 129, վերէն 3. — կռապաշ-
տութեամբ, կռապաշտութեան:

4. — Էջ 173, վարէն 1. — մեղացք,
մեղաւք:

5. — Էջ 209, վարէն 4. — զննջեա,
զնջեա:

6. — Էջ 252, վերէն 6. — Աւետեաց,
Աւետիք:

7. — Էջ 257թ, տող 4. — աւրին[ն]է,
աւրին[ակ]է:

8. — Էջ 287, վարէն 13. — զսա զա-
կանս, զսա քան զականս:

9. — Էջ 289, վարէն 3. — անաւրէ-
նութեամբն, անաւրէնութեամբն:

10. — Էջ 292, վարէն 3. — ի Հաւրէն,
ի հաւրէն:

11. — Էջ 309, վարէն 4. — Երկրպա-
գանեմ, երկիր պագանեմ:

12. — Էջ 317, վարէն 18. — հէրքէր
զհոյս, հէրքէր զհոյս:

13. — Էջ 319, վերէն 15. — կռա-
պութի, կռառութի:

14. — Նոյն, վերէն 21. — երանի,
երանէին:

15. — Էջ 331, վարէն 14, 577 վերէն
17, 832 ժգ, տող 3, 933, վերէն 2. —
մանկուք, մակունք, մանկունք:

16. — Էջ 506, վարէն 14. — քան,
քսան:

17. — Էջ 507, վերէն 9. — ութերիւք,
ութ երիւք:

18. — Էջ 514, թիւ 421, վերէն 5, էջ
515, թիւ 422, վերէն 6, էջ 522, վերէն

11. — հարիւերորդի, հարիւրերորդի:

19. — Էջ 516թ, վերէն 2. — յեւթնհիւր
որդի, յեւթնհարիւրորդի:

20. — Էջ 535, վարէն 7. — այցարար,
այց արար:

21. — Էջ 545, վարէն 5. — զ[ն]ա
կից, զ[է]ակից:

22. — Էջ 585, վարէն 12. — ամեն,
ասեն:

23. — Էջ 586, վերէն 11. — յեղիցին,
յղեցին:

24. — Նոյն, վերէն 23. — թողեցաւ,
թաղեցաւ:

25. — Էջ 615, վերէն 6. — <ա>նն,
անուանն:

26. — Էջ 616, վերէն 4. — անպատ
իմանալի, անպարիմանալի:

27. — Էջ 617, վերէն 4. — բարեխաւսու-
թեամբ քո, բարեխաւսութեամբ մօր քո:

28. — Էջ 621, վարէն 5. — կամ, կան,
29. — Էջ 623, թիւ 506, վերէն 12. —
զմիարտաւօր, զմի տրտաւօր:

30. — Էջ 624, վերէն 4. — զգացա-
րուք, սգացարուք:

31. — Նոյն, վարէն 8. — այլ տկարա-
նային, այլք տկարանային:

32. — Էջ 651, վերէն 14. — հոյսդ,
հոյլսդ:

33. — Էջ 660, վերէն 20. — աւրհնեալ
Հաւր, աւրհնեալ ընդ Հաւր:

34. — Էջ 668, թիւ 545, վերէն 5. —
թեմի, թեմի:

35. — Էջ 673, վարէն 9. — զաւրի-
նակն, որ զաւրինակն:

36. — Էջ 678, վարէն 2. — զայլազ-
գայինս, զայլ ազգայինս:

37. — Էջ 679թ, տող 3. — և միջնոր-
դութեամբ ծնողի քո. — Աւելորդ կըրկ-
նութիւն է:

38. — Էջ 687, վարէն 2, էջ 702, վա-
րէն 4, էջ 762, վերէն 10. — մանգացն,
մանկաց, մանգաց. — մանգանցն, ման-
կանց, մանգանց:

39. — Էջ 696, թիւ 564, տող վերէն 1.
— միաստաւծութեանն, մի Աստաւծու-
թեանն:

ՀՐԱԶԵԱՑ ԱՃԱՌԵԱՆԻ ՆԱՄԱԿՆԵՐԻՑ

ՎԻԵՆՆԱՑԻ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆՆԵՐԻՆ

Հրատարակող՝ ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՄԻՆԱՍԵԱՆ

6. ՎԻԵՆՆԱՑԻ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՀԱՅՐԵՐԻՆ

17.

26 Նոյ. 1920 (հ. ա.)

Թաւրիզ

Գերապատիւ Հարք¹,

Վեց տարի է որ գրական յարաքերութիւննիս ընդհատուած է ։ մինչև հիմա ամենեւին տեղեկութիւն չունէի Զեր մասին. վերջերս Փարիզէն նամակ մը ստոցայ, ուր Meillet կը յայտնէր թէ Հ. Ֆաշեան հրատարակած է իր մեծածաւալ մէկ աշխատութիւնը². Աս կէտք ինձի շատ ուրախացաւց՝ մատծել տալով թէ Միաբանութեան հին պատուական գործունէութիւնը վերսկսած է:

Յոյս ունիմ որ նաև կը ստանալէ յետոյ երկտող մը կգրէք ինձ և կյայտնէք Միաբանութեան որպիսութիւնը. ի՞նչ եղաւ Հանդէս Ամսորեան. Զեր ապարանը երկուաշխատութիւն ունէի, որոնց տպագրութիւնը պատերազմի պատճառով ընդհատուեցաւ. մէկը Նոր-Բայազէտի ձեռագրաց ցուցակն էր, միւսը Հայոց գրերը. այս գործերէն առաջինը բոլորովին աւարտած էր. կինդրեմ որ օրինակ մը կազմեալ ուղարկէք ինձ. Նոյնպէս Հայոց գրերէն ո՞րքան մամուլ որ տպուած է, որպէսզի գիտնամ թէ գործը ո՞ւր մնացած է, ես ալ երկրէ երկիր ինկայ. ամէն ինչս կոռզոպտուեցաւ. գրադարանո մնաց Ռոստով և չեմ գիտեր թէ ո՞ղջ է թէ այրուած.

40. — էջ 723, թիւ 585, տող վերէն 4.
— Հուգարու, Հագարու:

41. — էջ 730, վարէն 13. — այրաց,
այրեաց:

42. — Նոյն, վարէն 3. — մատնէր,
մտանէր:

43. — էջ 731, վերէն 14. — բավակու-
նիցէ, բաւական իցէ:

44. — էջ 733ր, վարէն 1. — բանէէ,
բնակէ:

45. — էջ 759, վարէն 4. — Մլէն, Մլէն:

46. — էջ 762, վարէն 3. — սուրբ աւ-
սանս, սրաւսանս:

47. — էջ 777 ժր, վերէն 3. — երազ-
ոտիւք, երազ ոտիւք:

48. — էջ 783, վարէն . — ատեան,
արեան:

49. — էջ 792, վարէն 17. — գուժ,
գուժ:

50. — էջ 793, վարէն 3. — յաներկ,
յաներեկ:

51. — էջ 794ր, վերէն 2. — անաւրին,
անաւրին:

52. — էջ 802ր, տող 1-2. — զատա-
դաւզ, զատացաւզ:

53. — էջ 825, վարէն 2. — ոգէէղ,
ոգեալ:

54. — էջ 853, թիւ 686ա, տող վարէն
3. — կենսակիր, կենսակիր:

55. — էջ 858, վարէն 1. — տեսանողքն
. . . զապաւոս, տեսանողն . . . զապաւոս:

56. — էջ 875, վերէն 11. — ականա-
կիր, ականակիր:

57. — էջ 876, վարէն 20. — պ[ահ]ես-
ցէ, պ[աշտ]եսցէ:

58. — էջ 877, վերէն 8. — պաւական,
պատուական:

59. — էջ 898, թիւ 751. — Գրիչ՝ կոռ-
տանդեա, Գրիչ՝ կոռտանդին:

60. — էջ 908, վարէն 3. — աւաբարի,
[թառա]բարի:

Ն. ԱՐՔ. ՇՈՎԱԿԱՆ

մինակ ձեռագիր աշխատութիւններս կրցայ փախցնել. ուրիշ ամէն բան կորսնցուցի: Տէր ետ, Տէր էտո:

Կազմակերպության համար պատասխանի:

Յարգանաց ողջունիւք
Հ. ԱծԱՌԵԱՆ

Հասցէս՝ H. Adjarian. Ecole Centrale Arménienne. Tauris (Perse)

¹ Հ. Ն. Ակինեանն այս նամակն էլ իրեն ուղղուած է համարել, ՀԱ, 1953, էջ 444ուժ. 1920, Նոյեմբեր 26ին կը դրէր ինձ (Ընդդժումը՝ մերը) Թաւրիզէն. ևս ալ երկրէ երկրը ինկայ ։ Տէր էտո:

² Առաջին համաշխարհային պատերազմի պատճենությունները:

³ Ռևուլյոն հասական հայերէն լեզուի, Վիեննա, 1920, որ Ա. Մելէն դրախոսել է Revue des Etudes Arméniennes, I, 1921, 392-394.

7. Հ. ՆԵՐՍԻՍ ԱԿԻՆԵԱՆԻՆ

18.

Թաւրիզ, 20 մայիս 1921 (հ. ա.)

Գերապատիւ Հայր Ակինեան¹.

Ստացայ Ձեր նամակն ու հանդէսի ամրողի թուերը, հանդերձ Հ. Տաշեանի ընդարձակ աշխատութեամբ², ինչպիսի՞ ուրախութիւն եղաւ ինձ համար, երբ 7 տարուան կարօտէ յետոյ նորէն ձեռքս տախ Ձեր սիրելի գրութիւնը, պատուական Հանդէսը և կարդացի հոն տպուած պատուական յօդուածները: Սրտանց ուրախ եմ որ ՚իուք ես, Հ. Տաշեան, Հ. Բառնաբառան³, Հ. Վարդանեան⁴ և միաբանութեանդ միւս անդամները ողջ և առողջ են. սուզ ու արտասուք մեռեալներու յիշատակին, մանաւանդ Հ. Կէտիկեանի, որուն հետ մտերմական քարեկամութիւն կապեր էի 1913 թուին ի Պօլիս. որչափ սիրելի և զուրգուրալի անձ էր. իր ողբալի մահը շատոնց լսեր էի⁵. լսեր էի նաև Ձեր մահը! Հ. Ակինեանի. այսպէս գոնէ տպաւեցաւ պատերազմի երկրորդ տարին կովկասեան թերթերու մէջ և ես հարկ համարեցի դիմել Պետերսընին⁶, որմէ տեղեկացայ ուրախութեամբ որ գոյժը սուտ է: Հայ ժողովրդական հաւատալիք մ'է թէ որու մասին սուտ լուր կտարածուի թէ մահացեր է, նա երկար և առողջ կապրի: Նոյնը կմազթեմ սրտանց և Ձեզի համար:

Ես իսուսովէն մեկնեցայ իրեւ կամաւոր 1918 թուի մարտի 6ին, 1500 հոգի էինք, զինուած լաւ թնդանօթներով, գնդացիրներով և հրացաններով. կ'ուզէինք երթալ կարին. բայց կարնոյ անկումը⁷, միւս կողմէ բոլշևիկներու հանուծ դժուարութիւնները, հակառակ անոր որ Լենինէն առանձին հրովարտակ ունէինք, կասեցուցին մեղի Արմաւիրի⁸ առջև: Արմաւիրէն անցայ դէպի կովկաս, բայց կովկասեան լեռներու վրայ ենթարկուելով չէրքէզներու յարձակման, որոնք երկաթուղիի գիծը և կամուրջը փլցուցին, ստիպուեցայ անցնիլ Ղղլար⁹ հայաքաղաքը, հոնկէ ձկնորսական նաւով մը Աստրախան¹⁰ գացի և անկէ ալ շոգենաւով Բագու: Հոս մասնակցեցայ տաճկաց դէմ պատերազմին, պաշտօնավարելով հայոց, ուսւաց և անգլիացոց զինուորական շտապներու¹¹ մէջ, մերթ իրը վերահսկիչ գնդացիրներ լիցնելու, մերթ իրը խուզարկու և հարցաքննիչ տաճկական պատերազմական գերիներու, իրը թարգման տաճկական բանակէն ու գերիներէն ձեռք բերուած գրութեանց¹², իրեւ օգնուական զօրավար Բագրատունիի¹³ են: Բագրուն իյնալու օրը (սեպտ. 14)¹⁴ ինձ յանձնուեցան 600 շամախեցի որբեր, որոնք ինզէլի¹⁵ փոխադրեցին. հոս ժամանակ մը անգլիական շտապի մէջ իրեւ թարգման և վերահսկող պարենի բաշխման ծառայինով՝ պաշտօնի կանչուեցայ ի թեհրան: Հոս տարի մը իրը ուսուցիչ ծառայինէ յետոյ, գացի Սպահան, Սոսկալի է անապատային ճամբորդութիւնը, ուր գրեթէ ծարաւէն պիտի մեռնէի: Ամիս մը մետով Նոր-Զուզա, ուսումնասիրեցի անդական բարբառը¹⁶ և դարձայ Թեհրան, ասկէ Ղազվին - Զենկաւ - Միանէ ճամբով եկայ Թաւրիզ՝ Երևան երթալու համար: Երևանի համալսարանը հրաւիրեց ինձ պաշտօնի¹⁷,

բայց թուրքերը Նախիջևանը քանած ըլլալով՝ անկարելի եղաւ մեկնիլ, Երկրորդ տարին է որ հոս կավաշտօնավարեմ իրը ուսուցիչ: Նոյն իսկ հոս մեծ աղէտներ անցուցինք. թիֆի համաճարակ, շահսէվաններու և քրգերու արշաւանք, ներքին կռառած, տաճիկներու արշաւանք, բայց այս բոլորէն ալ զերծ մնացինք: Վերջին անգամ իրը Հայաստանի կառավարութիւնը փոխուելով դարձաւ պոլշեալիք¹⁸, և հրաւէր ստացած կրթական նախարարէն¹⁹, «որ իմ մօտիկ բարեկամ» է, երթալու Հայաստան, իրը պանդամ էջմիածնի կուլտուր-պատմական ինստիտուտի». ասիկա Եւրոպական մտքով այն ակադեմիան է ուր հաւաքարութիւն ծերացած գիտուններ և որևէ պաշտօնէ և գործէ ազատ, ստանալով պետական ռոճիկ, և ուրիշ յարմարութիւններ, բոլորովին ազատ կերպով կնուի իրուին իրենց աշխատութեանց²⁰, Մենք դեռ դպրոցը վերջացուցած չենք. միւս կողմէ Հայաստան կը նեղուի հացէ. չեմ գիտեր թէ պիտի կրնամ երթալ. հոգիս յօժար է, բայց մարմինս տկար: Յոյս ունինք որ կարճ ժամանակի մէջ ամէն բան կլաւանայ, հացն ալ կառատանայ և հայը նորէն կծուարի իր բռւնին մէջ:

Հայոց գրեթէն զրկեցի ձեզի 50 երես շարունակութիւն. վերջացնելու համար միաց 1. «Հայերէն գրերու տեսակներու և կերպարանափոխութիւնը», 2. ծածկագրութեանց ակադեմիա: Բայց ինչպէս ըսեր էի, ամբողջ գրադարանս ձգած ևմ Ռուսով. և հոս ալ գիրք չկայ օգտուելու համար: «Հայերէն գրերու տեսակները» գրլիուն համար յատկապէս կիսնդրեմ Զեղմէ որ յաջորդիւ ուղարկէք ինձ մէկ օրինակ Տաշեանի Ակնարկ մը հայ նեազբուրեան վրայ, որուն մէկ համառօտ ամփոփումը պիտի ըլլայ նոյն գլուխօր: «Հայոց գրերուն նախորդ տպագրեալ մասներուն կսպասեմ. դեռ չստացայ, ուստի ուղարկած յօդուածիս մէջ չկրցայ նոյն իսկ թուահամարները դնել²¹. Նոր թուահամարներու տեղը կարմիր չնշաններ գրած եմ. և կիսնդրեմ Զեղմէ որ նախորդ տպագրեալ մասներուն համեմատ թուահամարները շարունակէք: — Նոր Բայազէտի ցուցակը երբոր լրանայ, խնդրեմ օրինակ մը ուղարկեցէք ապահովեալ: Քանի մը օրէն պիտի զրկիմ Զեղ Թենրանի Զեռազրուց ցուցակը²², որ հազիւ ըլլայ մէկ մամուլ (9 ձեռագիր է միայն). յայս ունիմ որ իրը առանձին հատոր կհրատակէք: — Հ. Տաշեանի գործին²³ համար որտագին շնորհակալութիւն մը պիտի տեսնէք արդէն. կնկատեմ նոյնպէս որ խալդեանց բեկառագրութեանց մասին խօսուած ժամանակ մոռցուած է մատենագրութեանց մէջ յիշել իմ երկու յօդուածներս ՀԱ 1903, 67-69²⁴ և 1907, 93-94²⁵ խալդերէն իւ և օ գրերու մասին: — Շատ պատուական կդտնեմ Հ. Վարդանեանի յօդուածները²⁶. լաւագոյն լեզուաբաններէն մէկն է, որոնց նմանը մեր մէջ հազուագիւտ է, որովհետեւ գրեթէ բոլոր եղածներն ալ գիտական ուղիղ ճամբու վրայ կեցած չեն: Իր խոստացած արտատպութիւնները դեռ չեմ ստացած, ինչպէս չեմ ստացած միւս տպագրական փորձերու: — Տաղարանս աղատուած է, միայն քանի մը թերթ թուրքերը պատռեր են. ձեռագիրը հիմա Բագու է, պատեհ առթիւ մը ամբողջը կնուի իրեմ Զեղ օգտագործելու համար՝ ինչ ձեսով որ կուզէք, որովհետեւ ես այլ ևս կարողութիւն և նպատակ չունիմ զայն շարունակելու²⁷: Զեր հրատարակած տաղերը հաճոյքով կարգացի Հանդէսի մէջ²⁸. բայց նկատեցի որ քանի մը թրք. և պարս բառեր ձեռագիրներու մէջ սխալ են դրուած. օր. 1915²⁹, էջ 59 եաւիլան — եաւի դան (արցունքը արիւն): 60 բաւարի — բաւադ ի (լինի թէ). 61 սախրապիլ — սուխրա դիլ (այրուած սիրտ), մըդրիսանար — մուրդիլ-ի-սահար (թըռչուն առաւտօտ), հեռըն — հերն (ժաղ). 62 բուղիմ խիրանդմանդ — բուղիմ (բուղամ) խիրադմանդ (էի խելացի): 63 և մահի բամամ, դրհանի բանկար, և բաման ապրու, ալմասի նիգար. 63 բլբուլ զուանդայ (խօսող) ... ոմ բուզ ամ Ֆրեհաս ... ու տու ի դանդան (մարգարաէ ատամն ...). 63 փեփի բու մեմման (քեզ մօտ հիւր), մ'ա ռանել, մէ բաւում սարուար ի խուրամ ... 64 զար բինամ (եթէ տեսնեմ): Շատ լաւ կըլլար, եթէ ժանօթութեանց մէջ ամբողջական պրո. տաղերու թարգմանութիւնն ալ տրուէր,

ինչպէս ըստ եմ ես նոր վկայէք մէջ։ Այս առթիւ որևէ ծառայութեան պատրաստ եմ³⁰,

Գալով Զեղ ուղարկելիք գրոց և թերթերուն, ուրախ եմ յայտնելու որ 1914 թուէն սկսեալ հոս հրատարակուած բոլոր թերթերը արդէն պատրաստ են ձեռքիս տակ և պիտի ուղարկեմ։ կմնան քանի մը գրքոյկներ՝ որ նոյնպէս կհաւաքեմ։ կովկասի հետ մենք ու յարաբերութիւն ունեցած չենք, ուստի այն կոզմի մասին որևէ բան չենք կրնար ընել առ այժմ։ Նոր թերթերը՝ որ հոս կհրատարակուին, օրը օրին կպահեմ, և վերջը միասին կղրկեմ։ Արդէն շատ անարժէք բաներ են։ Զեր նամտկը անոնցմէ մէկուն մէջ արտապեցին՝ յապաւելով իմ անձնականին վերաբերեալ մասերը։ Բոլորը կը զրկեմ։ Թեհրան ալ քանի մը թերթ տպուեցաւ. դժբախտաբար ասոնք չունիմ։ միայն հոն տպած էի ես շՀայտատանի աշխարհագրութիւն սորվելու թղթախազ³¹. սոիկա կղրկեմ։

Գալով իմ աշխատակցութեան, մեծաւ սիրով կը պատասխանեմ։ երէկ զրկեցի Հայոց գրերէն 50 էջ։ հազիւ այդքան մ'ալ մնացած ըլլայ, զոր իսկոյն պիտի շարունակեմ, երբոր ստանամ Հ. Տաշեանի Ակնարկը։ իմ օրինակս կգտնուի Ռոստովի Քանի մը օրէն կղրկեմ Ցուցակ ձեկ թերթ բան) և Մրգուղ փանակ³² (Մագիստրոսի յիշեալ գրութեան մեկնութիւնը Հ. Մէնէվիշեանի ոճով³³, նոյն պէս փոքր տեսրակ մը)։ այնուհետեւ կրնամ ուրիշ բաներ զրկել։ Ունիմ ձեռքիս տակ բազմաթիւ նոր բառեր³⁴ զանազան մատենագիրներէ (նաև նորատիպ Վկայէ Արեւելից գրքէն, որ ինքն ալ բանաէր մի՛ բառաքաղէք, որովհետեւ ես արդէն ըրած եմ) են։

Զեղի պիտի տամ յոյժ ուրախալի լուր մը, աւետիս մը. գտնուած է Շապուհ Բազրատունուոյն Պատմութիւնը³⁵, վանէն էջմիածին բերուած 2000 ձեռագիրներուն մէջ։ գիրքը կը բաղկանայ 65 մեծ էջէ (կամ թերթէ). լեզուն արդարեւ ոտմիկ, նիւթն ալ շատ հետաքրքրական։ կը պարունակէ սիրահարութիւններ, հարսանեկան նկարագրութիւններ, որոսրդական նկարագրութիւններ, խնջոյք, հացկերոյթ, վերջապէս Շահնամէի³⁶ նման գրուածք մ'է։ Արդէն յանձնուած է տպագրութեան էջմիածինի մէջ։ Անձամբ տեսած չըլլալով՝ այս բոլորը կը գրեմ Զեղ լսելով Ն. Աղբաւեանէ³⁷, որ ինքն ալ բանաէր մ'է և այս կարգի գրուածքներու սիրահար։

Սիրով կ'ողջունեմ Միաբանութեանդ բալոր ծանօթ և անծանօթ Հայրերը, զի ծանօթութիւն հոգւոյ առաւել է քան զմարմնոյ։

Զերգ՝ Հ. ԱծԱմելին

Յ. Գ. Նամակ և այլ գրութիւն շարունակեցէք զրկել իմ անունով Թաւրիզ, Ecole Centrale, լու է եթէ մէկ կողմը տնունս հայերկն ալ գրուի։

Վենետիկ լոյս տեսաւ իմ մէկ աշխատութիւնս (նոր բառեր)³⁸. խնդրեմ ներռազամիտ եղէք որ օրինակ մը զրկած չեմ Զեղ, որովհետեւ միայն մէկ օրինակ ունիմ։ յուսամ վանքէն զրկեն։ Քանի մը բառի մասին հիմա կարծիքս տարբեր է. յատկապէս զայրան³⁹ և սրահանց⁴⁰ սիսալ են բացատրուած։

Նոյն

³⁰ Հ. Ակիլիսենը 1920ին կրկին նշանակուել էր ՀԱՀ խմբագիր մինչև իր կեանքի վերջը
³¹ Տե՛ս նամ. 17, ծան. 2։ [1963 թ.]

³² Հ. Բանարաս Պէտքակնեանը մահացել էր 1917ին։

³³ Հ. Արիսակէս Աւարտանեան, հմուտ բանասէր և բառաքնին, յետոյ աշխարհականացած։

³⁴ Հ. Թովման Կէմիկեան, տե՛ս նամ. 3, ծան. 1։

³⁵ Holger Pedersen (1867-1953), դանիացի լեզուարան, կելտագէտ և հայագէտ, պատմահամեմտական լեզուարանութեան մասնագէտ։ տե՛ս նամ. 7, ծան. 2։

³⁶ 1918ի Փետր. 26ին վեհիր փաշայի գորքերը գրաւեցին կարինը, որտեղից, մինչ այդ, զօրավար Անդրանիկի բանակը կարողացել էր գուրս հանել եղեռնից այնուեղ ապաստանած մօս 25.000 Հայերին։

³⁷ Արմակը, բազաք ԱԽՖԱՀ կրասնոդարի երկրամասում, Կուրան գետի ափին։ Նախ իրեղ գիւղ 1839ին կմնել են չեղքէղեան գիւղերից գաղթած Հայերը և 1848ին կոչել այդ անունով։

աւնեցել է հայկ՝ դպրոցներ։ 1918ին քաղաքը գրաւել են սպիտակ - գումարզի ականները, կարմիր բանակն ազատագրել է 1920ի մարտի 16ին։

⁹ Պղյարն այսօր Թաղաստանի ԽՍՍՀում է, Թերեքի գետաբերանին։ Կիմիագրուել է 1735ին, երբ այնտեղ հաստատուել են Հայեր, որոնք այսօր քաղաքում բազմաթիւ են։

¹⁰ Առօրինակ քաղաքն այսօր ԱՄՖՀՀում Աստրախանին մարզի վարչական կենտրոնն է, գետային և ծովային նաւահանգիստ։ ունեցել է և ունի Հայկական գաղութ։

¹¹ Եսապ, աւելի ճիշտ՝ Եսապ, ռուս., հայ.՝ Եսպայակոյտ։

¹² Լինելով պոլսկեցի՝ Աճը սիրապետում էր թուրքերէնին։

¹³ Զօրավար Բաղրամունին եղել է Բաքուի Դիկտատուրայի, այսինքն՝ սոցիալ յեղափոխականների և դաշնակցական կուսակցութեան միացեալ իշխանութեան կողմից նշանակուած զինուորական գործերի վարիչ (1918, օգ. 5). այս բոլորի մասին տե՛ս, օրինակ, Ս. Վազգեն, Հայաստանի Հանրապետութիւն, Աէյրութ, 1958, գլ. ԺԵ, «Բագուի հերոսամարտը»։

¹⁴ 1918ի սեպ. 4ին Բաքուից նաև բազով գէպի Պարսկաստան են հեռացել անգլ. զին. ուժերը, որոնք եկել եին մասսում մասկան ուժերի գէմ քաղաքը պաշտպանողներին օգնելու վեպ։ 15ին նաև երուժ հեռացել են նաև Հայեր, որից յետոյ քաղաքում տեղի են ունեցել ջարդերի գէմ։

¹⁵ Էնգէլի. պարս. քաղաք, ուր 1918ին հաստատուել են անգլ. զինուորական ուժերը։ Հր. Աճի անտիպ գործերի մէջ կայ «Բաքուից Պարսկաստան (ճամապարհորդական նոմենց), 172 էջ (Ել. Վլասեան և Հ. Մանասերեան, Հրաշեալ Անառեան, Եր., 1956, էջ 87), որոնք պուցէ Աճը մայրել է իր «կեանքիս յուշերից» գրքի մէջ, Երևան։

¹⁶ «Քննութիւն նոր Զօրդայի բարբարի», Եր., 1940, 401 էջ, ապակետիու։

¹⁷ 1920 թ. յուն. 31ին Ալեքսանդրոսում (այժմ Լենինական) հանդիսաւոր կերպով բացւել է «Հայաստանի համալսարանը», որի մասին, ուրիշների թուում, լ. Պ. Ղարիբջանեանը գրել է. «Սակայն մեծ աղմաւկով բացուած, բայց իրականում որևէ զիտա - մանկավարժական գործունեութեան չծաւալած այդ «համալսարանը» հեռու է Երեանի պետական համալսարանի նախորդը լինելուց» (Երեանի պետական համալսարանը, Եր., 1965, էջ 32)։ Երեանի համալսարանը, ապա՝ ժողովրդական (ապա՝ պետական) համալսարանը հիմնադրուել է 1920ի գեկտեմբերին, պաշտօնապես բացուել է 1921ի յունիսարի 23ին, պարագագմունքներն սկսուել են յուն. 24ին։ Ուստի Աճին հրաւիրողը այս համալսարանն էր։ Նա նոյնը կրկնել է մի քանի տող յետոյ։

¹⁸ Պալեւիկը բոլեւիկի բարբառային արտասանութիւնն է արևմտահայերէն տառադարձութեամբ։ — Հայաստանը սովետականացուել է 1920 թ. նոյ. 29ին։

¹⁹ 1920 - 1921ին Սով. Հայաստանի կրթական նախարարը կամ լուսադող կոմի (լուսաւորութեան ժողովրդական կոմիսարը) եղել է Առն Յովհաննեսեանը (1887 - 1972), որ 1922 - 1927 թթ. եղել է կուսակցութեան կենտրոնական կոմիտէի քարտուղարը, 1921 - 1926ին համալսարանի գասահօս հայլն։ 1937 թ. անհատի պաշտամունքի շրջանում ենթարկուել է սեպերսիայի, 1954 թուականին արդարացուել է (լ. Պ. Ղարիբջանեան, Խ. առ., էջ 265 - 266)։ 1960 թ. ընտրուել է ակադեմիկոս։

²⁰ Աճը միանդամայն սխալ պատկերացում է ունեցել իջմիածնի կուլտուր - պատմական ինստիտուտի մասին, որն իրականում գիտական ինստիտուտ էր. հրատարակութիւններից է Շապուհ Բագրատունույ Պատմութիւնը, 1921։

²¹ Այդ աշխատութեան գլուխները բաժանուած են համարակալուած հատուածների։

²² «Ցուցակ հայերէն ձեռագրաց Թեհրանի», ՀԱ, 1935, ապա 1936, 25 էջ։

²³ Տե՛ս նամ. 17, ծան. 2։

²⁴ «Խալդերէն և եւ հայերէն և եւ ի ձայներ», ՀԱ, 1903, 67 - 69։

²⁵ «Խալդերէնը Ո ունէ՞ց», ՀԱ, 1907, 93 - 94։

²⁶ Հ. Ա. Վարդանեան, Բառանինական դիմուրի լեռներ, 1910ից սկսած, որ հեղինակը առանձին գրքերուից վերահրատարակել է 1913, 1914, 1921 և 1923 թթ.։ Հ. Ա. Ակինեանին գրած նամակում նրան հաւանել է նաև մեծանուն նորայր ն. Բիւզանդացին։

²⁷ Հ. Ա. Ակինեանը Աճի անտիպ Ցաղարանի մասին գրած է հետեւալը. «Աճառեան ձեռնարկած էր լիակատար հաւաքում մը կատարելու հայ գանձարաններու և տաղարաններու Այս հաւաքածոյքի ընդարձակ երկու հատորները, օրինակութեամբ իր և իր կնոջ՝ Տիկին Առուսեակի, նուիրեց 1926ին վիճննական Մխիթարեան Մատենադարանին։ Երեանում (ՀԱ, 1953, էջ 452)։

³³ Հ. Ն. Ակինեանը դեռևս 1910ից սկսած շլում հրատարակել է հայերէն միջնադարեան տաղեր, գրանց հեղինակների մասին հակիրճ ուսումնասիրութիւններով: Նորայր Ն. Բիւզանդացին (որի ընդարձակ ծաղարան անափակ է մնամ նրա դիւանում, Գեօթերորդ քաղաքի համալսարանի գրադարանում) մեծապէս քաջալերել է նրան, նշելով նաև հրատարակութիւնների մէջ թոյլ տուած սիւլները: Անը նկատի ունի ՀԱ, 1915, էջ 8-52, «Գրիգորի Աղթամարցի» (ուսումնասիրութիւն), էջ 52-64 Տաղեր, էջ 64 «Մսիթար Երզնկացի» (ուսումն.) և էջ 67-69 Տաղեր:

³⁴ «Տաղ սիրոյ, ի Գրիգորի Աղթամարցոյց», երեք տաղ, ՀԱ, նու., էջ 59-63:

³⁵ Անն իմացել է պարսկերէն և դասաւանդել է Համալսարանում, ունի «Պարսկական» բկեռագրերի լուծման պատմութիւնը՝ յօդուածը («Իմանական աշխատութիւններ»: Համալսարանի, 1951, Հատ. 24, էջ 129-132) և «Պարսկական հատընտիր», 1925, Եր., 40 էջ, 1937, 71 էջ:

³⁶ «Հայատան, աշխարհագրական բըրախաղը, Թեհրան, տպ. Փարոս, 13 էջ և 15 քարտ:

³⁷ «Գրիգոր Մագիստրոսի Մրգուղ Փանաքի լուծումը», ՀԱ, 1923, 241-256:

³⁸ Հ. Գ. Մէնէվիչեան, Գրիգորի Մազիստոսի «Գամակականի» ամբողջական լուծումը, ՀԱ, 1911:

³⁹ Անն իր ասելով կարդացել է հայ հին և միջնադարեան ամրող գրականութիւնն իր Հայերէն արմատական բառարանի համար և յայտնաբերել է բառարաններում չգրանցուած բառեր, որ մեկնաբանել է և հաստատել վկայութիւններով: Նոյնպիսիք ունի նաև նորայր Ն. Բիւզանդացին, անտիպ:

⁴⁰ Ծաղունի Բագրատունոյ Պատմութիւն», իշմիածին, 1921 (Դիտական ինստիտուտ): Անը գրախօսել է «Ձանգ: թերթում (Թաւրիկ), որից արտասովել է Փարիզի «Արձագանքը» (Զ, 1922, թ. 22): Հ. Ս. Գոկեանը գրել է: «Անառեան համոզիչ փաստերով (բովանդակութիւն, լեզու) կը մերժէ Մեսրոպ եպոսի [Հրատարակչի] պաշտպանած կարծիքը, թէ Ե. Բագրատունի ըլլայ հեղինակը նորագիւտ պատմութեանս» (ՀԱ, 1922, էջ 317): Տե՛ս նաև ՀԱ, 1921, էջ 446 և 1922, էջ 513, 6(9):

⁴¹ «Շահնամէ» կամ «Արքաների զիրքի պարսիկ բանաստեղծ Ֆիրդուսու (մօս. 940-1080) դիւցազնակեպն է:

⁴² Նիկոլ Աղբալան (1873-1947), գաշնակցական գեկավար գործիչ, գրականագիւտ, մանկավարժ: 1910ից Հայաստանի Հանրապետութեան լուսաւորութեան և արուեստի նախարար: Առվերել է Մասկովյի, Լոզանի և Փարիզի համալսարաններում: ունի հայերէն բառերի վերաբերեալ յօդուածներ, որոնց մասին Անի բացասական կարծիքը տե՛ս նամ. 25ի վերջում և նամ. 26ում: Անը նրան հանգիստել է վերջին անգամ Թաւրիզում, ուր արտագաղթել է Հայաստանի հայութեան մի մասը սովետականացումից յետոյ:

⁴³ «Հայերէն նոր բառեր ինը մատենագրութեան մէջ», Հատ. Ա-Բ, Ս. Ղազար, 1913:

⁴⁴ Գայրամի. «Հայ. արմ. բառարանում» զայր արմատի տակ Անը ուղղել է բառի իմաստը՝ նախ գումարը, ինչը, առաջ սիսակ, յանցանք, գողովթիւնն:

⁴⁵ Մրանանց. «Հայ. արմ. բառ.»ի այս բառայօդուածում Անը նշել է նախ ընդունած սրիկայ: Նշանակութիւնն ըստ Առնեն բառարանի, իսկ իր «Հայերէն նոր բառերի» Բ հատ. ում մերժել է այն յօդուտ զօրաց սպայ: իմաստի:

ՀԱՅ ՆԿԱՐՈՂՆԵՐ

Ը Ն Զ Ե Բ Ն Ա Պ Ա Շ

(1230 ? - 1290 ?)

Գրիչ եւ ծաղկող Ընձեր ծնած է մԴ. Դարու երկրորդ քառորդին մերձաւորաբար: Որդին էր Գայլերի: Իր գրչական եւ մանրանկարչական գործունէութիւնը կ'ընդգրկէ 1250 - 1283 տարիները: Այդ շրջանի արդիւնքն կրնանք յիշել հետեւեալները:

1. — Աւետարան: Ընձեր նաղաշ, 1250ին, ըստ երեւոյթին մասնակցած է ծեռագրիս նորոգութեան, որը օրինակած էր Ստեփանոս քահանայ 1201 թուին. — Զեռ. երեւանի, թիւ 16359. Բանքեր Մատենադարանի, թիւ 9, էջ 1^{ութ}:

2. — Աւետարան, 1280, երգնկա: Գրիչ՝ Յովհաննէս քահանայ: Մաղկող՝ Ընձեր, որուն նկարազարդած էցերը, Աւետարաններուն սկիզբը, աւազակարարոյ մարդու ծեռքով փրցուած վերցուած են՝ անշուշտ իրենց գեղեցկութեան եւ արժէքին համար: Կազմող՝ Խաչատուր քահանայ: Մտացող՝ Մարգարէ կրօնաւոր. ծնողաց անունները՝ Թորոս և Լիոն. — Զեռ. Ա. Յ. թիւ 3392:

3. — Աւետարան. 1283, Կան զիւղ (Կարին): Գրիչ եւ ծաղկող՝ Ընձեր. — Զեռ. Վենետիկի, թիւ 1313 (150): Ա. Ա. Մաթեվոսեան, Յիշտ. մԴ. Դարի, թիւ 438:

ԿՈՍՏԱՆԴԻՆ ԱՒԲԱՑԻ

(1230 ? - 1290 ?)

Հռչակաւոր գրիչ Կոստանդին Սւրդցի ծնած է մԴ. Դարու երկրորդ քառորդին սկիզբները հաւանաբար: Եղած է աշակերտ Յովհաննէս Արքայեղբօր: Իր գրչական գործունէութիւնը տեսած է քառորդ դար (1263 - 1288): Այդ շրջանի արդիւնքն կըրնանք յիշել հետեւեալները:

1. — Աւետարան, 1263, Գռներ: Գրիչ՝ Թորոս քահանայ: Նկարող մասամբ՝ Կոստանդին: Մտացող՝ Յովհաննէս Արքայեղբօր. — Զեռ. Hachetteի, Փարիզ: Յիշտ. մԴ. Դարի, թիւ 266:

2. — Աստուածաշունչ (մասնակի), 1271, Դրազարկ: Գրիչ եւ ստացող՝ Կոստանդին: Կլիսագրող՝ Աւետիս: Մաղկող՝ Դրիգոր քահանայ: Կազմող՝ Առաքել Հնագանդենց. — Զեռ. Երեւանի, թիւ 199:

3. — Աւետարան, 1274, Սիս: Գրիչ՝ Կոստանդին: Պատուիրատու՝ Օշին մարացախտ. — Զեռ. P. Morgan Libraryի, թ. 740:

Գլխաւոր յիշատակարանէն կ'առնենք իրենց մասին գրուած սա տողերը. «Մրդայսպիսեաց գոլով ընտանի քարեպաշտն Աւշին զնոյն ջանալով բերել նախանձ լաւութեան ետ գրել զսուրբ եւ զերկպագելի Աւետարանս արդեամբք հոչակաւոր գրչին Կոստանդիա մեծաւ փափաքանօր, եւ վասն յոյժ սիրոյն որ ի Տէր առաւել վայելլացոյց զսա ոսկէնկար ծաղկուր եւ տիփիւ ի պայծառութիւն եկեղեցւոյ». — Ցուցակ Զեռագրաց որ ի Հանդէս Ամսօրեայ, 1976, էջ 34:

4. — Նոր Կոստակարան (մասնակի), 1284, Գռներ: Գրիչ՝ Կոստանդին Աւրդցի: Կոստակարդողը՝ Գրիգոր Պիծակ-եւ Ստեփանոս Վահճակցի: Մտացող՝ Յովհաննէս Արքայեղբօր. — Զեռ. Երեւանի, թ. 196:

5. — Աստուածաշունչ (մասնակի), 1284 - 1288, Սիս: Գրիչ՝ Կոստանդին Աւրդցի: Մտացող՝ Յովհաննէս Արքայեղբօր. — Զեռ. Երեւանի, թ. 195: Յիշտ. մԴ. Դարի, թիւ 463:

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՎԱՀՃԱԿՑԻ

(1230 ? - 1295 ?)

մԴ. Դարու երկրորդ կիսուն Կիլիկիոյ մէջ ապրող նշանաւոր գրիչ - Նկարիչներէն մին է Ստեփանոս երէց Վահճակցի՝ ծեռնաւոն աշակերտ Յովհաննէս Արքայեղբօր: Իր գրչագրական աշխատութիւններէն ծանօթ են աւելի քան մէկ երկոտասնեակ երկեր՝ պտուղ երեք տասնեակ տարիներու (1263 - 1293): Ան ընդհանրապէս ապրած եւ գործած է Կիլիկիոյ մայրաքաղաքին՝ Սիսի մէջ: Ժամանակազրական կարգի համաձայն իր նկարազարդած երկերը կրնանք թուել սապէս.

1. — Աւետարան, 1274ին նկարազարդած է Սիսի Ա. Նշան Վանքին մէջ, Օշին մարացախտի համար. — Զեռագիր ի նիւ

եռքը (Նախապէս Տրդատ Եպիս. Պալեանի), Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թիւ 352. Ա. Ա. Մաթեվոսեան:

2. — Ժամագիրը, օրինակած եւ նկարագրդած է 1274ին, Սիսի մէջ, Լեռոն Բ. Թագաւորին համար. — Զեռ. Երբեմն Պրժան Լէզիի, ապա Պր. Գ. Գէորգեանի: Յիշտ. ԺԴ. Դարի, էջ 353:

3. — Աւետարան, օրինակած է Կոստանդինին քահանայ Աւրղի, 1274-5ին, Գուների մէջ: Ստեփանոս Վահկացի խորանները ուրուգծած է միայն՝ առանց գունաւորելու: Ստացող՝ Դաւիթ քահանայ. — Զեռ. Երեւանի, թիւ 7534:

4. — Նոր Կոտակարան, մասնակի, օրինակուած Գուների մէջ, Աւրղի Կոստանդինի գրչի ձեռքով, 1284 թուին, Յովհաննէս Արքայեղրօր համար: Ստեփանոս Վահկացի եւ Գրիգոր Պիծակ կատարած են ծաղկումը. — Զեռ. Երեւանի, թիւ 196:

5. — Աւետարան մը օրինակած եւ նկարագրդած է 1286ին, «ի ձեր հասակի» Յովհաննէս Արքայեղրօր պատուէրով. — Հմմտ. Հասկ Հայագիտական, Բ., էջ 59:

Ստեփանոս Վահկացի՝ Յովհաննէս Արքայեղրօր Պարոցին պատկանող արուեստագէտներու կարգին կը գրաւէ առաջնակարգ տեղ մը՝ իր նրբագեղ ծաղկումներով:

ՄԱՏԹԵՈՍ ՆԿՈՐԻՉ

(1240 ? - 1300 ?)

Քանդակագործ եւ մանրանկարիչ Մաթէոս Վարդապետ ծնած է ԺԴ. Դարու առաջին կիսուն վերջերը ենթադրաբար: Իրբեւ քանդակագործ յիշուած է 1275 թուականին: Իր մանրանկարչական յայտնի գործն է Աւետարան մը, որուն համառօտ նկարագրութիւնը ահաւասիկ:

Աւետարան, 1292, Աղաւ անապատ (Վայոց Զոր): Դրիչ եւ ծաղկող՝ Մաթէոս: Ստացող՝ Սիսիանոս քահանայ. — Զեռ. Երեւանի, թիւ 6292: Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թիւ 550:

Հաստ Ա. Ն. Աւետիսեանի՝ «Մաթէոսի ստեղծագործութիւնը նշանակալի գեր է խաղացել մանրանկարչութեան Գլածորի գլարոցի կազմաւորման գործում» (Հայկական Մանրանկարչութեան Գլածորի Դպրոցը, 1971, Երեւան, էջ 40-41):

ՅՈՎԱԿՈԱՓ ՆԿՈՐԻՉ

(1242 ? - 1300 ?)

Յովասափի կուսակրօն քահանույ ծնած է ԺԴ. Դարու կիսուն մօտաւորապէս: Իրբեւ գրիչ եւ նկարիչ իր անունը կը տեսնուի 1273-1292 թուականներուն: Ան եղած է ուսուցիչ Ռոմիկի: Իր քահանամեայ գրչական եւ մանրանկարչական գործունէութենէն ծանօթ են սակաւ Երկեր. այսպէս,

1. — Աւետարան, 1273, Ակեւոյա: Գրիչ՝ Ստեփանոս: Նկարիչ՝ Յովասափ: Պատուիրատու: Ակեւոյայի Առաջնորդ Սիմէօն Եպիսկոպոս. — Յիշտառակարանք ԺԴ. Դարի, թիւ 348:

2. — Ժողովածու, 1292: Գրիչ՝ Յովասափ: Ստացող՝ Եսայի Վրդ. Նչեցի. — Զեռ. Երեւանի, թիւ 1363: Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թիւ 552: Խաղաքանք, Բ. Մասն, էջ 209:

ՅՈՎԱՀԱՆՆԷՍ ԿՐՕՆԱԿՈՐ

(1250 ? - 1300 ?)

Յովհաննէս Կրօնաւոր Թանատի Սուրբ Ուխտէն էր եւ ճարտար գրիչ: Ծնած է ԺԴ. Դարու կիսուն հաւանաբար: Իր գրքայիկան եւ մանրանկարչական գործունէութեան շատ կարճ մէկ շրջանը (1284-1286) միայն ծանօթ է, եւ այն՝ շնորհիւ մնզի հասած երկու ծնուազիրներու, զորս կը նիրկայացնենք ստորեւ:

1. — Աւետարան, 1284, Թանատի Վանք: Գրիչ եւ նկարող՝ Յովհաննէս: Ստացող՝ Վարդան Վարդապետ, որդի Ասլանի եւ Մամախաթունի: Կազմող՝ Տուրք: Կը պարունակէ ստացողին նկարը՝ Մաթէոս Աւետարանչի հետ. — Զեռ. Նոր Չուղայի, Ա. Հատոր, թիւ 34: Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թիւ 458:

Հաստ Յարութիւն Քիւրտեանի, Յովհաննէսի արուեստը խոշոր նպաստ մըն է հայ զարգանկարչութեան պատմութեան համար» (Հասկ Հայագիտական, Բ. տարի, էջ 105):

2. — Նարեկ, 1286, Թանատի Վանք: Գրիչ եւ ծաղկող՝ Յովաննէս: Պատուիրատու: Միկին Թանք. — Զեռ. Երեւանի, թիւ 5135: Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թիւ 481:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՑՈՒՐ ԳԱԶՆՈՒԿ

(1250 ? - 1305 ?)

Նշանաւոր գրիչ եւ մանրանկարիչ Աստուածատուր սրկ. Գագնուկ ծնած է ԺԴ. Դարու կիսուն մօտաւորապէս։ Որդին էր Սարգսի եւ Աղքացի։ Յիշուած է իրբեւ սարկաւագ 1275 թուին։ Իր յայտնի գործն է Աւետարան մը, որուն հակիրճ նկարագրութիւնը եւ կարեւոր յիշատակարանը կու տանք ստորեւ։

Աւետարան, 1275, Մամիստր։ Գրիչ եւ ծաղկող՝ Աստուածատուր սրկ. Գագնուկ։ Մատացողը՝ պատուական բահանայք Բարսեղ եւ Ստեփանոս. — Զեռ. Ա. Յ. Թիւ 3628 (120)։

Յիշատակարան. — «Փառաք . . .»։ Գրեցաւ Սր. Աւետարանս այս ձևումը յոզնամեղ եւ անպիտան գրչի Աստուածատուր սարկաւագի, որ մականուն Դագնուկ կոչի, ի մայրաքաղաքն ի Մամիստր, ընդ հովանեաւ սուրբ տաճարացն Սարգսի եւ Բագոսի, ի հայրապետութեանն տեառն Յակովրայ, եւ ի թագաւորութեանս Հայոց Լեւոնի։ Եւ եղեւ զրաւ զրչութեան սորայ, յորժամ եկն անաւրէն սուլտանն Եղիպատացոց եւ գերեաց զամենայն աշխարհն Հայոց, եւ աւերեաց բազում վանաւրեայս եւ եկեղեցիս, եւ սպան բազում բահանայս եւ սարկաւագունս], եւ ծերոցն խնայլումն ոչ կայր այլ սրով սպանանել զամենեսեան. եւ արեամբ նահատակեցան բատ հաւատոյ սրտից իւրեանց վասն անուան Որդւոյն Աստուծոյ։ Եւ արդ զրեցաւ Սր. Աւետարանս այս ի խընդրոյ սուրբ եւ պատուական բահանայիցն Բարսեղի եւ Ստեփանոսի . . .»։

ՇՄԱԿՈՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

(1250 ? - 1310 ?)

Գրիչ Շմաւոն եպիսկոպոս ծնած է ԺԴ. Դարու կիսուն մօտաւորապէս։ Որդին էր Խւանէի եւ Շահրազատի։ Ոծոպի Վանքը կը գտնուէր 1292ին։ Հաւսնական է որ Ոծոպի գրիչ Շմաւոնը հետագային բարձրացած ըլլայ նոյն Վանքի առաջնորդութեան պաշտօնին եւ իրբեւ Ոծոպի եպիսկոպոս ներկայ եղած ըլլայ Սսոյ ժողովին, 1307 թուին։ Իր զրչական եւ մանրանկարչական գործերէն կրնանք յիշել հետեւեալները։

1. — Տօնապատճառ - Ժողովածու 1274 - 1280, Գետիկ։ Գրիչ՝ Շմաւոն (մասմբ)։ Պատուիրատու, Սարգս սպասաւոր Բանի. — Զեռ. Երեւանի, թիւ 5197։ Գարեգին Արքեպաս. Յովսէփեան, Հաւուց Քառի Ամենափրկիչը, 1937, Երուսաղէմ, էջ 62, ծնթ. 4։

2. — Աւետարան, 1292, Ոծոպի Վանք (Շահապունիք)։ Օրինակող եւ ծաղկող՝ Շմաւոն զրչաւոր, որդի Խւանէի եւ Շահրազատի։ — Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թիւ 554։

3. — Մեկնութիւն Սաղմոսաց՝ Վարդան Վարդապետի։ Գրիչ՝ Շմաւոն։ Ստացող՝ «Գործական եւ արդիւնական վարդապետ Դարիթ»։ — Զեռ. Բրիտ. Թանգարանի, թ. 74։ Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թ. 417։

ՍԻՄԷՈՆ ԱՐՃԻԵՑԵՑԻ

(1250 ? - 1310 ?)

Սիմէոն բահանայ ծնած է ԺԴ. Դարու կիսուն ենթադրաբար։ Եղած է ուսուցիչ Դանիէլ զրչի։ Ապրած եւ գործած է Սրճչի մթ.։ Իր զրչական եւ մանրանկարչական գործունէութիւնը տեւած է շուրջ Երկու տասնամեակ (1288 - 1305)։ Այդ շրջանէն ծանօթ են հինգ Աւետարաններ, ըստ հետեւեալին։

1. — Աւետարան, 1288, Արճէշ։ Գրիչ՝ Սիմէոն։ Ստացող՝ Թովմա Վարդապետ. — Զեռ. Երեւանի, թիւ 4851։ Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թիւ 459։

2. — Աւետարան, 1292, Արճէշ։ Գրիչ՝ Սիմէոն բահանայ։ Ստացող՝ Փոխանակ։ Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թիւ 556։

3. — Աւետարան, 1297, Արճէշ։ Գրիչ՝ Սիմէոն։ Ստացող՝ Յակոբ. — Զեռ. Երեւանի, թիւ 4867։ Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թ. 636։

4. — Աւետարան, 1304, Արճէշ։ Գրիչ՝ Սիմէոն։ Ստացող՝ Շնօֆրո. — Զեռ. Երեւանի, թիւ 4819։ Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թիւ 36 եւ 48։

5. — Աւետարան, 1305, Արճէշ։ Գրիչ՝ Սիմէոն։ Ստացող՝ տէր Սիմոն. — Զեռ. Երեւանի, թ. 2744։ Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թ. 46։

Ըստ Հրավարդ Յակոբեանի, «Սիմէոն Արճիշեցու աշխատանքն իր պատկերազրութեամբ հիմնականում աղերսւում է ԺԱ. Դարի հայկական յուշարձանների հետ (Վապուրականի Մանրանկարչութ., Ա. էջ 44)։

ԹՈՐՈՍ ՓԻԼԻՍՈՓԱՑ

(1250 ? - 1315 ?)

Թորոս քահանայ ծնած է ժԴ. Դարու կիսուն Կիլիկիոյ մէջ՝ Տարօնեցի հօրմէ: Ուսած է հաւանաբար Դրազարկի Վանըր՝ վայելելով սէրն ու խնամքը Լեռոն Բ. թագաւորին (1270 - 1289): Արեւելեան Հայատան պատուիրակ դրկուած է Հեթում Բ. թագաւորին կողմէ: Թումաս եպիսկոպոսի հետ. Ան գրիչ, ծաղկող եւ կազմող էր միանգամայն: Ունէր աշակերտներ, որոնցմէ կը յիշէ մին՝ Թորոս անունսվ: Թորոս փիլիսոփայ ապրած եւ գործած է Դրազարկի մէջ. իր գոյչական գործունէութեան շրջանը երկար չէ, 1290 - 1306: Այդ տարիներու արդիւնքն կրնանք յիշել հետեւ եալները:

1. - Աւետարան, 1290, Դրազարկի: Թորոս քահանայ գրած, ծաղկած, կազմած եւ նուիրած է Տարօնի Ս. Կարապետի Վանքին. - Զեռ. Երևանի, թիւ 5736: Լուսարարեան, Գաւազանագիրք, էջ 65 - 66: Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թիւ 531:

Հայու Լ. Ազարեանի, այս ձեռագիրը «արժանի է առանձին ու շագրութեան: Հոյսկապ խորանները, սկզբնազարդերը, լուսանցազարդերը, գլխազարդերը, զարդապատկերների մոտիվների բազմազանութիւնը, թանձր եւ պայծառ գոյնների վարպետորէն օգտագործու մը, էջի ծեւաւորման արտակարգ հաւասարակշռուած կոմպոզիցիան վկայում են նկարչի բարձր կուլտուրայի մասին»: - Կիլիկեան Մանրանկարչութիւնը Ժ. - Ժ. Դարերում, 1964, Երևան, էջ 51:

(3)

2. - Աւետարան, 1291, Դրազարկ: Յիշատակարանին մէջ կը կարդանք. «Կատարեցաւ ... ձեռամբ Թորոսի նուաստ եւ յոգնամեղ փիլիսոփայի» (Մրարատ, 1911, էջ 223):

3. - Աւետարան, 1295, Դրազարկ: Թորոս փիլիսոփայ գրած է առաջին երեք Աւետարանները, իսկ Յովհաննու Աւետարանը գրած է Յոհան գրիչ եւ ծաղկած է ձեռագիրը: Կազմող՝ Մանիկ փիլիսոփայ: Ստացող՝ Յուսէփ փիլիսոփայ. — Զեռ. Երևանի, թիւ 6290: Յիշտ. ԺԴ. Դարի, էջ 606:

4. - Աւետարան, 1301, Դրազարկ: Գրիչ՝ Թորոս թիւն. փիլիսոփայ: Ստացող՝ Աբրահամ եպիսկոպոս վանիցն Ղազարու. Յուցակ Զեռ. Մշոյ, էջ 13 - 14:

Կ'արժէ զիտել որ այս Աւետարանը հետագային իրրեւ գաղափար ձառայած է քանի մը գրիներու. Յովանէս քահանային 1327ին (Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թիւ 254), Մկրտիչ քահանային 1443ին (Յուցակ Զեռ. Նոր Զուղայի, Բ. Հատոր, էջ 219), եւ Ստեփանոս քահանային 1454ին (Յիշտ. Ժ. Դարի, Բ. Մասն, թիւ 15), եւ 1456ին (Յուցակ Զեռ. Նոր Զուղայի, Բ., էջ 57):

5. - Աւետարան, Դրազարկ, զոր հետագային՝ կը ստանայ Ստեփանոս Եպս. Տարսային, ըստ յիշատակարանին. «Աւետարանս ի ձեռն ուրումն երեր յաշխարհէն Հայոց, գրեալ ոսկեզաւծ որակաւթ ի Դրազարկն, ձեռամբ Թորոս փիլիսոփայի ...» (Յիշտ. ԺԴ. Դարի, թիւ 290). — Միոն, 1970, էջ 260 - 262:

Ն. ԱՐՔ. ՆՈՎԱԿԱՆ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ՈՍԿԵԴԱՐ

Ե. գարուն սկիզբը Մերձաւոր Արեւելքի ժողովուրդները մշտկութային տեսակէտէ կը գտնուէին երկու տարրեր մակարդակներու վրայ. ոմանք ունէին ազգային գիր և գրականութիւն, ինչպէս Յոյները, Ասորիները և Պարսիկները, իսկ ոմանք չունէին: Հայերը կը գտնըւէին այս վերջիններուն կարգին: Մեսրոպ Մաշտոց հայկական այրուրինի իր գիւտավ Հայ ժողովուրդը բարձրացուց ազգային գիր և գրականութիւն ունեցող ժողովուրդներու մակարդակին: Այս եղանակիզբը մեր Ոսկեդարին:

Այրուրենի գիւտին յաջորդեցին Աստուածաշունչի թարգմանութիւնը, Հայ գպրոցներու հաստատումը, Հայ Եկեղեցւոյ ազգայնացումը, հայկական մատենագրութեան ծաղկումը, ազգային պատմաւթեան մշակումը, հոյերէն լիզուին բարդաւճումը, Հայ գրչութեան զարգացումը, Հայ ոգիին ջրեղումը, Հայ հանճարին ոգեսումը, ազգային արժանապատւութեան բարձրացումը, Հայոց միութեան գիտակցութիւնը, Հայու հոգեսոր հօրիզոնին ընդուրձակումը, և Հայուն մատուր զօրութեան ուռճացումը:

Ս. Ասհակ Պարթեի գլխուորութեան ներքեւ աշխատազները իրազործեցին Աստուածաշունչի գերազանց թարգմանութիւն մը, որ արժանացաւ չթարգմանութեանց թագուհի կոչումին: Ա. Գիրքը գրական այլեայլ սեռեր բովոնդուկող սառւար հատոր մըն էր, որուն վիճակնեցաւ ազգեցութեան մեծ բաժին մը Հայ գրականութեան զարգացման վրայ:

Մեսրոպ Մաշտոցի ղեկավարութեան ներքեւ գործողները հայկական գպրոցներ կազմակերպեցին Հայստանի ամէն կողմերը և հայեցի ուսմամբ սերունդներ գաստիարակեցին: Այդ գպրոցներէն հասան զարգացած կրօնաւորներու և լուսամիտ իշխաններու հոյլեր, որոնք Հայ ժողովուրդին ղեկավարները դառնալու սահմանուած էին:

Հայոց Եկեղեցին ունեցաւ իր սեփական երգերն ու շարականները, ծիստանն ու կանոնագիրքը: Ընդհանրական Եկեղեցւոյ պատմուած սուրբերուն վրայ աւելցուց Հայ սուրբերու փաղանգը, զօրացնելով Հայուն յոյսն ու հաւատքը: Որդեգրեցիր հաւատքի հաստատուն հիմ արիկերտական երեք ժողովներու բանաձեւած վարդապետութիւնը, զոր ջանաց անազարա պահել այնուհետեւ: Ազգայնացած Հայ Եկեղեցին գարձաւ Հայուն հզօրագոյն կազմակերպութիւնը:

Հայ մատենագրութիւնը ծաղկեցաւ րուոն թափով: Ասորերէնէ և Յունարէնէ թարգմանուում գրականութեան կողքին երեան եկան ինքնուրոյն արժէքաւոր երեկեր հոգեշշունչ և հայտրայր բովանդակութեամբ: Ժողովրդական բանահիւութեամբ: Ժողովրդական բանահիւութեամբ: Անունդ առլու համար սւումնատենչ երիտասարդներու լուսածարաւ միտքերուն:

Մովսէս Խորենացի Հայ ժողովուրդին ընծայեց իր Պատմութիւնը, զարերու խորութեան մէջ թազուած աւանդութիւններէն մինչեւ իր օրերուն տեղի ունեցած հայշալի գէպֆերը: Հայրենասիրական բարձր սզիով ազգութեան այդ երկը հեղինակին շահեցաւց «Հայոց Պատմահայր» սրանչելի տիտղոսը: Հայը այլևս անձանօթ սմբ չէր, այլ մարդկային մնձ ընաւանիքին ազնուական մէկ սերունդը: Իր անուանադիր նահապետը՝ Հայկ Դիլցադն, անհամեմատօքէն գերազանց է շատ ազգերու անուանագիր նախահայրերէն: Հայը կրնայ իրաւամբ պարծիւ ունենալով այսպիսի վեհատիպ նախահայր մը:

Ե. Դարօւ մեր պատմութիւնը սոկի տակերով գրի առին կորիւն, Եղիշէ և Ղազար:

Կորիւն պանծացուց Հայ գիրերու հեղինակ անզուգական Մաշտոցը: Յոյց տըւալ թէ Հայ ժողովուրդը ինչպէս կը պատուէ և կը գնահատէ Մեծ Վարդապետին աքնաջան աշխատանքը: Ինքն է որ Հայստաննեայց Եկեղեցւոյ լուսաւորչաւունչ վարդապետութիւնը արձանացուց գեղաքանդակ գրքի մը մէջ:

Եղիշէ անմահացուց Աւարայրի անսման Հերսո Քաջն վարդանը: Բարձրաբարառ յայտաբարեց մերձաւորներու և հեռաւորներու թէ քրիստոնէական կրօնքը Հայը իր վրայ առած չէ իրբե փոխանակելի վերաբեռ:

Դազար լուսափայլեցուց աննկռւն մարտիկ Մամբիկոնեան վահանի միւսոնագրում ճակատը: Ծնծութեամբ արձանագրեց հոգեօր անկախութեան գերիզերոյ յողթանոկը:

Եղնիկի գրչին շնորհիւ հայերէն լինուն զգեցաւ գասական գեղեցկութեան զմայլիի պատմւածոնը: Ան իր հզօր միաբն ու փայլուն գրիշը ի սպաս դրու օտար կրօններու և թիւր աղանդներու դէմ մզուող պայքարին: Խւզիդ արամարանութեամբ և գեղեցիկ գարձաւածներով կառուցուած իր պարբերութիւնները հիացում կը պատճառեն ընթերցողներուն:

Տաղանդառար Հայ գրիչներ գրչաւթեան արուեստին տուին իրենց ազնիւ ճաշակին և ճոխ երեակայութեան ամբողջ փայլը: Հայերէն տառերը ծաղկեցան ծիածանի գայներով, թռչուններ թառեցան անոնց վրայ և ձռւկեր մարզանքներ կատարեցին հրեշտակային թեերու հովանիին տակ:

Հայ ոգին ջրդեղուեցաւ լիուլի, դարձաւ ամուր՝ պողպատի պէս, և անփշրնիի ադամանդի նման: Աւարայրէն նուարսակ սաւառնեցաւ Հայ ոգին Մամբիկոնեան Արծիւներու կարմրափետար թեերով: Ճախրեց Հայ ոգին եթերային ուղրաներու բարձրութեան մէջ և արհամարհնեց գձնութիւնները երկրաքար:

Ոգեորսւեցաւ Հայ հանճարը, կոթու-

ղեց երկնասլաց ամճարներ, ստեղծեց զմայլելի մեղեղիներ, երկինքէն պատառներ վար բերաւ և զետեղեց Հայաստանի սորերուն վրայ և ձորերուն մէջ:

Հայը զգաց թէ թիւով փաքը բոց հոգիով մեծ ժողովուրդ մըն է ինք: Բիրտոյթը թէ կրուայ բռնել իր թեերը, բայց իր մտքին ճախրանքն աւ հոգիին սլացքը կը մնան անկաշկանդ: Ըմբռնեց թէ կ'արծէր իր կեանքը զոհել, բարձր պահելու համար Հայութեան պատիւը:

Բազմաթիւ նախարարական տռհմերէ կազմուած Հայ ժողովուրդը ձեռք բերաւ այն դիտակցութիւնը թէ ինքը մէկ ազգէ, մէկ պատմութեամբ և մէկ ճակատագրով: Նոյն լիզուն կը կապէ զիրենք իրարու, և նոյն հաւատքը ուղղութիւն կու տայ իրենց կեանքին:

Բնդարձակուեցաւ Հայուն հոգեսոր հորիզոնը: Կեան ըստ ստացաւ նոր իմաստ և արժէք: Հոգեոր տառքելութեան հուրը արձարձեցաւ իր մէջ և ճամրայ ելու լուսաւորիլու ուրիշ ժողովուրդները, որոնք գեռ անհազորդ էին կեանքի վսիմ ոլորտներուն:

Ուաճացաւ Հայուն մտաւոր զօրութիւնը: Գիտութեան և իմաստասիրութեան կատարած նուածումներէն առաջ իր բաժինը, և այդ կալուածներու կուտակած գարաւոր հարստութեան վրայ ինքն ու աւելցուց իր լուժան:

Այս է անա Ռոկիդարի արգիւնքը: Ե, Դարը եղաւ Հայուն վերածնունդի չըրջանը, և ուղեցոյցն ու վարիչը հետագայ դարերու: Փառք ու պատիւ Հայկական Ռոկիդարի տաղանդաւոր և անձնուելը կերտիչներուն:

Ն. ԱՐՔ. ԾՈՎԱԿԱՆ

ՄԱՍՆԱԿԻՈՐ ՊԱՏՄՈԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ա. ՆՇԱՆԻ ՎԱՆՈՒՑ ՍԵԲԱՍՏԻՈՅ

ԳԼՈՒԽ ԺԱ.

Յաղագա առաջնորդութեան Տեառն Առաքել Արքիպոս.ի եւ Սբոյ Վանօտէից նորոգութեան որ 'ի Սեբաստիա եւ վասն ի'նչ ի'նչ դիպուածոց:

Զկնի մահուան Սեբաստացի Աստուածատուր Արքեպոս.ի՝ թմփուկ կոչեցելոյ, ժիրասնեալ Քահանաւայից և իշխանաց Քաղաքիս բազմուկ նիք իր արարեալ յղեցին 'ի կ. Պոլիս ընդ Տ. Պետրոս Առաք Քհնյ.ի՝ տո. Յովհաննէս Պատրիարքն՝ կոլոս անուանեալ՝ ընտրել զայլ ոք իմաստուն՝ վկայեալ 'ի գործս բարութեան և կացուցանել Տեսուչ Սեբաստիոյ և թէպէտ ընտրեաց նաև Եսայի Վրդպա. ոմն կեսարացի, բայց ո'չ ընկալան Սեբաստացիք՝ բնակեալք 'ի կ. Պոլիս, ապա խորհրդով լումայափոխ վէքիլեան Տ. Յարութիւն ամիրայի Ակնեցւոյ խնդրեցին զԱռաքել Արքեպոս. Ակնեցի, որ էր յայնժամ 'ի գաւառս և կեղեաց 'ի վանս Ս. Աճածնի 'ի ջուղայ: Յայնժամ հանեալ Պատրիարքին զհրամանագիր Արքայական և զկոնդակ Պատրիարքական իւր ցՏէր Պետրոս Առաքքհնյ.ն, զոր առեալ ել 'ի ճանապահն և գնացեալ ենաս 'ի վանս Առաքել Արքեպոս ին և յանդիման եկեալ մատուց զհրամանագիր Արքային և զնամակ Պատրիարքական և ասաց. «Հայր Սուրբ, հրամայեա՞ զի երթիցուք յաշխարհն մերձ: Ենարց վարդապետն թէ ըո՛ ոք ուղարկեաց զքեղ կամ ուստի եկիր յայսր», ասաց քհնյ.ն «'ի կ. Պոլիս քնակեալ Սեբաստացի մերազնեալք յղեցին զիս աստ առ քեզ: Ասէ վրդպա.ն. ո'չ կարեմ գալ ընդ քեզ, զի դու ո'չ ուսիս 'ի ձեռին քում զգիր իշխանաց Քաղաքիդ, զի եթէ եկից ընդ քեզ և Քաղաքացիք ո'չ ընդունին զիս՝ զի՞նչ արարից յայնժամ, որոյ վասն երթ դու յԱշխարհս քում և տուր պատասխան այսնցիկ որք առաքեցին զքեզ: Եւ նա փութացեալ եկն 'ի Սեբաստիա և պատմեաց մի ըստ միոջէ զամենայն եղեալսն առաջի

իշխանացն և նոցա արարեալ Մահուէր Բազմակնիք և առեալ զիր 'ի բդէշխէն և զերիս զինուորս սպառազինեալս և զՄառացի Խաչիկն՝ Խոճու կոչեցեալ յղեցին յերզնկա, որք գնացեալ 'ի վանս Ս. Աճածնի՝ մատուցին Արքեպոս.ին զգիր բդէշխին և զՀանրագիր իշխանացն՝ առելով. ՀՀրամայեա՞ զի երթիցուք», և նա յետ բազմիցս հրամարելոյ և անբաւական զինքս ցուցանելոյ յարդորմամբ Ասհակ Արքեպոս.ի Ակնեցոյ (որ էր երրեմն Պատրիարք կ. Պոլոսյ և յայնժամ Առաջնորդ Եւդոկիոյ և Երզնկայ) յանձն էտո գալ 'ի Սեբաստիա, վասն որոյ յանձնեաց զվանս առաջի Առաջնորդին և իշխանաց բազում անօթիւք, զգեստիւք և յոլով անտանովք՝ աշակերտին իւրոյ Տէր Յովհան երթիցուն և առեալ ընդ իւր զՅարութիւն Վարդապական ներզնկացի՝ որ պատմէ զայսոսիկ և Դոգիր մի Կարապետ ազգակից իւր և եկն ենաս 'ի վանս Սրբոյ Նշանի 'ի Սեբաստիա՝ Աճձն = 1722 Յունիսի 25^օ յաւուր երկուշարաթի՝ Վարդավառի պահոցն, Եւ լուեալ Քաղաքացւոցն գրոն տուեալ միմիանց եկին ի տեսութիւն նորեկ Առաջնորդին և մեծաւ պատուով ընկալան զնայիրեկ զԱռաքեալ յԱյ. և յետ աւուրց ինչ կրկին եկին 'ի վանս՝ առ ի գրել զանօթս վանուցո և յանձնել դիտին, Եւ էին ժողովեալք այսուքիկ՝ Տ. Եղիազար և Տ. Յակոբ Վարդապաք., Տ. Պետրոս Աւագ Քահանաւայ և Տէր Յովհան, Տէր Սուրբիաս, Տ. Յակոբ, Տ. Կարապետ Քահանայիք և իշխանք մետասանք, և գրեցին այսպէս. 10 խաչ, 2 փոքր կանթեղ արծաթի, 6 Սաղաւարտ, 1 Գաւազան, 10 Ծուրջառ հին և նոր, 10 մոմակալ պղնձի, 1 Զահ, 150 Ասհան, 10 գորգ և կարպետ, 3 Գոմէշ և այլ շորեղէնք հնատիք, և 700 գահեկան պարտք: Ուտիստ ինչ ո'չ գոյր, ո'չ ցորեան և ո'չ գարի. զի զկնի մահուան Առաջնորդին վաճառեալ էին և փեսային Թմփուկ Արքեպոս.ի՝ Ալիքսանն Հողդարցի զոմանս արտօրէից իւրացոյց և զոմանս ցիր և ցան արար և 'ի խնդրելն նորեկ Տեսչին

զայն ամենայն, գնացեալ յարեցաւ առ Ալտափէկն, և ձեռամբ նոցին բազում վետաս հասոյց վանուցս, և մինչև ութ անգամ տուգանս ետ առնուլ՝ 'ի նորեկ Տեսչէն։ Եւ ինքն գնաց այլ այլազգաւոյն այնմիկ 'ի Պարսս 'ի պատերազմ և անդ սատակեցու, Առաքել Արքեպս ն այս յօրէ յորմէնատէնետէ նղե Տեսուչ Սրբոյ վանուցս՝ զամո իրրե հինգ. երկնէր խորհուրդս հանապազ 'ի սրտի իւրում վասն շինութեան և նորոգութեան նորին, զի կաթուլիկէ Մեծի Եկեղեցոյն կործանեալ անկեալ էր և զտեղի նորին փայտիւ ծածկեալ և քարինք տանեացն խախտեալ և տւերնալ յորոց անձրեաք հոսէին 'ի վայր, և փայտեղին շինուածք վասն այսոր փանեալ և քակտեալ՝ ո'չ գոյր սենեակ մի պատշաճուոր Առաջնորդի և Միարանից՝ զի 'ի բազմաց հետէ Առաջնորդք նատէին 'ի քաղաքիս, և Արեղոյ մի կոմ ոմն Երէց այցրի մեային 'ի վանս. և յաւուրս կիւրանկէից սպասաւորաւ միով մատուցոնէին պատարազու վասն որոյ ժողովեաց առ ինքն՝ Առաքել Արքեպս. զիշխանս Քաղաքիս և հաճեցուցեալ զԴատաւորն էառ հրաման և գրեալ ազերսական նոմականիս առ առ այլեայլ անձինս և տուեալ զայնս 'ի ձեռօ Տէր Նիկողայոս քննյ. 'ի առաքեց զնա հանգերձ Տ. Պետրոսիւ 'ի Կ. Պոլիս առ Թէվէքէլեան Տ. Յարութիւն Ամիրայն, և նա 'ի ժողով գումարեալ զմեծամեծ ամիրայս Ազգիս մերոյ՝ առաջի էարկ նոցա զիսնդիր Առաջնորդին Անրաստիոյ և իշխանացն, և նոքա յօժարակամ հաճութեամբ փութացեալ տախն յԱրքայէ գհրամանագիր շինութեան Սրբոյ Վանից՝ ծախսեալ 700 դահնեկանս, և եւ տուն Տ. Նիկողայոս քննյ. 'ի, զոր առեալ դարձաւ փութանակի և հասեալ 'ի վանս ետ Տեսչին զՀրամանագիրն շինութեան և նա առեալ խնդալից գնաց առ Զարալը-Օղլու Օսման Աղա՝ որ էր Միւսէլլիմ և նա ևս ուրախացեալ յդեաց զՀրամանագիրն 'ի Դատաւորն և ետ արձանագրել 'ի Տօմարն 64 դահնեկանաւ. իսկ վասն Բդէշ-խին էառ 100 դահնեկան և ետ զՀրամանագիր շինութեան Սրբոյ Վանիցու. Եւ 'ի միւսօւմ աւուր մեծամեծք այլազգեաց եկեալ 'ի վանս գրեցին գթէեմն և գնացին,

Եւ 'ի թուրին ՌՃՀԶ = 1727 յութ Սեպտեմբերի արտր զսկիզբն նորոգութեան և շինեաց զզմբէթ մեծի Եկեղեցւոյն սրբատաշ վիճուք և կղմատերը և զտանիսն քարիւ կճեայ և կրով ամրացուցեալ սպիտակացոյց և զտաստաղն, զկամարս, զորմունս և զյատակս, կառոյց և յիտկոյս զտօնինս խորանս երկուս, մին յաջմէ և զմիւնս յանեկէ և շինեաց նաև զվերնատունս կանանց՝ զի ո'չ գոյր 'ի սկզբան, նորոգեալ պայծառացոյց և զջանար Ա. Աստուածածնին և շինեաց 'ի մէջ կամարացն զամբարս ցորենույ և գարւոյ, սպիտակացոյց զտանիսն, և զջանար Սրբոյ Կարուղիսին և մտքրեալ զկամարն աջակողմեան կանգնեաց 'ի նմա սեղան յանուն Սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ: Կերտեաց և զվայշելուշ Առաջնորդատունս կրկնայարկ և 'ի կից նմին մառանս գինույ և սենեակս միարանից հանդէպ միմեանց և առաջի նոցա փոքր պարտէք ծաղկանց, նորոգեաց և բարձրացոյց զպորիսն շուրջանակի, Եւ հազիւ աւարտեաց զշինուածն միով ամաւ՝ յորում տուրնիր 500 գործաւորք աշխատէին՝ ծախսարեալ առաւել քան զքսան քստկս, բացի նպաստիցն՝ զորս ընկալաւ 'ի վիճակէն՝ զի քաղաքացի համարուեստք (էսսաֆ) իւրաքանչիւրն օր մի բերէին հաց, բրինձ ևն. և կերտակրէին զաշխատաւորս և ինքեանք աշխատէին մինչև ցերեկոյ և ապա միարանեալ ոմանք 5 և ոմանք 10 մշակաց վարձս տային և զնային: Թուրի թէ առաջ մեայցեալ իցէ սովորութիւն համարուեստից յամենայն ամի գալ 'ի Ա. Վանս, մտազս մատուցանել ևն. Յետ այսորիկ բազմացոյց զեկեղեցականս և կանոնեաց նոցա հանապազօք կանիսի 'ի սաղմուներգութիւն 'ի պաշտաման Տեսուն, Առատացոյց և զլուծս գոմշոց և եղանց և ոչխարաց և այժեաց և ելից 'ի Ա. Վանս ազգի ազգի զարգութ հարկաւորօք, և պայծառացուցեալ փորթամացոյց զնա 'ի փառս Ա. և 'ի պատիւ ամենազօք Ա. Նշանինորա (Յար. Վրդպատ. ի Բիշտկրն.): Եւ յիտ երից ամաց իրրե ետես եթէ անհնար լինի զհարումն պարտուցն՝ նպաստիւք վիճակիս, և Առաքել Եպս. անձամբ 'ի Ա. Վանիցու և զնաց 'ի Կ. Պոլիս և

իբրև հհտա անգր, ծագեցաւ խռովութիւն միծ՝ ի մէջ ոյլազգեացն և իջուցեալ ըզ-Առաջթան Ահմէտ թագաւորն յԱթոռոյն եղին՝ ի անդի նորին զեղքօրորդին ըզ-Առաջթան Մահմէտան և նու անողորժ կոռարումն արարեալ խաղաղացայց զաղմուկ ապատամբաւթեան և ապա Առաջի Աքքեազա շրջեալ՝ ի սենեկակ լումայտփոխից, յիջեանս և յայլ տեղիս գումարեաց մեծաքանակ նպատառ յԱնուն Սրբոյ Վանիցս որով վճարեաց զպարտան և նու շինել զգեստ մի պատաւական եպիսկոպոսական թագիւ և այլավքն և բազմազան ոսկեղէն և արծաթեղէն զարդուք և բազում յիշատակօք դարձաւ՝ ի Ս. Վանս (ԾՃՀԲ = 1729, Յարաւթ, Վրդպատի Յիշտիրն), ի ամբին ժամանակի նոտեր, ի վանս Ս. Հրեշտակապետի՝ ուրոյն Առաջնորդութեամբ Տ. Եղիազար Վարդապետ, որդի Անքառատացի ԱՇատաւր Արքեպոսի, այր Մհերանձն և ճառամարան՝ առ՝ ի նոտեանձ բարի չարքեալ և խարհրդակցութեամբ Առաջի Եպօսի ետ բերել զնրամանագիր յԱրքունուաս և սկսու շինել զվանս Ս. Հրեշտակապետի և նորագետց զգմբէթ եղեղեցւոյն և կանգնեաց զերկուու սեղանս յաջմէ և յանեղէ. շինեաց և զժամատաւնս և զանտեսատուն և տառնձին սենեկս միտրանից և ուխտաւորաց և ՚ի լրման ամբին կատարեցան և շինուածքն ամենայն և բաց՝ ի նպաստից քաղաքիս և գիւղօրէից միաց զյուղի պարտք՝ ի վերայ վանուց, վասն որոյ զնոց Եղիազար վարդապետ՝ ի կ. Պայիս և մատոյց զնանրագիր իշխանոցն քաղաքիս առ կոլոս Յովհաննէն Պատրիարքն և վճարեալ զարդարական գեղեցիկ և սկսեղէն և արծաթեղէն զարդուք եկեղեցական և յիշտատակօք դարձաւ՝ ի վանս իւր (ԾՃԶԲ = 1733, Տումար): Յաւաւրս յայսոսիկ՝ ՚ի հիմանէ նորոգեալ զեղեցիկ և վայնլուշ շինեցան Առաջնորդարան և սենեկք Ս. ԱՇատին Եկեղեցւոյց: Յետ այսորիկ (ԾՃԶԲ = 1739, Յար, Վրդ.) Առաջնորդն Ս. Անապատի վանուց Տ. Յակար Վրդպատ. Անքառատացի՝ որ և իրեն զամա 40 տիրեալ էր Աթոռոյն՝ յալիս հասեալ եթող զվանս և զնացեալ՝ ի քառ զարք հայթայթէր զօրապահիկ իւր, ո՞չ ինքն կարենայր և ո՞չ ուժեք թողարք:

աիրեւ, վասն որոյ և վանքն սկսաւ քայլ-քայլի: սակա այսորիկ ժողովեալ իշխանոց քայլաքիս և կոչեալ զՅակուր Վարդապետն ասեն, ծերոցեալ ես դու, և ո՞չ կարես աիրեւ վանիցն, ե՞կ հրամարեալ և նի՛սա ուր և կամիս, և մեք տոմք քեզ կերակաւր և հանգեց և զԱնապատն առաւք միում ուժեք զի շինեցէ, և նու յետ բազում պատճառաբանութեանց հաճեալ ընդ այն սուաց՝ կամք ձեր եղիցի և հո ձերն ձեր իցեմ: Եւ յորքամ զումարեալ իշխանոցն եկին՝ ՚ի միասին առ Առաջի Արքեպօսն, բազում բանիւք հաճեցուու զնա յանձնեցին նմա զլ. Անտպատն ՚ի Անպատ. Տ. Թափուր և յունոյն ՚ի զգեստուց և յանօթից, խախտեալ և Քայլքայեալ 700 գանձեանի պարտիւք, և այնուհետեւ Առաջնորդութիւն Սր. Անտպատին անկաւ ընդ իշխանութեամբ Արքեպիսկոպոսին Սրբոյ Նշանի, յորում ՚ի կողմանէ նորին հատի տեղապահ մինչև ցայսօր ժամանակի, և ապա վճարեալ զպարտու, թափիեաց՝ ՚ի ձեռաց այլողզացն զարուարոյն և զջրազաց և գրեմ՝ թէ զլ. Մենասատանն էւ յետ այս սկսու խորին վասն շինութեանն, որոյ վասն առաքեաց զԱնդրէսա Վարդապետն ՚ի կ. Պոլիս յանձնորարական գրութեամբք, այլ շեղի հնար առնուլ զնրամանազիր յարքունուաս Ապա եկն իշխանութեամբ ՚ի քաղաքա Ալի Փաշայն՝ որդի Ապաի փաշային, և ՚ի գրան նորին էր ոմն Յոյն Մահփան անուն՝ Թէրճիման Պէկ կոչեցիալ՝ յոյր ձեռն հաճեցուցիալ զնդէչնին՝ էտո զնրամանազիր շինութեան Ս. Անտպատի (ԾՃԴԱ = 1742)՝ ՚ի տօնի Երեման Սրբոյ Ալաջին, սկսու շինութիւն Ս. Վանուցն և կանգնեաց զպարիսպն շուրջանակի և զգմբէթ Տաճարին, որ անկեալ էր, նորագետց և զտանիսն, զուաստագն, զկամացական, զյատական և զգաւիթա ողաքուցոյց շինեաց և Առաջնորդարան կրկնայրար՝ զայդ զոյդ սենեկք և մեծամեծ լուսամտօք, և առաջն կարտէզ և բուրաստան, և կից նմին

մարտագ յարդիք և տեղիք անասնաց . և 'ի վերայ նորա սենեակս միաբանից և 'ի լրման միոյ ամի աւարտեցան և շինուածքն ամենայն և վերակացուք է ին այնմ միաբանք Ս. Նշանի՝ Յարութիւն վրդպտ. Երգնկացի՝ որ պատմէ զայսասիկ, Կարտպետ վրդպտ. Կամարկապցի, Սահակ Վարդապետ Ուռհայեցի, Անդրէաս Վրդ. Պուլտանցի, Թօգմաս Վրդ. Սերաստացի, Ստեփան Վրդ. Եւգոկիացի, Նիկողայոս Վրդ. Հոգդարցի ևն . , և զի կարի դառն և վշտալից ժամանակի եղեւ շինութիւնս այս, վասնզի էր սով սաստիկ և պատերազմ այլազգեայց ընդ Պարսից իրեն զնուր բարբարեալ . վասնորայ և բազմութիւն դաժան զօրացն երթեակս արարեալ զրեթէ լափէին կլիզէին և խանճրէին ըզդիւդ և զքաղաք և նեղեալ տառապեցուցանէին զազգս մեր հարկապահանջութեամբ : Բայց ժողովուրդք քաղաքիս ըզնեղութիւն իւրեանց թողեալ՝ յաւուրն համարուեստ մի՝ բերէին իւդ . հաց և սրիչ և կերակրէին զգործաւորս և յերեկային սմանք ն և սմանք տասն մշակաց վարձս տային և գնույին, մինչև յաւարտ շինուածոյն : 'ի վերոյ այսր ամենայնի, մնաց բազում պարտա ՚ի վերոյ վանուց, վասն սրոյ Առաքել Արքեպո . Տեսուչն Քաղաքիս՝ հուաքեալ զբազում նպաստս վճարեաց զպարտան և եղ շինել երկուս կտաս մեծամեծո և յաւարտ շինուածոյն մատուցեալ զլատուածոյին Պատորապն և օծեալ զիտաչ եղ յիշտառկ զմին 'ի Ս. Ամծածին և զմիւսն ՚ի Ս. Սարգիս եկեղեցւոյ և իւրաքանչ ամաց (ԾՃՂԴ = 1745) սպարապետն Տաճկաց և բդէչին եկին 'ի քաղաքս 'ի մէկ Մայիսի՝ երկաստառան հազար զօրօք և եկաց աւուրս 8 և անցեալ զնաց 'ի Պարս . 'ի վերոյ թշնամեաց և թահնմազին և անդ մեռաւ, և թահնմազն տիրեաց ամենայն կանուց և կարսահացն և զօրքն փախստական եղեալ և անգլուխ սփոեալ յամենայն տեղիս բազմութիւն վնասս հասուցին ազգիս մերոյ զի 'ի Սերաստիոյ մինչ ցՄարզուան անապատ արարեալ այրեցին և զվանս Մարզուանուտ Յաջորդ ամին (ԾՃՂԴ = 1746) 'ի 18 Մայիսի՝ Եղիտիան կիւրակէին եկն 'ի քար-

դաքս Հէքիմ օղլու Ալի բդէչիսն անուամբ սպարապետաւթեան և ժողովեաց առ ինքն զբազում զօրս իրեկ կաճառ, զի երեսուն և ութ երկառութեան նախարարք եկին 'թաղ զայլսն, եկին և զարուսըզ կոչեցեալ պիզ լէվէնտքն իրեկ առաս հազար հանգերձ զօրագլխուզք իւրեանց որք էին կէնձ Ալի, կէնձ Օսման, կէմ ալմազ տւշար օղլին են . և բանակեցաւ մերձ իրերաց յեզր քաղաքիս, և Սպարապետն հոգայր զպիտոյն նոցա այլ ո՛չ շատացեալ պիզ լէվէնտքն անկանէին 'ի գիւղօրէս և բազում վնասս զործէկին, որք և 'ի գիշերի միում զնացեալ 'ի գիւղու Բագնիկ բազում ոճրազործութիւն արարին, ըզկանույց յզացուցին, զաղջկաւնս ապականեցին՝ զօրս ինքեանք եկեալ պատմէին 'ի քաղաքիս, և շինականք ամենայն խոյա տաւեալ 'ի գիւղօրէից եկին 'ի քաղաքս Բայց Ս. Մենսուանս շնորհիւ Տեսուն և զօրութեամբ Սրբոյ Նշանին անխսխտ և անվետս մերոց 'ի տեղւոյն, դրունք բոց և եկեալք կերակրեալ մեկնէին, և յիա մի քանի ամսոց կատորեցին աստ 'ի Սերաստիո զամենոյն լէվէնտք և զնացին իւրաքանչիւրն 'ի տեղիս իւրեանց թուի եթէ Սպարապետութիւնն և զումարումն զօրաց վասն լէվէնտից էր, սրով ջնջեալ բարձուն զաղիք և չար զազանքն 'ի միջոց : Յաջորդ ամին 'ի 14 ապրիլի (ԾՃՂԴ = 1746) (Յար. Վրդպտ.) յաւուր տօնի զըլխուածան Սրբոյ Կարապետին, ժամանեալ հրաւէր երկնային կոչմանն հանգեալ 'ի յայսն բնուրից Տ. Առաքել Արքեպո . ն նահանգիս Սերաստիոյ, կալեալ զԱթոռ Առաջնորդութեան իրեկ ամս 25, և եղաւ պատուավ 'ի տապանի 'ի Ս. Վանս, 'ի գաւթի անդ մեծի եկեղեցւոյն հիւսիսակազմին դրան Սրբոյ Տաճարին : Սակո սուրին սակաւ ինչ հարստացուցաք զզրիչ մեր, վասնզի սա եղեւ տոիթ և պատճառ վերջին պայծառութեան և վայելչութեան Սրբոյ Մենսատանիս և անտի և յայսր նովին շքեցութեամբ զնայ օրըստօրէ տաւելեալ ճոխութեամբ, շնորհիւ տիառն ևս և փարթամացեալ չքնաղացի :

ՏԻԳՐԱՆ Ս. ՔԻՐԻՉԵԱՆ
(Եարևիակելի՝ 9)

**ՀԱՄԱԿՈՏ ԵՒ ԲՈՂԴԱՏԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ
ՄԵՐ ԵՒ ՔՈՅՑ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒ ՏՕՆՑՑՈՅՑԵՐՈՒՆ ՎՐԱՅ
ԵՒ ՍՈԳԻՄՈԿԱՆ ԱԿԱՆԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐ**

Ա. Զատկի հետ կոպուտծ տօները առարտած ըլլալով, վարդավագափ յաջորդ ծաբաթ օրը (բացի այն պարագայէն, երբ Տարեգիրը ըլլայ թ կամ անկէ վեր, ուր անմիջապէս սկիզբ կ'առնեն վերափոխման հետ կազմակած տօները) կը տօնուի յիշատակը մեր աշխարհի առաջին Լևուանորիչներէն Թալքոս առաքեալի և մեր եկեղեցոյ առաջին վկայունի Սովորուս կոյսի, որոնք նահատակութեան պուազը ընդունեցին Սանատորուկ անհաւոտ արքայէն և Կաչանիշով նշանակուած այս տօնը ունի անշուշտ իր նախատօնակը:

Այս և յոջորդ երկու հօթնեակներու սրբոց տօները կրնան փոխադրուի Առաջաւորաց Բարեկենդանէն առաջ, ձմբան եղանակին, առաջին չորսը, ինչպէս ըսկինք, Տարեգիրը Տէն վեր եղած պարագային, իսկ վերջին չորսը՝ Ոէն վեր եղած պարագային:

Վարդավագէն վերափոխում երկորոշ կիրակիները, թիւով 1-6, պարզ Յարութեան կիրակիներ են, վերջինը ըլլալով յ. Աջածնայ պահոց Բարեկենդան:

Երկուչորթի տօն է Մերբոյն Կիպրիանոսի եպիսկոպոսին 45 վկայիցն, եւ սրբոց կուսանացն Յուսիանեայ, Եւփիմիայ եւ Քրիստինեայ: Կարթագինէի մհծանչակ եպիսկոպոսը ուրիշ Եկեղեցիներու մօտ կը յիշատակուի Յուսիանէ կոյսին հետ, որուն գերը այնքան կենսական է եղած կիպրիանոսը իր կախարդական մոլորանքէն ճշմարիտ կրօնի լոյսին բերնելու արարքին մէջ (յիշել մեր ժողովուրդին մէջ այնքան լոյսն տարածում գտած չկիպրիանոս աղօթագիրքը): 26 Եկեղեմքերն է անոնց աօնախմբութեան թուականը Լատինաց Տօնացոյցին մէջ, իսկ 2/15 Հոկտեմբերը՝ Յունաց մօտ:

45 վկաները Յունաց մօտ կը յիշատակուին իրեւ քառասունեկինգ մարտիրոսացն նիկոպոլոսյ Հայոս», 10/23 Յուլիսին: Եւփիմէ կոյսը Յունաց մօտ իր

յիշատակութիւնը ունի Սեպտ. 16/29 ին, իսկ Քրիստինէին համար երկութիւն մօտ ընդունուած թուականն է 24 Յուլիսը: Երեքչարթի տօն է Մերբոյն Արանա գլուխայ եպիսկոպոսին եւ տան տակետացն եւ նինգ վկայիցն: Աթանագինէսի մասին խօսուծ ենք այս յօդուածաշարքի ընթացքին, քանի որ անգամ մը արդէն յիշատակուած էր ան Յովհաննէս Մկրտչի հետ, բայց ատիկա իր նշխարաց փոխադրութեան յիշատակն էր աւելի: Չունինք յաւելեալ տեղեկութիւն միւսներու մասին:

Հինգչարթի տօն է Մերբոյն նախանացն: Աղամայ, Աբելի, Ալ.քայ, Ենովայ, Ենովլայ, Նոյի, Մելիքսեղեկի, Աբրահամու, Խանակայ, Յակոբայ, Յովսկայայ, Մովսիսի, Անարուի, Եղիազարու, Յեսուայ, Սամուելի, Սամփոնի, Յնիքայեայ, Բարակայ, Գեղինինի եւ այլոց սրբոց նախանացն: Հինգիւխտի ամենէն պատկանելի քսան գէմքերու այսպէս միախումբ յիշատակումը յատուկ է միայն մեր Օրացոյցին: Յոյնք Շնախահարց կիրակին անորոշ կոչումը տուած են Մսնգեան տօնը կանխող կիրակին, ուր հսո հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարեն իրենց հանգստցեալ Պատրիարքաց հոգիներուն համար: Առումբէն օտարքներու մօտ յիշատակուած կը գտնենք քանի մը համար միայն: Այսպէս, Աբրահամ Նահապետ Լատինաց մօտ կը յիշատակուի 10 Հոկտեմբերին: Մովսէս մարդարէի համար երկութիւն աւնին Սեպտեմբերի 4ը (Լատինք տաեն մը Նարաւ կ'երթային այդ օր, ուր ըստ Մուրք Գրոց վերջ գտած է կեանքը Հին Ռւստի մհծագոյն գէմքին): Ահարոն քահանայապետ Լատինաց մօտ, 1 Յուլիսին: Յեսու և Գեղեցոն միասին, գարձեալ Լատինաց մօտ՝ 1 Սեպտ.ին: Սամուել մարդարէն, երկութիւն մօտ ալ 20 Օգոստոսին: Իսկ թէ՛ Լատիններ և թէ Յոյներ Յունիսի 27ին կը յիշատակն ահիւղապան Սամփոն մը, որ ատրքեր է մեր յիշածէն:

Շաբաթ տօն է Մեքոց ուղևոց եւ բուռանց Մեքոյն Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ՝ Աւիս սկիսի, Վերանիսի, Յուսկանն, Գրիգորիսի եւ Դանիելի: Առաջին երկուքը՝ զաւակները, միւսները թոռներն են մեր Հաւատառ Հօր: Առաջին երեքը յաջորդած են իրեն իրեկ կաթողիկոս:

Երկուշաբթի տօն է Մեքոց Մակաբայցուցն, Եղիազարու հահանային եւ Շամունեայ եւ եօրն ուղևոց նորին: Մեր եկեղեցին է միայն որ Մակաբայցեցիներուն տեղ տուած է իր Տօնացոյցին մէջ, թեղագրանքովը թերեւս իր պատմութեան, պարտագրուած ըլլալով մորտի դաշտ իջնել բազմից ովասն կրօնի և հայրենաց: Մէկ-երկու տարի Լատինաց Օրացոյցին մէջ երեցոն Մակաբայցեցիք: Լատինք և օթ նահատակ եղբայրներուն յիշատակութիւն մը ունին 10 Յուլիսին, առանց Շամունէի անուան, որ մայրն է եօթ անձնազան կտրիճներուն:

Երեքշաբթի տօն է Մեքոց եւլուսասն մարգարէիցն՝ Ավսեայ, Ամովսայ, Միհիայ, Յովիկեայ, Աբդիու, Նուռումայ, Ամբուկումայ, Յովնանու, Սոփոնիայ, Անգեայ, Զաքարեայ եւ Մովսէիայ: Դարձեալ մեր եկեղեցւոյ միայն յատուկ է միախումբ յիշատակութիւնը Երկուտասառն փոքր մարգարէից: Ոմանց անունները գտնել կարելի չեղու մեզի Յունաց կամ Լատինաց Տօնացոյցերուն մէջ: Ովսէն Յունաց մօտ կ'երեւի 17/30 Հոկտեմբերին: Ամովսը՝ 31 Մարտին՝ Լատինաց, իսկ 15/28 Յունիսին՝ Յունաց մօտ: Միքիան՝ 14/27 Օգոստոսին (Վերաբոխման նախօրեակին, որ Տիրամօր ննջման օրն է): Յունաց մօտ: Յովգէլը՝ 13 Յուլիսին՝ Լատինաց, իսկ 19 Հոկտ./1 Նոյեմբերին Յունաց մօտ: Արդիան՝ 19 Նոյ./2 Դեկտ.ին Յունաց մօտ: Նաւումը՝ 1 Դեկտ.ին երկուքին ալ մօտ: Ամբակումը՝ յաջորդ օրը Յունաց մօտ, իսկ Սոփոնիան՝ անկէ ալ որ մը վերջ (նոյնը նաև Լատինաց մօտ): Անգէն՝ 16/29 Դեկտ.ին՝ Յունաց, իսկ, Ովսէին հետ միասին, 4 Յուլիսին՝ Լատինաց մօտ: Զաքարիայի մասին խօսեցանք նախօրդ յօդուածով: Մաղաքիան 14 Յունուարին կը յիշատակուի Լատինաց, իսկ նոյն ամսոյ՝ 3/16 ին՝ Յունաց մօտ:

Տարօրինակը այն է որ տասներկուքէն միայն Յովնան է, որուն անուան չհանդիպեցանք այլ Տօնացոյցերու մէջ, հակառակ որ խումբին ամենէն յատկանչական դէմքն է ան, կէտ ձուկէն կլլըւած ըլլալուն համար, ինչ որ նոր Ուխտին մէջ ու համարուած է նշանակը մեր Տիրոջ և Փրկչին եռօքեայ թաղման:

Հինգշաբթի տօն է Մեքոց՝ Սովիիայ եւ երից գսերացն Պիսիսի, Ելպիսի եւ Ազատեայ: Սոփիա կամ Սօֆիա Յունարէնավ Խմասութիւն կը նշանակէ, իսկ միւս երեքը կը թարգմանուին Հաւատք, Յոյս և Աէր: 17/30 Սեպտ.ի դիմաց կը գտնենք անոնց յիշատակութիւնը Յունաց Տօնացոյցին մէջ: Իսկ Լատինաց մօտ Սոփիան առանձին կը գտնենք 30 Ապրիլին:

Վերափոխման հետ կապուած աները կը սկսին, չատ իմաստուն կարգագրութեամբ, 431 թուականին, Եփեսոսի մէջ գումարուած Գ. Տիեզերական ժողովին մասնակցող 200 հայրապետներուն յիշատակութեամբ, քանի որ այդ ժողովն է որ ճգած է Տիրամօր գիրքը, պատուելով զինք Աստվածածին գերազանց տիտղոսով: Յաջորդ օրը Բարեկենդան է Ա. Աստուածածին պահոց:

Տարաթագանց վերջին օրը՝ Ուրբաթ, նախատօնակ կը կատարուի, որովհետեւ Շաբաթ տօն է Նուղակարի Ս. Էջմիածնի, ըստ Տեղեան Ս. Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ: Կաթուղիկէ Եկեղեցւոյ Ս. Էջմիածնի տօնէն տարբեր է այս, ուր չեշտր դըրուած է Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի տեսիլքին վրայ, ըստ որում Միաժինը, իրրեկինքն կաթուծ չող, ոսկէ ուռամբ բաղիսեց սիրաը Արարատեան գաշտին, ուր պիտի կառուցաւէր Մայր Տաճարը քրիստոնէութիւնը իրեկ պետական կրօն ընդունած առաջին ժողովուրդին:

Նկատելով որ հոս, Ս. Յակոբեանց Մայր Տաճարին կից ունինք Ս. Էջմիածնին անունով մատուռ մը (կառուցուած 1664 թուականին, Եղիազար Այնթապցի Պատրիարքի կողմէ, երբ ինքզինք հոչակեց կաթողիկոս — հետագային բազմեցաւ Ամ. Հայոց Հայրապետական Գահին), թէ՛ նախատօնակը կը կատարուի և թէ՛ Պատարագը կը մատուցուի այս մտարան մէջ:

ՎերԱՓՈԽԵՈՒՄՆ, Ս. ԱՍՏՈՒԱՆԱՄԱՆԻ, Մհծագոյնը Ս. Կոյսին նուիրուած տօներուն, վաղեմի գարերէն սկսեալ, Մէկը՝ մեր Եկեղեցւոյ հինգ Տաղաւարներէն և կաթոլիկ Եկեղեցւոյ չորս հրամայուած տօներէն: Գրեթէ միւս բոլոր Եկեղեցիներ զայն կը տօնեն 15 Օգոստոսին, իսկ մեր Եկեղեցին անոր մօտաւոր (12-18 Օգոստոսի միջին ինկոզ) կիրակիին: Արձելեան Եկեղեցիներ հօս Հին Տօմարի համաձայն շարժելուուն՝ Յոյնը և Ասորիք Վերափառումը կը տօնախմբեն Օգոստոսի 28ին, իսկ մենք՝ ամսուն վերջին կիրակիին: Բացառութիւն կը կազմեն Դպտիք, որոնք վեց օր կանուխ, Օգոստ. 22ին կը տօնեն զայն: Այս կորզադրութիւնը նորագոյն ժամանակներու արդիւնք կը թուի, մեղմալու համար տօնին առթիւ եղած խճուզմքը: Ինչպէս ըստնք, տօնը ունի մեր մօտ իր շարաթապահքը, իսկ Յունաց մօտ պահեցողութիւնը կը տեէ երկու շարաթներ, սկսելով ամսու առաջին օրէն: Բիւզանդական (Յոյն, Օրթոսոքս և Կաթոլիկ) Եկեղեցին ունի նաև Սուրբ Կոյսի Ննջման մասնաւոր յիշատակութիւն, զոր կը կատարէ տօնի նախօրեակին, թէև, ըստ աւանդութեան, Տիրամայրը երկինք է վերափոխուած իր թաղումէն երնք օր ետք: Այս աւանդութեան հանգէպ իր հաւատարմութիւնն է կարծէք որ ցոյց կուտայ Յոյն-Օրթոսոքս Եկեղեցին, երբ հօս, 12/25 Օգոստոսի առաւօտեան արշաւոյսին, պատկանելի թոփօրով մը կ'իջեցնէ Ս. Յարութեան Տաճարի գիմացը գտնուող Յունական փոքր վանքի մը ժամարան մէջ մնացող Տիրամայր արձանիկը դէպի Սրբունոյ գերեզմանը իր մէջ տաղաւարող ստորերկեայ Եկեղեցին, Պեթումանիի ձորը: Լատինք տահն մը ունէին ինը օրերու պատրաստութեան շրջան մը, սկսելով Այլակերպութեան տօնէն, զոր հիմա իջեցուցած են երեքի: Դպտիներ 15 օրերու պահեցողութիւն մը ունին:

Ս. Կոյսի Գերեզմանի Եկեղեցին սեփականութիւնն է Յունաց և Հայոց, իսկ Դպտիք և Ասորիք, իրեւ մեղմի հաւատակ, կը վայելին փոքր առանձնաշնորհնուար, Տիրամայր Գերեզմանը ուխտի մասնելու իրաւաւութեան տօնին (6 կամ 19 Օգոստոս) կը կատարեն զայն:

Յայներ և Հայեր ամէն օր Պատարագելու իրաւաւութեանք ունին Տիրամայր Ս. Գերեզմանին վրայ, Դպտիներ՝ Դշ. և Աւրորեր, իսկ Ասորիներ՝ միայն Դշ. օրեր, հանդիպակաց, հայտապատկան սեղաններու վրայ: Լատիներ իրենց տօնի օրը միայն (15 Օգոստ.) իրաւաւութեանին, գլխաւորութեամբ Յրանչիոկեանց կիւսթուսին, երեկոյեան մօտ ուխտի մտնելու Տիրամայր Գերեզմանը և երեցս արտասանուած Բատեր, Ave, Gloriaէ ետք Սրբունիին ձուռած շարական մը երգելու:

Տօնը կանխող երկու շարաթներու ընթացքին, Յունաց և Հայոց Պատարագաներուն կը մասնակցին դպրաց դասեր:

Յունաց Ննջման օրը (14/27 Օգոստ.), Հայեր իրենց Պատարագը կը մատուցանեն առաւօտեան մութ ժամերուն: Յայներ ոյդ օր երկիցոց «Հրաշտափառով մուտք կը զործին, առաւօտուն կատարելու համար մոր «Տիրամայր Թազման Կորպ» իսկ երեկոյեան նախատառնակ Վերափառիսման: Յաջորդ առաւօտ ալ ունին «Հրաշտափառ» և հանգ: Պատարագ սրբավայրին վրայ:

Մեր մօտ Վերափառիսման տօնը կը հանդիսաւորուի զոյդ «Հրաշտափառներով, առաջինը Շր. երեկոյեան, որուն կը յաջորդէ նախատառնակ, իսկ երկրորդը՝ կիրակի առաւօտ, որուն կը յաջորդէ հանդիսաւոր Ս. Պատարագ և «Անդաման»: Բաց աստիք, Շաբութ գիշերասկզբին, Հրօնկումի կարգ կը կատարենք, ինչպէս նաև գիշերայինն և առաւօտեան ժամերութիւնները, իսկ Կիրակի կէսօրէ եաք «Անդաման» կը կատարենք Մայր Տաճարին մէջ և նախատառնակ: որ կը կրկնուի յաջորդ 8 օրերուն եօտ:

«Եղաղողի Օրհնութեան Կորդար, զոր մեր Եկեղեցին կը կատարէ Վերափառիսման տօնին (նոյնն է նաև Հայ-Կաթոլիկներու մօտ), Երուսաղէմի մէջ, Տաճարի տարբերութեան պատճառաւ, կը կատարուի Նոր Տոմարով Վերափառիսման տօնի օրը: Լատիններ չունին այդպիսի արարողութիւն, իսկ միւս Եկեղեցիներ Այլակերպութեան տօնին (6 կամ 19 Օգոստոս) կը կատարեն զայն:

(Յար.՝ 10)

Գ. Ճ.

ԻՆՔՆԱԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՍԵՐՈՎ. ԲԵ. ՊԱ. ՄՈՒԵԼ. Ե. ԵԱ. Ի.

Զորդերը գոտորելէն անմիջապէս յիտոյ, Առոմբոխօնիս Պուլկար վարդապետի մը ընկերակցութեամբ, իր օտարական զանազան Հոյ և Յոյն եկեղեցիներ այցելեցի որպէս թէ Արևելքան եկեղեցիներ տեսնելու համար, բայց բուն նպատակո էր ժամանակչութիւններէն և լուսարարներէն եկեղեցիներու, պատկերներու սեղաններու են. մոսին տեղեկութիւններ առնելու ձեին տակ, իզմիրլեան Սրբազնի և ուրիշ ծանօթներու, ազգականներու և բարեկամներու և պատահած դէպքերու վրայ ծանօթութիւններ ստունուլ — ամէն ինչ տիսուր և սրտաճմլիկ էր: Շատ հայկական որիւն հոսեցաւ կ. Պօլիս, Ղալաթիս, Խասպիւզ, պանքայի դէպքին հատեանօք . . . իսկ Մատթէոս իզմիրլեան Սրբազնը Օսմ. շոգենաւոր արսորուած էր յիրուսաղէմ:

Սեպտեմբերի կէսին սրոշեցի հեռանալ Պոլսէն, մթնոլորտը կը ճնշէր վրաս, ուկաք էր հեռանալ արիւնահոս փողոցներէն և քաղաքներէն:

Պանքայի դէպքէն յիտոյ ամէն շոգենաւ հազարաւոր հայեր կը տանէր դէպի Եպիպտոս, Եւրոպ, Յունաստան, Պուլկարիս, Ռուսաստան ևլն. ևլն.:

Սեպտ. 20ին, մօտակոյ Աւստրիոկան «Հունգարիա» շոգենաւը նոտայ, ուղեւարելու համար դէպի վառնու: Շոգենաւը լիքն էր զաղթական հայերով, սրոնք ուսուարակ կ. Պօլսոյ վերջին անցքերուն վրայ կը խօսակցէին և իրնց ապագային անստուգութեան մօտին կը խօսէի գլուխիոր և մատասնչ: Հետեւեալ առաւած հասանք Պուրկազ, ուր քանի մը ժամ մեր շոգենաւը, բայց զուրս չելոյ: Երեկոյին ուշ ատեն հասանք վառնու, ցամաք եւանք, ուր իւրաքանչիւրին անունը կ'արձանագրէին փոլիսներ: Կանոնաւոր անցողիր շունէի և արդէն անցողիր շէին փնտուեր: Ուշ ատեն գնացինք քաղաքէն կէս ժամ հեռու «քարանթինա» կոչուած խոչոր խոնի պէս տեղ մը (Երուսաղէմի հոգեառունին նման), ուր գիշերեցինք խեղճ ու կրակ վիճակի մէջ: Նոյն միջոցին 4000է աւելի հայ զաղթականներ կային վառնայի մէջ: ուրիշ հարիւրաւորներ, հազարաւորներ ալ Պուլկարիոյ զանազան կողմերը ցրուած Օգոս. — Սեպտ. ամիսներուն:

2-3 օր միայն մեացի վառնու: Նոյն միջոցին հոն կը գտնուէին Եալովացի Տ. Վաղինակ Մ. Վ. Սիսակեան, Արմաշու Միաբառներէն նորընծայ Մաշթոց Վ. Փափազեան (այս երկու վարդապետները յիտոյ Արիմիան Կաթ. ի հրամանաւ Ամերիկա մեկնեցան, ուր քանի մը տարի յիտոյ վախճանեցաւ Տ. Վաղինակ Մ. Վ., իսկ Տ. Մաշթոց Վ. յիտ ժամանակաց կարգութող եղաւ և ամուռնացաւ Ներսէս Փափազեան անունով): Կային նաև Մշոյ կողմերէն ծերաւնի վարդապետ մը Արբանամ անունով և ուրիշ քանանաներ և վարժապետներ:

Առառ երեկոյ Ս. Սարգիս եկեղեցին կ'երթայի և կը ժամանակցէի ժամերգութեանց: Վարագայ Խաչի պահոց Բարիկենդանի կիրակին Ս. Պատարագին սպասաւուրեցի, Աւետարան կարգացի, վերաբերում ըրի: Եկեղեցին լիքն էր տեղացիներու զաղթականներու բազմութեամբ:

Վառնայի մէջ յատուկ յանձնաժողով մը կազմուած էր զաղթականներուն օգնելու և անոնց ճամբորդութիւնները գիւրացնելու համար, որը շատ լաւ կ'աշխատէր: «Հայաստան» և այլ անուններով սրճարաններ, ընթերցարաններ կային, և իրաւունք անունով Հայերէն և մասսամբ թուրքերէն շարաթաթերթ մը կը հրատարակուէր, և Պուլկար կառագարութիւն ալ ամէն կերպ հոգածութիւն ցոյց կու տար և կը ջանար թեկեցնել բազմաշարչար հայ ժողովրդեան տառապանքը:

Շոգեկառքեր ձրի կը փախադրէին հայ զաղթականները: Սեպտ. 24 թշ. առաջ շոգեկառք նոտայ և ճամբայ ելանք բազմաթիւ գողթականներով դէպի Ռուսաք: Շոգեկառքը վառնային Ռուսանուք գրեթէ 12 ժամէն կը հասնէր: Բոլոր գաղ-

թականներու առաջնօրդուեցանք քաղաքէն դուրս, խանի նման բնակավայր մը՝ Նոյն գիշերը բոլորովին անհանգիստ կերպով անցուցինք տախտակներու վրայ պառկելով և հետեւալ առաւտա մուսնուք մտնելով անսուեցանք մեր բարեկամներուն հետ, որք էին Գրիգոր Ազա կարապետեան՝ ժամագործ, Պարոն Նշան Թորոսնեան - Սարգիսեան՝ ալիւրի վաճառական, Ասոնք ծանօթ էին ինձի երուսաղէմէն, Հիւրընկալուեցայ Պր. Նշանին տունը, Շաբաթ երեկոները և կիրակի առաւտաներ քաղաքին Ա. Աստուածածին եկեղեցին կ'երթայի և ժամերգութեանց կը մասնակցէի:

Առաջին կիրակին, Սիպտ. 30, Վարդապայ Ա. Խոչի տօնն էր, Պատարագեց տեղույն Տ. Ղեռնդ քահանան (Պուքրէցի), երբեմն երուսաղէմի Միաբան, Ստեփան անուամբ և փոքրաւոր աշակերտ Մելքիսեդեկ Եպոս. Մուրատեանի: Եկեղեցին լիքն էր տեղացի և գաղթական ժողովրդով: Հոն կը պաշտօնավարէին նաև Տ. Կարապետ Քնչն. Պօյաճեան և Տ. Մկրտիչ Միքայէլեան անուն քահանայ մը Պարտիգացի:

Մուսնուքին նամակաւ գրեցի Վիէննա, Միխթարեանց Արքահայր Գեր. Տ. Արսէն Արքեպօ. Այտընեանին, տեղեկացնելով որ Վիէննա պիտի այցելէի, և յետոյ պիտի վերագունայի երուսաղէմ բայց Օօմ. Հիւպատոսը դժուարացաւ անձագիր տալ: Որոշեցի Վառնա գառնա գառնալ և անկից կերպով մը երուսաղէմ երթալ Յառնաստանի կամ Եգիպտոսի գծով: Նոյնիմբերի սկիզբը Վառնա իջայ, ուր մեր եկեղեցին կ'երթենէի, և եկեղեցւոյ ներքնագութիթը անկիւն մը կը պառկէի բոլորովին խեղճ ու կրակ վիճակի մէջ:

Այս միջնոցին Տ. Տ. Մկրտիչ Մրիմեան կաթ. ի կողմէն հոգեսոր այցելութեան պաշտօնով վառնա հասաւ Տ. Արսէն Վրդ. Վեհունի,

Որոշեցի մուսնուիոյ գծով երթալ Վիէննա, բայց հայերուն մուտքը խստիւ արգիլուած էր հան, և մուսնական կառավարութիւնը հայ գաղթականներ չէր ընդունած իր երկրին մէջ:

Պաղտասար անունով 18 տարեկանի մը անցագրով, ճամբայ ելայ դէպի Պուքրէչ: Առաջին անգամ ըլլալով Եւրոպական մայրաքաղաք մը կը տեսնայի: Ամէն կողմէ շքեղութիւն և ելեքտրական լուսաւորութիւն, կառքեր, բրանվայներ: Երեք օր միացի Պուքրէչ, հան մեր Ա. Հրեշտակապետաց եկեղեցին, որ կարեռը թաղի մը մէջ կառուցաւծ է Յառնական ոճով: Երկու քահանաներ կը սպասաւորէին հան և երկուքն ալ մուսնական քահանայի խոլփախ կը դնէին գլուխնին:

Այս եկեղեցին վերաշինուած է 1781ին: Այժմ (1913) աւելի ընդարձակօրէն վերակառուցաւելու վրայ է, Էջմիածնի Մայր Տաճարին ճարտարապետական ոճով ու ձեռք և երկնահաղորդ կաթողիկէներով:

1896 Դեկտ. 11ին հասայ Վիէննա, Պուտափէշթի ճամբով: Յաջորդ օր տեսակցեցայ Այտընեան Գերապայծառին հետ, որ շատ փառաւոր և պատկառելի անձ մընէր: Կէս ժամու չափ հետո տեսակցեցաւ: Այտընեան Գերապայծառ այդ առթիւ ինձ պատմեց թէ ինքն ժամանակաւ (ի մանկութեան) կ. Պօլսէն Վիէննա 70 օրէն հասած է Թրիէստի ճամբով և տառգասատանաւով: Մէկ շաբաթ հիւրընկուլուցայ իրենց վանքը: Արքահայրէն զատ վանքին մէջ կը գտնուէին Տ. Ղեռնդ Վրդ. Յովնանեան (Աթոռակալ և Ընդհ. Քարտուղար), Տ. Աստուածատուր Վրդ. Աւագեան՝ Գործակալ, Տ. Անառն Վրդ. Տէրոյեան՝ Լուսարարապետ, որոյ երկու եղբայրներն ալ վեհուների Միաբան վարդապետներն, Տ. Անապայէլ Վրդ. Պարոնչ՝ Թանգարանապետ, Տ. Բառնաբաս Վրդ. Պիլէզիքիսան՝ կղերանոցի Տեսուչ, Տ. Վահան Վրդ. Մարտիկեան՝ կարնեցի: Տ. Յակոբոս Վրդ. Նուլեան՝ փոքրաւոր Արքահօր, Տ. Գրիգորիս Վրդ. Գալէմքեարեան՝ Տեսուչ Տապանի, Տ. Գարբրիէլ Վրդ. Մէնէզիշեան՝ Խմբագիր Հանդէս Ամսորեայշի, Եղբայր Վարդան Մելքիսեդեկեան և լն.: Կային նաև 4-5 Աւստրիացի աշխատաւոր Եղբայրներ:

Միաբան Վարդապետներէն ոմանք իրենց հեղինակած գրքերէն նուրիբեցին ինձի, Արքահայր Այտընեան Արքեպիսկոպոսութիւն համարական կենսագրականը նուրիբեց:

1896 Դեկտ. 31, Դչ. առաւտատ կանուխ հասանք վահնեաիկ և նաւակ մը նստելով ուղղակի Մուրտա Ռաֆայէլեան վարժարանը գնացի, ուր Տհոշական պաշտօն կը վարէր Տրապիզոնցի Հ. Մինաս Վրդ. Նուրիխան: Վարժարանիս մէջ պաշտօն ունէին նաև Հ. Եղաւարդ Վ. Արբունեան, Հ. Արխոսակէս Գանգանդիլեան: Կէսօրուան կերտակուրը Մ. Մ. վարժարանը կերպ և երեկոյեան դէմ վանքին կոնցոլը նստելով վ. Ստոփանեանի հետ միասին, ուղղուեցանք դէպի Ս. Ղազար, ուր հասանք գրեթէ 45 վայրկեանէն: Ուղղուեցայ վանքին եկեղեցին, ուր ազօթեցի և համբուրեցի գերեզմանը Ալբաստացի Մխիթար Արքայօր, որ թաղուած է Աւագ Սեղանի առջև: Յնայ առաջնորդուեցայ վանքի արտաքին դրան մօտ սպասման սենեակը կամ խօսարանը, ուր ինձ առաջին այցիլողը եղաւ Արքահօր Փոքրաւորը՝ Հ. Սուքիաս Էփրիկեան: Քանի մը վայրկեան խօսակցելէ յետոյ զիս առաջնորդեց Ս. Ղազարու Վանահայր կամ Արքահայր Գեր. Տ. Իգնատիոս Արք. Կիւրեղեանի մօտ: Գերապայծառը պազ ընդունելութիւն ըրաւ:

Արքահօր քովէն մեկնելով, առաջնորդուեցայ ինձ համար պատրաստուած սննեակը, Հ. Արսէն Վ. Ղազիկեանի խօսցին մօտ: Ժամը (ը թ.) 12 ին մօտ եկեղեցւոյ գոնզակը զարկու, իս ալ Միարանութեան հետ եկեղեցի գնոցի և ոչքո չորս քացած անհամբեր կը սպասէի Ալիշանը տեսնելու Նա, ըստ իր սովորութեան, մեղմէ առաջիջած էր և եկեղեցւոյ մէկ անկիւնը ծնրագիր, ազօթագիրք ի ձեռին, մէկ ձեռքը մոմ, երեսը, մօրուքը, գիրքը, մոմը իրարու խառնած՝ կ'ազօթէր մտամփոփ — այդ վայրկեանը յուղիչ և տպաւորիչ էր ինձ համար: Հայր Ալիշան Աթոռակալ կամ փախոնորդ էր եկեղեցւոյ մէջ:

Մխիթարեան վարդապետները պատմեցին ինձի թէ օր մը Հ. Ալիշան այդաէս ճրագով մտամփոփ ազօթած միջոցին մողերը բռնկած են, բայց ինքը չէ իմացեր մինչեւ որ քովինները նշմարելով՝ վազեր և մարեր են: Անկէ յետոյ միայն իմացած է երանելին իր գլխէն անցոծ փորձանքը:

Երեկոյեան սովորական ժամերգութեան, ներգաշնական եղանակաւ, վարդապետք և ոչակեր գրեցին զջքեզ գոհարաննմք գոհարանական երգը, յետոյ մտածականի սկսուն — Մտածականի գիրքը մաս առ մաս Ս. Ղազարեան առաջնութեամբ կարգոց Հ. Վարդան Վրդ. Հայունի և խորհրդական քնները շարաւակուեցան բաւական երկոր:

Բոլոր վարդապետներու հետ ալ տեսակցելու առիթը կ'ունենայի, բայց մտանուրապէս մտակել յարաքերութիւն ունէի ծերունիներէն Հայր Ալիշանին և Հայր Գարեգին Վրդ. Զարբհանէլեանին, իսկ երիասասարդներէն Հացունիի և Արսէն Վրդ. Ղազիկեանի հետ (Հայր Գարեգին Զարբհանէլեան մտամբ կաթուածանար եղած էր, իր սենեակը գրական գործերով կը զրազէր, երբեմն ալ եկեղեցի կ'իջնէր և դասէն զուրս կենալով կ'ազօթէր, բայց չէր կրնար պատարագել, իսկ Հայր Ալիշան վանքին որ կազմն ալ զիս տեսնէր, կը համաքրքրուէր ինձով և կը խօսակցէր հետո:

1897 Յունուար 1, Հինգչարթի, տարեգլուխ: Վանքին Աւագ Սեղանը իր կարգին ձայնաւոր պատարագեց Հայր Սուքիաս Վրդ. Էփրիկեան: Առառւ և երեկոյ երբ Միարանութիւնը սեղանատունէն դուրս կ'ելլէ, հոն գուսը կը չարուին աւազութեան կարգու: Այն միջոցին վանքին գոհապանը կը բերէ փօւրէն եկած նամակները, լրագիրները և կը յանձնէ Արքահօր: Ան ալ հասցէները կարդալով կը յանձնէ վարդապետներուն: Ես ալ ներկայ կ'ըլլայի այս նամակաբաշխութեան: Անպատճառ քանի մը նամակներ և լրագիրներ կ'ըլլային Հայր Ալիշանի հասցէին, և ծերունի վարդապետը մտենախոսնարութեամբ, զլուխը բանալով իր նամակները կը ստանար Արքահօր ձեռքէն:

Ս. Ղազար բնակութեանս միջոցին, մի անգամ Հայր Վարդան Հացունին առաջնորդեց զիս Վենետիկ, ուր պտըտեցանք քաղաքին կարեօր, նշանաւոր մասէքը: Յունուար 4, Կիրակի օր, առաւտատեան Պատարագէն և նախաճաշէն յետոյ, Հայր

Ղեռնդ Ալիշան, Հայր Վարդան Հացունի, ուրիշ երկու վարդապետներ և ես, Սուրբ Ղազարէն կոնսոլ նստանք և երկրորդ անգամ ըլլալով վենետիկ գնացինք: Հայր Ալիշանը, որ չատ քիչ անգամներ Ս. Ղոզարէն գուրս կ'ելլէր, նոյն օրը կ'երթար Նոր Տարի շնորհաւորելու իր ականաւոր քարեկամենքուն, մասնաւորապէս մի քանի իտալանայ ընտանիքներու (մեացորդ Վենետիկի երրեմբի հայ գաղթականութեան), որոնց հետ իր հոգեսոր Հայր յարարերութեան մէջ էր երկար ատենէ ի վեր և տարին մի քանի անգամ կ'այցելէր անոնց: Տօներու պալտատին առջեւ Հայր Ալիշան իր մօրուքն ու մազերը հոգին առած և գլուխը բացած՝ կը յառաջանար արագաքայլ: Մենք Հայր Վարդանին հետ չորս բոլորնիս կը դիտէինք հետաքրքրութեամբ: Հայր Վարդան հասկցուց ինձ թէ չենք կրնար հետեւ Ալիշանի արագ քայլերուն, թէ չասվարութիւն ունի միշտ չուտ չուտ քայլելու, և կատակով աւելցուց թէ իր գրական աշխատանքը զի՞նքը կը քաշեն ի Ս. Ղազար:

Յունուար 5, ԲՀ. օրը Միաբանութեան, Արքահոր և բոլոր վարդապետներուն այցելելով, ոմաք քարեաւու ըսի և չնորհակալութիւն յայտնեցի: Կէսօրուան ճաշէն յետոյ կոնսոլ նստեցանք: Ինձ ընկերացաւ Հայր Եսայի Վարդապետ (Պարակագիցի), վենետիկ հասնելով, ուղղակի Մուրատ - Խափայէլեան վարժարանը գնացինք, ուր քանի մը ժամ հանգատանուէ յետոյ ճամբայ ելանք դէպի երկոթուղուայ կայտրանը: Ինձ ընկերացաւ վարժարանի ուսուցիչներէն Հայր Անդրէոս վրդ. Վարդարութեան: Դրամս բոլորովին լինցած Դ. կարգի տոմսակ մը առի: Բոլորովին չոր տախտակներու վրայ մեացած էի, ոչ անկողին ունէի, ոչ բազմոց, ոչ վերմոց: Վացարձակապէս ոչինչ:

Հռովմայ մէջ ընակող եկեղեցականներուն մէջ ամենէն աւելի բարեսէրն ու մարդամօտը Յովհաննէս Քիւրէլեան ծիրաւնի վարդապետն էր, որ այդ միջոցին մասնաւում անգամալոյծ էր: 10 օր միայն մնալէ յետոյ չոգեկառք նստանք, Պրինտիգիի ճամբառվ կ. Պոլիս վերապանալու համար: Պրինտիգի հասնալով, երկու օրուան չափ սպասեցինք մինչև որ Աւստրիական չոգենաւ մտնելով, անմիջապէս անկողին վազեցի և քնացայ: Եսոյն գիշերը բաւական ալիկածութիւն կառ և ես մասցած էի իմ անկողնոյա մօտ փոքրիկ պատուհանը փակել, ուրիէ բաւական ջուր ներս մտնելով՝ անկողինս թրջուած էր: Հետեւալ օրը հասանք Յունաստանի Փաթրաս նաւահանչ գիստը, յետոյ Փիրէ: Հետեւալ օրը չոգեկառքով գնացի Աթէնք, ուր Հոգեսոր Հովուի պաշտօն կը վարէր կ. Պոլոսյ Բերայի քահանաներէն Տ. Գարեգին Աթէնք, Քանի մը օր միայն մեացի Աթէնք, ուր բազմաթիւ հայ գաղթականներ կային այդ միջոցին և ԱՄիութիւնը անուամբ թերթ մը կը հրատարակուէր:

Յունուար 8ին Յունական չոգենաւ մը նստելով, ճամբայ ելայ դէպի իզմիր: Ծովու վրայ բաւական ալեկածութիւն կար և ես անհանգիստ էի: Բատ որում Եւրոպայէն կու գայի և խիստ խուզարկութեան կրնայի ենթարկուիլ: Զգուշութեան հումար կարեսը թուղթերս մարմինիս կապեցի, բայց երր իզմիրի նաւահանգիստը հասայ, պաշտօնեաներ ամէն կողմօ խուզարկեցին, ձեռք անցուցին վրաս պահած թուղթերս և զիս առաջնորդեցին բանտ: Թուղթերուս մէջ կային նամակներ և ուղեարութեանս օրագրութիւնը: Մինչև անոնց քննութիւնը, 35 օր պատկեցայ իզմիրի բանտը, ոճրագործներու մէջ, և քանի քանի անգամներ երկարատև հարցաքննութեան ենթարկուեցայ: Իմ գոյքերուս մէջէն ելած էր Աստուածամօր պատկեր մը, որոյ ոտքին տակ գրուած կար լուսինը: Հարցաքննիչ դատաւորը զայրացաւ լուսինը (ալիմէթի Օսմաններէն) կնկան մը ոտքին տակ առնուած ըլլալուն համար և բարկութեամբ կառը կառը ըրաւ պատկերը . . . :

(Եարունակելի՝ 4)

ԳՐԱԽՈՍԱԿԱՆ

LA CHAINE ARMÉNIENNE SUR L'ÉPITRE DE JACQUES

CHARLES RENOIX

Հայրախօսակառն գրտկանութեան ընդարձակ գոշտին մէջ անխօնն աշխատազ հայտքէտ Charles Renoux 1985ին լոյս ընծայեց, *Patrologia Orientalis* չարքին թիրի 193 բգ. հատոր, կաթողիկեաց թուղթերու շղթայաշար Մեկնութենէն Յակարայ Թուղթին վերաբերող բաժինը, հանդերձ Ֆրանսերէն թարգմանութեամբ:

Յիշեալ Մեկնութիւնը, գործ յոյն հեղինակի մը, Հայերէնի թարգմանած է, 1163ին, Գրիգոր Դափիր Լամբրոնացի, և 13 առարի ետքը վերանայած և սրբագրած է Ներսէս Լամբրոնացի ուսու քերթազական արհեստից: Լամբրոնացին շատ համեստ կերպով յիշած է իր կատարած աշխատանքը, նկատելով որ իր կողմէ աւելցուցած է բազմութիւն հատուածներ, և շատ հատուածներ աւ վերստին խմբաց բառ է յաւելուածական բացատրութիւններով:

*Patrologia Orientalis*ի թիւ 193 հատուրը կը բաղկանայ 160 է չերէ՝ հետեւալ բովանդակութեամբ:

Նախարարն (էջ 5), Համառօտագրութիւնք (7-10), Ներածութիւն (11-29), Շղթայ Յակոբայ Թուղթին վրայ (30-67), Անտիպ բնագիրներ և թարգմանութիւններ (68-153) թուով 88, Յանկ Սուրբ-Գրական յղումներու (155-157), Յանկ Հին Հեղինակներու (158-159), Յանկ Նիւթերու (160):

Ինչպէս կը տեսնենք վերը, հատուրս կը բովանդակէ 88 անտիպ բնագիրներ, որոնցմէ շատերը անանուն են: Այդ անանուն հատուածներուն մէկ մասը վերագրելի են Ներսէսի՝ համեմատութեան ե-

ղանակով: Ներսէս կը յիշէ Յակոբոս Առաքեալը «իրանելիս» որակումով: ահս թիւ 5 և 24: Արգ՝ նոյն որակումը գործածուած կը տեսնենք նաև թիւ 12, 34, 46, 53, 59, 61, 74, 76 և 82 անանուն հատուածներուն մէջ: Այս իրազութիւնը մեզ կը մղէ յիշեալ հատուածները վերագրելու Ներսէս Լամբրոնացիին:

Հրատարակութեանս մէջ դիտելի են քանի մը բաներ, որոնք սխալ բաժնուած են, և ուրիշներ, որ սխալ միացած են, և կարօտ են ուղղումի: այսպէս,

1. — էջ 74. — սովորեն, սովոր են,
2. — նոյն — աղքատես, աղքատ են,
3. — էջ 96. — չնորհէր, չնորհ էր:
4. — էջ 104. — վարդապետ է, վարդապետ:

5. — էջ 106. — ամէն իմաստ, ամէնիմաստ:

6. — էջ 116, 134. — շատ խուսութեամբ, շատխաւսութեամբ:

7. — էջ 122. — վասնգողնէ, վասնգողն է:

Թերեւս աւելորդ չէ յիշել որ թիւ 18 հատուածին մէջ «տիրապէս» բառը երկիցս թարգմանուած է «en toute vérité». աւելի ուղիղ պիտի ըլլար թարգմանել «souverainement», ինչպէս կը տեսնուի թիւ 26 հատուածին մէջ:

Մեծ խնամքով և մանրակրկիտ հետազոտութեամբ պատրաստուած այս հրատարակութիւնը արժէ քաւոր յաւելում մըն է յարգելի հայտքէտին հարաւստ վաստակին վրայ:

Ն. ԱՐԲ. ԾՈՎԱԿԱՆ

«ՆԱՄԱԿԱՆԻ»

Յ. ՕԾԱԿԱՆԻ

100 ամեակի Հրամ., թիւ 6, 1983

Սրբի անհուն գոհունակութեամբ կը տեղեկանանք թէ հրատարակութեան տալէ ետք անմահանուն գրագէտ - քննադատ Յ. Օշականի տանամեակներէ ի վեր լոյսին գոլու սպասող «Համապատակեր Արևմբառնայ Գրականութեան» կոթողական շարքի վերջին չորս հատօրները, Մեծի Տանն կիրկիրոյ Կաթողիկոսութեան Տպարանը արժմ ձեռնարկեած է նոյն հեղինակին սպառած գործերու հրատարակութեան, իսկ Պէյրութի «Ալթափրէս» Տպարանը, նոյն խոնդով ու ջանահրութեամբ լոյս աշխարհ բերած է Օշականի «Նամականի» Ա. Հատարը, 127 չերէ բողկացած գեղակազմ հատոր մը, իմացական ձշմարիտ վայելք (և ո՞ր մէկը Օշականի գործերէն չի պարզեցր այդ) տուող բանիմաց ընթերցողին:

Ներկայ հատորը խմբագրովը՝ Պօղոս Անոպեան, վաղուց ծանօթ է մձր գրական շրջանակին իրեւ տաղանդաշատ գրող Եղած է Յ. Օշականի աշակերտներէն և մաս կազմած է գրական թերթերու խըմբագրութեանց:

Անուանի գրողներու նամակներու հաւաքածայի հրատարակութիւնը մեծ ծառալում գտած է քաղաքակիրթ ժողովուրդներու մօտ: Եւրոպական կարգ մը երկիրներու և Ամերիկայի մէջ գրուկան ուրոցին սես մը ըլլալու աստիճան կարեռութիւնընծայուած է անոր: Եւ շատ իրաւացիօրէն, քանի որ անձի մը սնուցած գաղտափարները, հանրային, գրական ու հասարակական հարցերու շուրջ որդեգրած իր կեցուածքն ու գտառողութիւնը ամենէն առաջ և աւելի երեսն կու գոն իր նմաններուն - և մանաւանդ գրչեղբայրներուն - հետ ունեցած թղթակցութեան ձամբով:

Մեր մէջ, վերջին շրջանին, Թէքենանի, Զօպանեանի, Աճառեանի նման գրչի ախտանիրու նամակներու հաւաքածան - կամ մէկ մասը - լոյս աշխարհ եկան վերջին ատրիներուն, ոմանք առանձին հատորով, ուրիշներ՝ թերթերու

է ջերաւն մէջ ցիրուցան: Թէրիներ կան անշուշտ անոնց մէջ, բայց ինչ որ շահուած է այդ բոլորէն - կամ քիչէն - անկապտելի գանձ է գրական մեր անդաստանին համար:

Նամակները, խնդրոյ առարկայ հատորին մէջ, կը մօտենան յիսունի: Կը տարածուին 1911 էն մինչև իր վերջին օրերը երկարող լոյն ժամանակաշրջանի մը վրայ և ուղղուած են ժամանակակից սփիւր քահայ լաւագոյն մեր գրողներուն, ինչպէս՝ Եղիշէ Պարք. Դուրեան, Վահան Թէքենան, Արշակ Զօպանեան, Անդր. Շառաւեկեան, Արամ Հայկազ, Բ. Նուրիկեան, Ն. Սարաֆեան և լուս և մեր փայլուն հրատարակագիրներէն՝ Ռ. Դարբինեանի, Վ. Նաւարգեանի ուրիշներու: Կարճ են անոնք ընդհանրապէս, երբեմն հազիւ էջի մը կէսը գրաւող:

Օշականի նամակներու հրատարակութեան երախտարժան աշխատանքը սկսաւ Շնայիրի շաբաթաթիրթը քառորդ դարաւագ: Իր և իր ձեռնասուններէն մէկուն միջև փիսանակուած այդ նամակներով գտառիւն գրագէտը իր հատու և որոշացրիչ խօսքը կ'ընէր Հայ գրական կեանքը յուզող մեծ հարցերուն շուրջ:

Գրական այս շնորհընկալ ձիգին դիմաց, ջերմօրէն կը շնորհաւորենք Խըմբագիրը: Բայց տրամութիւն մը չ'ուշանար ծուարի մեր մտքին անկիւնը, ի սես ընթերցասէր - մանաւանդ երիտասարդ սերունդին մէջ ու Հայերէն գրքի պարտային - հասարակութեան աստիճանական նուազումին, Երեսյթ մը՝ որ արդիւնք է կատարուած մեծագին աշխատանքին ու գիտակից զոհողութիւններուն արժևորման զգալի ու ցաւալի պակասին:

Որքան ալ ծանր ըլլայ հացի պայքարը ու որքան ալ ժամենք խլեն մեզմէ առօրեայ մանր գրաղաւմները, հայ երիտասարդը ինչպէս հայերէնիքի՞ այնպէս ալ սփիւրքի մէջ իր առօրեայ ժամանակացոյցին մէջ անկիւն մը պահելու է հայ գրքի ընթերցաւմին, եթէ կ'ուզէ անմասն չմետ գրասէր ժողովուրդի մը շառաւիզը ըլլալու գերազանց պատիւէն:

Գ. ՃԱՐՏԱՐ

ՅԻՍՈՒԽ ՏԵՐԻ ԵՐԱԾՈՂ

ՄԱՀ ԱՐԱՄ ԽԱԶԱՏՈՒՐԵԱՆԻ

Շբ.՝ 18 Ապրիլ. — Մահօթ նկարիչ Պր. Արամ Խաչատրեան, որ ժամանակէ մը ի վեր հիւանդ էր, մեռած էր այս առաւօտ, Յաւզարկաւորութիւնը երեկոյին կատարուեցաւ Ս. Էջմիածին Եկեղեցին, ի ներկայաւթեան բոլոր Միաբանից և աշակերտաց և ժողովուրդի։ Արքազան Պատրիարքը խօսեցաւ հոկիրճ դամբանական մը. գրաւատեց ընտիր արուեստագէտը և պատուական հոյրը, որ իր կեանքին մինչեւ վերջին շռւնչը ոչինչ խնայած էր իր զաւակներուն դասիարակութեան համար, Երկար տարիներէ ի վեր զծագրութեան և նկարի ուսուցիչ էր Ժանգ. և Թարգմանչաց վարժարաններուն մէջ։

ՀԱՆԳԻՍ

Տ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՎՐԴ. ՊԱՐՈՆԵԱՆԻ

Միաբանութիւնս վիշտն ունեցաւ կորսընցնելու իր բազմամետյ անդամներէն ծերունազարդ այս հոգեսրականը, որ Ապրիլ 2 ի 12. օրը վախճանեցաւ Ս. Քաղաքին Ֆրանսական Հիւանդանոցին մէջ, ուր փոխադրուած էր Երկու օրեր առաջ։

Մնած էր 1862 ին՝ Շապին-Գարանիստրի Չրտախի գիւղը։ 1885 ին Երուսաղէմ գալով կ'աշակերտի ժառ. վարժարանին զոր կ'աւարտէ 1888 ին։ Անմիջապէս ետք պաշտօնի կը կոչուի Պատրիարքարանի Դիւանը, ուր տարի մը իրը օգնական-Դիւանապետ ծառացիէ ետք կարգուած է Դիւանապետ, պաշտօն մը՝ զոր վարած է քառորդ գար շարունակ։ 1892 ին ձեռնադրուած է վարդապետ՝ Տ. Յարութիւն Պատրիարք Վեհապետանէ, որ վերականշած է զինք իր անունով։ Տարիներով եղած է Գաւազանակիրը իր հոգեծնողին, Բնուորութեամբ լուռ, նկարագրով նախանձախնդիր, սրանց սիրող էր Սուրբ Աթոռոյ։ Իր հինգ տարիներէ ի վեր բռնորովին դադրած էր զործելէ, տառապագին վիճակի մը հետեւնքով դատապատաւած ըլլալով անշարժութեան։

Հանգուցեալը կիրթ էր գեղագրութեան և գծագիտութեան, մասամբ նաև նկարչութեան մէջ, և այս տեսակէտով օգտակար եղած է, ժառնգ. վարժարանի մէջ իրքեւ ուսուցիչ։

Հանգուցեալին օծումը, վախճանման վաղորդացնին, կատարեց Ամեն. Տորգոմ Ս. Պատրիարք Հայրը և խօսեցաւ դամբանականը. — Յաւզարկաւորութիւնը կատարուեցաւ. Լուսարարապետ Տ. Մեսրոպ Սրբազնի զիմաւորութեամբ և մասնակցութեամբ բովանդակ Միաբանութեան, աշակերտաց և ժողովրդեան։

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԽԼՐՏՈՒՄՆԵՐ

Իր հետեւոնք անցեալ կիրակի, 19 Ապրիլ, Յոպակէի մէջ տեղի ունեցած Արար-Հրէական ընդհարումներուն, սրոնց մասին արտասահմանեան մամուլին ու գործակալութեանց տեղիկութիւններն չափազանցուած էին յայտնապէս, այս հինգ օրերուն առետրական կայուն վիճակ մը յառաջ եկաւ Ս. Քաղաքիո և միւս քաղաքներուն մէջ սկսած գործադուլին պատճառուու. Բայց, կառավարական հսկողութեանց շնորհիւ տեղի չեն ունեցած արիւնոտ մեծ անկարգութիւններ։

(«Սին», 1936, մ. Տարի, Մայիս, Թիւ 5, էջ 159-160):

Պազեստինի մէջ իրը վեց շաբաթներէ ի վեր շարունակուաղ գործադուլին հետեւոնքով յառաջ եկած անսեսական գրծուարութեանց մէջ մեր կարօտեալներուն հարկ եղած խնամքը մատաւցանելու համար, Ս. Աթոռոյս Տնօրէն ժողովը վահերացուց ժողովրդային ձեռնարկութեամբ կազմուած նպաստաբաշխ Մարմին մը, որ հանգանակութիւն կը կատարէ և երկու շաբաթներէ ի վեր լծուած է օգնութեան այդ գործին։ Վանական վարչութիւնը իր կողմէ հարկաւոր բարոյական և նիւթական աջակցութիւնը չի զլանար այս ձեռնարկին։

(«Սին», 1936, մ. Տարի, Յունիս, Թիւ 6, էջ 192):

ՏԱՐԵԿԱՆ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ԵՐԿՐՈՐԴ. ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

ԵՐՈՒՍԱՂԵՄ

1985 - 1986

Ամենապատիւ

**S. Եղիք Ա. Արքեպոս. Տէրտէրեան,
Բարեխնամամ Պատրիարք
Առաքելական Ա. Աթոռոյ
Գերաշնորհ և Հոգեշնորհ Հայրեք
և յարդիկ ներկաներ,**

Շնորհիւ Ամենապատիւն Աստուծոյ, անգամ մը ևս կը կանգնինք մեր դպրոցական Ամավերջի հանդիսութեանց այս բեմին, կատարելու համար Ա. Թարգմանչաց Երկր. Վարժարանի 1985-86 դպրոցական տարեշրջանի ուսումնական, բարոյական և տնտեսական տեղեկատութիւնը. Խոր գոհունակութեամբ կ'ընենք այս տեղեկատութիւնը, որովհետեւ անիկա խաղաղ, արգիւնաւոր կրթուկան աշխատանքի մը յայտարարն է, որ կը ներկայանայ հետեւալ մանրամասութիւններով. —

Մեր աշակերտուրեան ընդհանուր թիւն էր այս տարի 160, բաժնուած հետեւալ ձեռվ. —

Մանչ	Աղջիկ	Գումար
Երկրդ. կարգեր	19	21
Նախակրթարան	30	35
Մանկապարտէզ	35	20
Համագումար	84	76
		160

Երեքն մինչև 17 տարեկան Երուսաղէմահայ գաղութի մեր նորահաս այս սեռունդի վարք ու բարքը չունի նկարագրի և կարգապահութեան խոտոր գիծեր։ Մեր վարժարանին ներս հետեւաբար չունինք և չունեցանք այս տարի ևս կարգապահական գժաւարութիւններ, ինչ որ մեզի համար զնահատանքի և գոհունակութեան տուեալ մըն է։

Այս տարի ունեցանք 24 հոգինոց ուսուցչական կազմ մը, որ բոլորով սրան

օժանդակեց ու գործակցեցաւ մեզի մեր աշակերտութեան իմացական և բարոյական դաստիարակութեան սուրբ գործին մէջ։ Շնորհակալութիւն իրենց Մեր ուսուցչական կազմէն երեքը եկեղեցականներ են, մնացեալը աշխարհականներ — 14 Հայ և 7 օտարներ, մեծամասնութեամբ համայստանականներ։ Օտարները Երուսաղէմի օտար գպրոցներու ամենէն ձեռնախառ ուսուցիչներն են, որոնք հաւասարապէս կը պաշտօնավարեն թէ՛ մեր և թէ՛ օտար գպրոցներէ ներս։ Մեր ուսուցիչներէն Հայերէնի ուսուցիչ Պր. Պետրոս Լէփէճեան պաշտօնավարած է իրեւ Ուսուցչապետ, իսկ Անգլերէնի ուսուցիչ Պր. Եղիա Տիգրաննեան իրեւ փոխ-Տնօսչ։

Մեր կրթական ծրագիրը ընթացաւ ըստ նախընթացի Այսինքն մեր Նոխակրթարանէն և Երկրորդական կարգերէն ներս ուսուցուեցան չարս լեզուներ՝ Հայերէն (Գրաբար և Աշխարհաբար), Անգլերէն (լեզու և գրականութիւն), Երրայերէն և Արտարերէն (Նախակրթարանի բաժնին մէջ Հայերէնն էր ուսուցման լեզուն գիտութիւններու, պատմութեան և կրօնի դասաւանդութիւններուն, իսկ Երկրորդական կարգերուն մէջ գիտական դասերը աւանդուեցան Անգլերէնով (Գրատութիւն, Տարրալուծութիւն, կենսաբանութիւն, Բնալուծութիւն, Ընդհանուր Պատմութիւն, Թուարանութիւն, Գրահաշիւ և Երկրաշափութիւն)։ Իսկ Հայագիտական դասեր՝ Հայերէնով (Աղջոյին Պատմութիւն, Կրօն, Մատենագրութիւն, Հայ Արուեստից Պատմութիւն)։

Մեր Երկրորդական կարգերու ուսուցման ծրագիրը ոչ հայկական ճիշգերուն համար եղաւ Անգլիական General Certificate of Education (G. C. E.)ի ծրագիրը,

սրով հետեւ մեր աշակերտները մեր վարժարանը աւարտելու ժամանակ կը մասնակցին Անգլիական G. C. E. ի քննութեանց, ուրուն կերպոնը կանուն է:

Ինչպէս կը հետեւ ցնէք մեր սոյն կը բիթական ծրագրէն, մեր նպատակն է միշտ և եղաւ մեր աշակերտները պատրաստել սրպէս գիտակից լաւ հայեր և ապա պատրաստել զանոնք այնպէս՝ որ անոնք կարեան գիւրութեամբ յարմարիլ նաև մեզ շրջապատճենանքի օտարպայմաններուն:

Դպրոցական աւարտեկեսին (Յունուար 2-10) և աւարտին (Մայիս 20-31) ունեցած նաև մեր կիսամեռյ և ամավերջի քննութիւնները, որմէ յատայ մեր աւարտական Ե. դասարանի հետեւալ 4 չորսշաբաթ, ուշիմ և ընտիր աշակերտները արժանացան մեր աւարտական վկայականին.

Հրաչ Տէմիքնեան
Ռւիլիամ Պավեան
Կորինէ Գարլանեան
Փերուզ Տիքանիքեան

Սոյն աշակերտները մասնակցեցան նաև Անգլիական G. C. E. ի քննութեանց, ուրունց արդիւնքը կը սատնանք 1986 Անգլամերիքին: Չորսն ալ պիտի շարունակեն իրենց համալուարանական ընթացքը:

Իսկ մեր Մանկապարտէզէն 10 փոքրիկներ Մանկապարտէզի վկայականին արժանաւալով անցան Նախակրթարանի քառակի հրենց աւարտական հանդէսը աեղի անցեցաւ 1 Յունիս 1986, կիրակի կէսօրէ հարք:

Բացուրիկ յաջողութիւն մը եղաւ մեր երկրորդական վարժարանի Ամավերջի Հանդէսը, որ նույիրուած էր կամիտաս վարդապետի մահուան 50 ամեակին, ուր մեր աշակերտները խմբերգներով, արտասանւաթիւններով ու բանախօսութիւններով ներկայացուցին մեծ վարդապետին կեանքն ու գործը՝ Հայ Երաժշտութեան արաւետին բերած իր անդնահատելի ծառայութիւնը:

Մեր անցեալ աւարտոյ շրջանաւարտներէն չորսը, որոնք մասնակցեցան G. C. E. ի քննութեանց, յաջողեցան հետեւալ նիւթերուն մէջ. —

Նայերի Տէր Վարդանեան՝ Հայերէն, Անգլիական Արարերէն լեզուներ, Անգլ.

Դրականութիւն, Մաթեմաթիք, Քիմիանութիւն:

Սուզաննա Ճռնազեան՝ Հայերէն և Անգլիական լեզուներ, Անգլ. Գրականութիւն, Մաթեմաթիք և Քիմիաբանութիւն:

Մեզի համար բացառիկ յաջողութիւն մը և սոյն ատեն խոր հրճուանք մը եղաւ պարագան Յակոր Տիգրանեանի, որ առանիւթիւրում մէջ յաջողեցաւ, այսպէս ձեռք ձգելով արդիւնք մը, որ քաղաքիս Հայթէ օտար ամբողջ ուսանողութեան բարձրագայն նուաճումը եղաւ: Իր յաջողագում նիւթերն են. — Հայերէն, Անգլիական, Արտորիւրէն լեզուներ, Անգլ. Գրականութիւն, Բնդէն. Ազգաց Պատմութիւն, Կհնուարանութիւն, Մաթեմաթիք, Բարձրագոյն Մաթեմաթիք (Additional Maths), Քիմիաբանութիւն, Բնագիտութիւն:

Կորինէ Պատրոսեան յաջողեցաւ Հայերէնի մէջ (Advanced Level), Գրաբար և Աչխարհաբար: Դժբախտաբար ան շկրցաւ շորունակել իր միացեալ քննութիւնները, որովհետեւ անակնկալօրէն հիւանդացաւ այդ շրջանին:

Դարձեալ մեր այս աւարտուն 4 շրջանաւարտները՝ Փերուզ, Կորինէ, Հրաչ և Ռւիլիամ, արդէն իսկ անցեալ աւարի մասնակցեցան Արարերէն լեզուի քննութեանց և չորսն ալ յաջողեցան:

Անցեալ աւարտոյ մեր շրջանաւարտները կը կատարեն իրենց համալսարանական բարձրագոյն ուսումնառութիւնը այսպէս. — Յակոր Տիգրանեան կ'աշակերտի Պատմընի North Eastern համալսարանին, Յակնանէս Աէմբրձեան՝ Երեսնի Պետական Համալսարանին. Նայերի Տէր Վարդանեան՝ տեղւոյս Պիր Զէյթ համալսարանին, իսկ Կորինէ Պետական կը հետեւ Մանկավարժութեան (Montessori system):

Ջանովան համալսարաններու մէջ ուսունող մեր հետեւալ 22 աշակերտներէն այս աւարի իրենց համալսարանական ընթացքը աւարտած են՝ Հայաստանէն՝ Յարութիւն Պէտքարեան, Անգլ. Մագմանեան, Անուշ Նադգաշեան:

Երաւաղէմէն՝ Նորա Պատրոսեան:

Ամերիկայէն՝ Անի Տիգրանեան, Գէորգ Յարութիւններն, Վիկի Պատմանեան:

Անգլիայէն՝ Ալին Տէր Վարդանեան:

Մնացեալ 14 աշակերտները (աեսնել մեր

անցեալ տարուան տեղեկագիրը) կը շարունակեն իրենց համալսարանական ընթացքը:

Ուրտիսութիւնը ունինք որ մեր բոլոր շրջանաւարտ և համալսարանաւարտ աշակերտները իրենց ուսումնառութեան չըրջանէն յետոյ զրաւոծ են առաջաւոր գիրքեր կետնքի զանազան ասպարեզներու մէջ, թէ՛ երուսաղէմ և թէ՛ արտասահման, նոյն ատեն ի յայտ բերելով անձնաւորութեան և նկարագրի հայեցի և ընտիր կողմեր: Այս անսակէտէն համելի յիշատակութիւն մըն է այն, որ տեղուոյ Պիր Զէյթ Համալսարանի վեց Հայ ուսուցիչներէն չորսը Թարգմանչաց Վարժարանի աշակերտներ են:

Մեր աշակերտներու ընդհանուր գաղտարակութեան իրեն մաս, հոգ տարինք նաև անոնց կրօնական դաստիարակութեան, կրօնքի և Հայ Եկեղեցագիտութեան պահերով, տօնական օրերուն զանոնք առաջնորդելով Սուրբ Եկեղեցի և մասնակից գարձնելով մեր արարագութիւններուն իսկ Ծնունդին և Զատկին անոնք մասնակից գարձան նաև Սուրբ Հաղորդութեան Ասրաւորդին:

Հոգ տարինք նաև անոնց մարզական-ֆիզիք դաստիարակութեան:

Վերաբնակողութեամբ Օր. Անուկը թուլինի, ունեցանք նաև աղջիկներու մարզական դաստիարակութեան և ձեռագործային աշխատանքի պահեր: Ձեռագործային աշխատանքներուն այս ատրի մասնակցեցան նաև մանչ աշակերտներ: Յատկապէս յիշատակելի պարտգոյ մըն է որ մեր ձեռագործները այս ատրի կը բեկնապատկուած էին թէ՛ քանակով և թէ՛ սրակով, արժանաւուալով բոլորի գնահատանքին: Դարձեալ Օրիորդին ջանքերով, ձեռագործային աշխատանքներու կերպառեզներու ծախքը գրեթէ իր նուազագոյնին իջաւ, շնորհիւ կարգ մը նուիրատուներու, որոնցմէ յատկապէս յիշատակելի է Ամերիկայի Little Rock քաղաքէն Տիկին Արթա Փլամըրը: Ծնորհակաւութիւն ազնիւ Տիկինը:

Մեր աշակերտներու սոյն ձեռագործային աշխատանքները վաճառքի դրուեցան Վարժարանիս տարեկան Պազարին, որ տեղի ունեցաւ 17 և 18 Մայիս, Եաբաթ և

Կիրտէ օրերուն: Պազարը ունեցաւ նուև երգի, պարի, կերաւիսումի ու զուարթ ժամանցներու իր բոժինը: Պազարը ապահովեց Վարժարանիս 8,350,000 իսր. Շէքէլի եկամուտ մը: Այս առթիւ ունինք շնորհակալութեան խօսք այն բոլոր ազնիւ Տիկիններուն և ծնողներուն, որոնք սրտագին աշխատանք ու գործակցութիւն բերին Պազարի առթով:

Այս առթիւ կ'արժէ յիշատակել նաև Վարժարանիս Ս. Ծննդեան և Ամանորի խրախնձոնքը, որ տեղի ունեցաւ կիրակի, 29 Դեկտեմբեր 1985 ին և Վարժարանիս ապահովեց 1,480,000 իսր. Շէքէլի եկամուտ մը: Այս առթիւ կաղանդ Պազարն Խոր Տարւոյ նուերներ ալ բաժնեց մեր փոքրիկներուն, որոնց մէկ մասը հոգացուած էր նուիրատուութեամբ Օր. Արտօս Թաշճեանի (Եվէրէթէն): Իսկ Մանկապարտէզի փոքրիկներ կատարեցին երգիր, արտասանութիւններ ու պարեր:

Նոր Տարւոյ և Ս. Ծննդեան առթով Երկրորդական բաժնի աշակերտներ երաժշտական թատերախաղ մը ներկայացուցին "The Toys' Christmas" անունով, վերցուած "Nutcracker Suite" երաժշտական կառէն: Տեսարաններ և տարածներ շինուած էին դերասան աշակերտներէն, գեկավարութեամբ Օր. Անուկը թայիր:

10 աշակերտական - խմբային պայուտներ և պատմական ու թանգարանային հաստատութեանց այցելութիւններ տեղի ունեցան, առաջնորդութեամբ ուսուցիչներ Օր. Անուկը թայիր և Պր. Միսաք Յակոբեանի:

Այստեղ շնորհակալութեամբ պէտք է յիշատակենք Ամերիկայէն Owens եղբայրները (owners of Jack & Jill Children's Clothing Stores, Arkansas), որոնց բարեացակամ ձեռնտուութեան շնորհիւ բացառիկ զեղչով մենք կրցանք այս ատրի փոխանակել մեր աշակերտութեան հին համազենասները շատ գեղեցիկ նոր համազգենասներով: Սոյն եղբայրներուն հետմենք կապուեցանք միջնորդութեամբ Օր. Անուկը թայիր:

Ասկէ անդին կը ներկայացնենք մեր Վարժարանի ելեմտական հաշուեցացակը որ հետեւալն է: -

ՀՈՇԱՏԵԿԵԼԻ ԵԼԵՒՄՑԻՑ Ա. ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ԵՐԿՐՈՐԴԱՎԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

1985 Յունիս 1 — 1986 Յունիս 30

Մ Ա Խ Տ Ք

	Խ Ա Բ . Ծ Հ Վ Ե Լ
Պատրաստ ի գրամարկղ նախորդ դպրոցական տարեշրջաննեն փոխ.	4,340,079
Նուիրատուութ իւններէ	135,759,119
Աշակերտական տարեթաշտակներէ	22,475,700
Հանդէսներէ և հասութարեր ձեռնարկներէ (Տարեկան Պազարներ, պատի Օրացոյցներ, ներկայացումներ,	
Մանկապարտէզի Հանդէս)	10,940,000
Դասագրքերէ և դաստեսութեաներէ	1,560,000
Բացառիկ մուտքերէ (վերաքննութեանց տուրքեր, համազգեստներ, ուշ վաճառուած չեմերէ, Տուարի և իսրայէլեանի տարբերու- թենէն և այլ հասութարեր ձեռնարկներէ)	23,455,000
Արտաշէս և Աօնիս Սարեաններէ նուիրատուութիւն ի նպաստ Ա. Թարգմանչաց վարժարանի Արշալոյս Զրուանդեան և Կոպեանիկ Աէֆէրեան անշարժ Հիմնադրամի (\$ 6,000)	9,000,000
	<hr/> 207,529,898

Մ Ա Խ

Ամսականք պաշտօնէութեան	166,701,800
Դասագիրքեր, դասատեսրեր և համայնագիտարաններ	1,090,000
Գրենական պիտոյք, կաւիճ, ֆօթօքօփի, քննութեանց հար- ցումներու պատրաստութիւն, սրբիչներ, նամակի թուղթ և պահտրան, և այլ մանր ծախքեր	681,360
Թղթատարական ծախքեր	970,000
Զեռագործի նիւթեղէն	336,000
Մաքրութեան և այլ մանր ծախքեր (աղբահաւաքին, մաքրութեան գործիքներ և լն.)	195,500
Տպագրական ծախքեր (պատի Օրացոյց, Տեղեկագիր, տոմսեր, յայտագրեր և լն.)	700,600
Երնուածականք և կահայից նորոգութիւնք	277,450
Նուագի գաշնակ մը	1,450,000
Բացառիկ ծախքեր և պատուասիրութիւնք	866,200
Համազգեստներու գնման	2,688,000
Տարբալուծարանի գործիքներ	482,000
Մանկավարժական խաղալիքներ	51,000
Արտաշէս և Աօնիս Սարեաններու նուիրատուութիւնը ի պահ գրաւած որպէս Ա. Թ. Վ. ի անշարժ Հիմնադրամ	9,000,000
	<hr/> 185,489,910
Պատրաստ ի գրամարկղ, որով կը վճարուին ամառնային արձակուրդի ամսականներու մէկ մասը,	22,039,988
	<hr/> 207,529,898

Այս հաշուեառաւութեան առթիւ, հետեհալ կէտերը կը յանձնենք ընթերցողներու մասնաւոր ռւշադրութեան. — 13. ՇՈՐՈՎՈՐ

ա) Դպրացական տարւոյն սկիզբը մէկ Տոլարը համարժէք էր 1200 Եէքէլի, տարւոյն վերջաւորութեան, աստիճանական արժէքողբեւմով, մէկ Տոլարը համարժէք եղաւ 1500 Եէքէլի: Պանքին մէջ՝ 1440 Եէքէլ:

բ) Մեր մեծագումար նուիրատուներուն նուիրատուութիւնները նշանակած ենք նու Տոլարով՝ շնորհակալութեանց բաժնին մէջ:

իսկ այս տարւոյ վերջաւորութեան, Ա. Թարգմանչաց երկրորդ. Վարժարանի Հիմնադրամը տօկոսներու յաւելումով և նոր նուիրատուութիւններով կը ներկայացնէ հետեհալ պատկերը. —

Տիար Վարդգէս Երէցեանէ հաստատուած «Հլվիր Երէցեան Հիմնադրամ» 43,333 \$

Տիար Եղուարդ Սէֆէրեանէ և Տիկին Ատրինէ Վարդպարոնեանէ
նուիրատած Հիմնադրամ, ի յիշատակ Տիկին Քէթրին Սէֆէրեանի
և Տիար Գէսորդ (Երէց) Վարդպարոնեանի 23,709 \$

Տէր և Տիկին Արտաշէս և Աօնիս Արեաններէ նուիրատած Հիմնադրամ,
ի յիշատակ իրենց մօր՝ Տիկին Արշալոյս Զրուանգեանի և Տիար
Կոպեռնիկ Սէֆէրեասը (1986ի նուիրատուութիւնը ներառեալ \$ 6000) 26,478 \$

Համագումար 93,520 \$

ինչպէս կը հետեցուի մեր հաշուեառաւութեանէն, մեր գպրացական մուտքի բացարձակ մեծամասնութիւնը գոյացած է նուիրատուութիւններէ, որոնք կատարուած են արտասահմանէն, մեր վարժարունական - կրթական միսիոնի բարեկամներէն: Ուսումնասէր ու հայասէր տնանաւութիւններ: Շատ ակնյայտ է, որ տանց անոնց բարոյական և նիւթական գործակցութեան, մեր կրթական ճիգերը պիտի մեային թիրի: Անո թէ ինչու մեր բոլոր սաներով միտոսին կը մեանք խորապէս երախտապարտ անոնց, իրրե մեր անգնահատելի գործակիցներուն, սուրբ և նուիրատան այս գործին մէջ: Կ'ազօթենքն մէր աշակերտներով միտոսին այդ ազնիւ և ուսումնասէր նուիրատուներուն արեշատութեան և երջանկութեան համար: Թող աստաւածային շնորհները առատանան իրենց վրայ, իրրե գերազանց վարժարութիւն իրենց բարի սրտերուն:

Տէր և Տիկին Զարեհի Պառկեան	3,512,000
Զարեհի Պառկեան (Հէթերու ու վաճառումէն)	312,000
Բիչըրու Կրէկօրի	3,325,000
Տէր և Տիկին Սուրէն Ֆէսնեան	3,000,000
Եղուարդ և Հէթէն Մարտիկեան	1,520,000
Տէր և Տիկին Ճօն Կապրիէլ	1,500,000
Գրիգոր և Յասմիկ Մատուրեան	1,500,000
Հ. Բ. Բ. Մ. և Թարասեան Հիմնրէ:	1,500,000
Բիչըրու և Կորիա Մահանեան	1,500,000
Գրիգոր և Սօնա Աստրեան	1,500,000
Տիգրես և Մարտրիտ Կորէք	1,200,000
Խօնաւու և Փաթրիչիա Արրահամեան	750,000
Տիգրան Մըսրուեան	750,000
Օր. Քարէն Տէտէրեան	749,000
Անի և Նոյեմի Գէրայէրեան քոյրեր	625,000
Օքէնսի Տիկնանց Միութիւն	545,000
Մայք և Հէլիա Փարթայեան	450,000
Խօնաւու և Ալիս Ռութեր	375,000
Հէրի Հիսթըր (Աստուր Առաքելեան)	375,000
Օր. Արաքսի Թաշճեան	367,000
Տէր և Տիկին Ուոլմըր Քարապեան	300,000
Հերմինէ և Հայք Գաղաղղեան	300,000
Լուսուրը և Լինուալ Գաղաղղեան	300,000
Սարգիս և Մելինէ Գալֆայեան	300,000
Գրուղեան ընաւանիք և Տիկին	
Լուսի Մոլինարի	300,000
Հայ Կին Ակումբ, Պամբըն	300,000
Փիթըր Սարմանեան	300,000
Տիկին Անուշ Բաբէլեան	300,000
Տիկին Լուսի Աղապապեան	300,000
Տիգրես և Տիկին Ուինէ Անիլերմզ	300,000
Թովմաս Հէրիս	300,000
Խարբերդի Հայրենակց. Միութեան	
Տիկինանց Մարմին	300,000
Տիկին Սբբաւհի Զալբգեան	278,000

Ա. ՄԵՐ ԻԿԱՑԷԼ

Ը Ե Զ Ե Լ

Երաւագէմի Պատրիարքութեան թարբեկաներու ընկերակցութիւն	15,095,000
Տէր և Տիկ Ալեքս և Մարի Մանուկեան	7,500,000
Ալեքս Մանուկեան (Հէթերու ու վաճառումէն)	625,000
Հառուրդ Գարակէօղեան Հիմնարկթ.	7,500,000
Եղուարդ և Սթօրմի Փանոսեան	3,750,000

Ցակոր և Արտեմիս Նազրբեան	253,000	Տէր և Տիկին Ճօն և Քուին Փաշայեան	108,000
Տէր և Տիկ Թօմաս և Ժօղէֆին Հարիս	225,000	Սարգիս Զէրտէլեան	100,000
Տէր և Տիկին Ճօն Նորաեան	225,000	Քարլ և Խոա Վարատեան	90,000
Լէօ և Տօնա Քիրքլանտ	220,000	Կիրակնօրեայ Վարժարան Վան Նուսի	90,000
Լոնկ Ալլենտի Ս. Նահատակաց Վլոժ.	220,000	Տարէն և Քէթի Սէրիմեան	75,000
Մարթին և Ճօյ Քինօսեան	210,000	Պարոյր և Լիախիս Քիրամիտեան	75,000
Սաքքամէնթոյ Տիկինանց Միութիւն	210,000	Օր. Արմենէ Տ. Ցակորեան	75,000
Օր. Էլիզապէթ Շամիլեան	165,000	Տէր և Տիկին Ճօն Պահատուրեան	75,000
Տիկին Արմենուշի Կովկինեան	164,000	Տէր և Տիկին Ճօն Գասպար	75,000
Հոռով Աւանենեան	160,000	Տէր և Տիկին Զարլի Նէֆեան	75,000
Տիկին Լուսի Քօչեան	150,000	Տէր և Տիկին Արշակի Եղիսեան	75,000
Միքայէլ և Նաթալիա Մահատեան	150,000	Տայըլ և Տօրոթի Քարթըր	75,000
Տըթ. Պօղոս Գարճեան	150,000	Օր. Հէլէն Հաւնէսիս	75,000
Ճօրէ և Գոհար Հավէլքա	150,000	Եղեմի Տեարց և Տիկինանց Միութիւն	75,000
Ճօն և Լէէանօր Թէջթ	150,000	Ա. C. Y. O. C., Եղեմ	75,000
Տըթ. Ռոպէրթ Գասպար	150,000	Կիրակնօրեայ Վարժարան, Եղեմ	75,000
Տէր և Տիկին Առուրէն Արբահամեան	150,000	Եկեղեցոյ Երգչափումը, Եղեմ	75,000
Եղեմի Տիկինանց Միութիւն	150,000	Լեռն Ֆրէնը Պէլլէրեան	75,000
Մի ուն (Առաջնօրդարանի միջոցաւ)	150,000	Օկունթուս և Մարճօրի Պարպըր	75,000
Բիշըրու և Առէն Պէլլէրեան	150,000	Ցակոր Տէլլաքեան	75,000
Տըթ. Անիքոս Ասաւարեան	150,000	Տիկին Կիուէն Լէուիս	75,000
Բոօպրթ Հէմլլիթէն Քէլլի	150,000	Տիկին Ծոզ Վարդանեան	75,000
Տէր և Տիկին Սամ Քալունեան	150,000	Տիկին Ծոզ Զարգարեան	75,000
Սարգիս Ճգնաւորեան	150,000	Որա և Արմինէ Հիտիրեան	75,000
Գլըն Ռնիք Աստարեան	150,000	Տիկին Ալիս Ք. Ալավ	75,000
Տըթ. Միքայէլ Ասաւարեան	150,000	Տիկին Լօրա Թօէս	75,000
Գրիգոր և Մելինէ Գրուզեան	150,000	Օր. Ալիս Ցակորեան	75,000
Տեարց և Տիկինանց Ընկ., Օքէնտ	150,000	Եղուարդ և Պէլլէրա Կազմեաննեան	75,000
Պառթընի Հայ Եղից. Տիկինանց Միութ.	150,000	Գրիգոր Զօրթեան	75,000
Օր. Մարի Միքայէլեան	150,000	Մթիվ Զօրթեան	75,000
Տէր և Տիկին Ճէյմզ Հրարատի	150,000	Ճօն Քինկ Կիրակսիս	75,000
Տիկին Միրվարդ Քաւուքորեան	150,000	Ցակոր և Լիլիան Լիմէքնեան	75,000
Արամ և Աննա Հինդիեան	150,000	Տիկին Ք. Մարտէլ Ճօնսըն	75,000
Տէր և Տիկին Ճօրէ Գաւիթիթեան	150,000	Սամուէլ Ցակորեան	75,000
Նշան Մաճարեան	150,000	Տիկին Տիանա Ճէպէճեան	75,000
Սուրէն և Մէրի Տանիէլդ	150,000	Տէր և Տիկ Օշին և Հէլէն Գասպարեան	75,000
Տըթ. Ճաքի Հէրիս	150,000	Ճօրէ և Պէրի Զօրթիթիսի Մահարեան	75,000
Տիկին Բերկուսի Ավանես	150,000	Նորայի Ալիս Մատանեան	75,000
Տէր և Տիկին Պէրրի Զօրթեան	150,000	Եղուարդ և Մէրի Պատկնեան	75,000
Ուստու Երիտ. Տիկինանց Միութիւն	150,000	Օր. Ֆլորէնս Շազալեան	75,000
Տիկ և Լիդա Տիկինեան	150,000	Լիրնէսթ Ճ. Եարփփ	75,000
Վահրամ և Տիկինանց Քէպապարեան	150,000	Նազարէթ Ճ. Մարգրիտ Աղարեան	75,000
Ճաք Զալլըրեան	150,000	Տէր և Տիկին Բարդիսիս Պարպիս	75,000
Տէր և Առտիք Կարապետեան	149,000	Տէր և Տիկին Հուիփումէ Մարթին	75,000
Տէր և Տիկ Հ. Պէնիդա Մարգարեան	148,000	Օր. Տանա Մարթինուզ	75,000
Ֆրէնք և Պէթի Սըրգէքթ	145,000	Տիկին Մարի Եմմչիրեան	75,000
Տըթ. և Տիկին Ճօրէ Քիւրաճեան	145,000	Օր. Արշա Մարգիսիս	75,000
Հայկ Ֆ. Խանճեան	140,000	Տիկին Բօքոսի Պարտասմեան	75,000
Տիկին Լիդակիթ Ալքեան	140,000	Տէր և Տիկին Պերճ Արտզ	75,000
Նոյնէն, իր մօր մահուան առթիւ	138,000	Արնի Աւետեան	75,000
Լէ Ռոյ և Ֆէրն Գէրորդեան	140,000	Լոս Անճէլընի Ս. Ցակոր Եկեղեցոյ	75,000
Տիկին Մարկարիս Բարիջան	140,000	Կիրակնօրեայ Վարժարան	75,000
Տէր և Տիկին Վարդան և Սօնա	120,000	Զարլի Կարոյեան	70,000
Երանոսեան	112,000	Օր. Հէլէն Ցարաշեան	70,000
Տիկին Լիդէլին Լիմէքնեան	112,000	Օր. Տէպրա Բոսինալ	70,000
Ֆէյրլոնի Ս. Ղեոնդ Եղից. Երէցներ	112,000	Տիկին Բիոզ Վարդանեան	70,000
Տիկին Հայկունի Գաբակէօղեան	110,000	Ճօն Վարդան Եաւրուեան	70,000

Տիկին Վիճուէթ Թովմասեան	60,000	Մարտաշի Հայրենակց. Միաբիւն	62,300
Տիկին Մարթա Կէնտրի	52,000	Պարգև Քամանեան	62,300
Մելքոն Մարտանեան	37,000	Արմանտօ Շամմաս	62,300
Հէրի և Մարի Գրղըլեան	30,000	Հրանդ. Յարութիւնեան	62,300

ԴՐԱ Ա Խ Ա Մ Ա Յ Է Ա

Տէր և Տիկ. Արտաշէս և Սօնիա Մարեան (Ա. Թարգմ. Վրժ. ի անշարժ Հիմնա- գրամին եղած նույնատւթ.)	9,000,000	Փարազակն (Ա.Էլեկուէլա)	
Վեր. Տքթ. Սթանֆորտ Բ. Լիւսի	375,000	Վարդգէս Երէցեան	5,680,000
Տէր և Տիկին Լիոն Մելքոնեան	280,000	Մանուկ Տիարուէրիւնեան	1,600,000
Տէր և Տկ. Ժօղէֆ և Լէնա Գարբիէլեան	225,000	Պատրիկ Այնազեան	400,000
Արտէն և Քրիսթին Տէրլիլեան	150,000	Նուզար և Ժուան Այնազեան	400,000
Թիմոթէի Իթոն Եկեղեցի	100,000	Գերճ Պղտիկեան	320,000
Տիկին Կատար Մէնէշեան	100,000	Լույ և Աննա Տօնէրի	320,000
Զօհրապ Պէքարեան	75,000	Կարո Պոտուչեան	160,000
Տկը. Սօփիա Պէլկին և Քարմէն Քէթլի	60,000	Զարեհ Գըլպըլեան	160,000
Ազատուէի և Մինաս Սէլեան	55,000	Հրանդ և Այտա Տէօվլէթեան	160,000
Ա. Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ Տիկինանց Միութիւն, Մօնթրէալ	50,000	Ճօրճ Հաֆար	160,000
Օր. Մերսիտէս Սարաֆեան	50,000	Գրիգոր Ղազարեան	160,000
Ժիրայր Թիւթիւնեան	50,000	Վարուժան Ղազարեան	80,000
Անթուան և Անի Ճէմէշեան	27,000	Առաքել Ղազարեան	80,000

ՊԱԼԷՆՈ ԱՅՐԵԱԿ (Ա.ՐՃԱԲԻՔԻՆ)

Լոռուարտօ Աէֆէրեան	4,500,000
Գէորգ և Վերա Գարակէօզեան	4,450,000
Տիկին Ատրինէ Վարդգապարսնեան	3,000,000
Ճօրճ և Շիլա Վարդգապարսնեան	2,970,000
Քարլոս և Հիլտու Փօթիկեան	2,950,000
Լոռուարտօ և Կրասիէլա Սարեան	1,450,000
Տէր և Տիկին Յարութիւն Արապեան	37,500

Վարդգէս Երէցեան	5,680,000
Մանուկ Տիարուէրիւնեան	1,600,000
Պատրիկ Այնազեան	400,000
Նուզար և Ժուան Այնազեան	400,000
Գերճ Պղտիկեան	320,000
Լույ և Աննա Տօնէրի	320,000
Ճօրճ Հաֆար	160,000
Գրիգոր Ղազարեան	160,000
Վարուժան Ղազարեան	80,000
Առաքել Ղազարեան	80,000
Կմիլիս Փուղա Կոմէզ	80,(00
Ճօն Քէնթ	80,000
Լիլիան Լոււիի	80,000
Ռ. Հ. Առլազար	80,000
Վարդգէս Երէցեան	80,000
Մանուկ Պետրոսնեան	80,000
Առաքել Ղազարեան	80,000
Լույս Աթթիաս	80,000
Օթթօ Ռւրուախ	80,000

Լ Ա Բ Ա Ն Ե Լ Ե Ր

Միհրան և Աղնիի հասէքեան Հիմնդրմ.	5,800,000
Արգարեան Աւանդի Խնամակալթ.	2,100,000
Երսւանդ Լսսէքեան	2,240,000
Հայկ Գալուստեան	190,000
Տիկին Սուլան Քէլճիքեան	150,000
Աւետիս և Ցահոր Քէլճիքեան	150,000
Սաեփան Պատաւեան	140,000
Դուկաս և Վարդուհի Քրիգորեան	100,000
Քէորգ Քիւրքճեան	95,000
Ցովհաննէս Քիւրքճեան	95,000
Տիկին Ասողիկ Քիւրքճեան	95,000
Տէր և Տիկին Յ. Արման	95,000
Տէր և Տիկին Կարո Գրիգորեան	80,000
Տէր և Տիկին Յարութիւն Մութափեան	76,000
Թահրա Եղբարք	76,000
Հ. Ա. Ռունճեան	21,000

ՅՐՄՆԱՅԼԵՐ

Տէր և Տկ. Ժան և Ատրինէ Գարմիշէեան	105,000
Տիկին Երէցեան Գարմիշէեան	40,000
Համբար Սարգիս Առաքելեան	
Ջաւէն Տ. Յարութիւնեան	
Լիոն Միհրանը արեանի յիշատակին	
Գրիգոր Միհրանէեան	

Լ Ի Պ Ա Վ Ա Ն Ե Լ Ե Ր

Կալուստ Կիւրակին Հիմնարկիթ.	6,300,000
-----------------------------	-----------

Աւտորայիայէն

Առեւկան Բանիկեան	288,000
Արթըր և Լորէյն Բանիկեան	200,000
Անդրանիկ Եանկոյեան	100,000
Տէր և Տիկին Խաչիկ Տիքորիքեան	72,000
Կարո Զէումէքեան	38,000

Մրուսաղէմէն

Երուսաղէմէն Քաղաքապետարան	4,000,000
Կրթական Նախարարութիւն	
(Երրայերէնի ուսուցման համար) 1,242,619	
Հայ Երիտասարդաց Միութիւն	425,000
Ցակոր Շէօնէլեան	300,000
Հայ Օգութեան Միութիւն	270,000
Վարուժան Տիքառառեան	200,000
Արդար Զաքարեան	100,000
Տիկին Եղիսարեթ Անդրէասեան	20,000

Պատուական Նուիրատուներու այս ցանկէն յետոյ, այստեղ կրկնակի շնորհակալութիւններով կ'ուղղենք յիշատակել անունները այն բարերաներուն, որոնք իրենց նուիրատութիւններով ամրազդական գասարաններ կը պահնա մեր վարժանքանէն ներս, իրենց կամ իրենց գերդաստաններու անուններով:

Մեր որդիսկան սիրոյն և երախտագիտութիւնը Հայրապետին Ազգին Վ. Օծութիւն Տ. Տ. Վազգէն Ա. ին, որուն Հայրական կարգադրութեամբ մեր կրթական գործը այս տարի ևս օգտառեցաւ Լոնտանի Արգարեան Աւանդէն 1000 Սթերլինի նպաստով մը: Շնորհակալութիւն նաև Աւանդին պատասխանատու Մարմին:

Մեր խորին երախտագիտութիւնը Հայկական Բարեգործական Ընդհ. Միութեան արժանընափառ նախագահահն՝ Տէր և Տիկին Ալեքս և Մարի Մանուկեաններուն, որոնց կարգադրութեամբ Վարժարանս այս տարի ևս օգտառեցաւ Հ. Բ. Լ. Միութիւր և Էլիզապէթ Թորոսեան Հիմնարկն՝ 1000 Տոլարի նպաստով մը: Առաւել Տէր և Տիկին Մանուկեաններ անձնապէս ալ այս տարի ևս օգնեցին մեր կրթական գործին, կատարելով 5000 Տոլարի յատկացում մը: Շնորհակալութիւն մեր վարժարանին ու անոր առաքելութեան նկատմամբ ցոյց տրուած իրենց վատահութեան և սիրոյն համար անցեալին և այսօր: Որեւէ ատեն անոնց սրտին դռները մենք

փակ չգտանք մեր կարիքներուն առջեւ Այս առթիւ կ'ուղինք յիշատակել նաև Հ. Բ. Լ. Միութիւնը, որ մեր խնդրանքին ընդառաջելով, ամէն տարի ուսանողական կրթաթոշակի յատկացումներ կը կատարէ բարձրագոյն համալսարանական կրթութիւն ստացող մեր այն շրջանաւարտներուն, որոնք պէտք ունին գործեան: Շնորհակալութիւն իրենց:

Մեր սրտագին շնորհակալութիւնները Լիզանի Գալուստ կիւլպէնկեան Հաստատութեան, որ անցեալ տարիներուն նման այս տարի ևս բերաւ իր աջակցութիւնը մնի կրթական գործին 4420 Ամերիկեան Տոլարի նուիրատութեամբ:

Սրտագին շնորհակալութեան խօսք ունինք Հարաբային Ամերիկայէն Տիքար իշառարտու Սէֆէրեանին և իր համեստափայլ Տիկին Ատրինէ Վարդպարոնեանին: Տիքար Սէֆէրեան 3000 Տոլարի նուիրատութեամբ շարունակեց պահել գասարանները մը իր հանգուցեալ մօր: Քէթրինի յիշատակին, իսկ Տիկին Վարդպարոնեան 2000 Տոլարի նուիրատութեամբ շարունակեց պահել գասարանները մը իր հանգուցեալ ամսունոյն՝ Գէորգի անունով:

Իսկ Տիկին Վարդպարոնեանի գաւառի կրտսերն Գէորգ Վարդպարոնեան և իր Տիկինը Շիլա, հետեւելով իրենց մօր բարի օրինակին, անցեալ տարի և այս տարի մեր կրթական գործին օժանդակեցին 2000 Տոլարի նուիրատութեամբ մը: Շնորհակալութիւն աղջիւ նուիրատուներուն:

Սէֆէրեան-Վարդպարոնեան տունը իրենց հօրեղբօր և մօր մահուան առիթով բացառիկ նուիրատութեամբ կրթական հիմնադրամ մը հաստատեցին, որուն առկոսային հասոյթը ժամանակի ընթացքին պիտի յատկացուի Վարժարանին կրթական պէտքերուն: Այս հիմնադրամը տոկոսային յաւելումներով այսօր հասած է 23,709 Տոլարի: Երկնային հանգիստ իրենց ննջեցեալներու հոգիներուն:

Մեր խորին շնորհակալութիւնները Գանատայէն Տէր և Տիկին Արտաշէս և Սօնու Սարեաններուն, որոնք տարեկան 6000 Տոլարի յատկացումով դասարան մը կը պահեն իրենց հանգուցեալ մօր: Տիկին Արշալոյս Զրուանգեանի յիշատակին ինչ-

պէս նաև ուրիշ դասարան մը՝ իրենց հանգուցեալ ազգականին և մեր վարժարանին Սէֆերեանի յիշատակին: Սարեան պատուական ամսութ բացառիկ յատկացումով մը տարիներ առաջ հաստատեցին Սարեան Արտաշէս - Սօնիս Հիմնադրամը, որուն տոկոսը պիտի յատկացուի Ա. Թարգմանչաց վարժարանի կրթական պէտքերուն: Այսն Հիմնադրամը յիշատակ տարիներու յատկացումներով այժմ հասած է 26,478 Ամերիկան Տոլարի, Երկնային հանգիստ կը հայցենք իրենց ննջեցեալներու հոգիներուն:

Իսկ իրենց շնորհալի գաւակն ու հարսը՝ Էտուարտօ և Կրասիլիս Սարեաններ իրենց զուկի մկրտութեան առիթով 1000 Տոլարի նուիրատութիւն մը կատարեցին մեր կրթական գործին, որուն համար դարձեալ մեր սրտագին շնորհակալութիւնները շնորհալի այս զոյգին:

Շնորհակալութեան սրտագին զգացումներով կը յիշատակինք անունը Գորդասարնակ պատուական և հայրենասէր Հայուն՝ Տիոր Վարդգէս Երէցեանի, որ տարեկան 4000 Տոլարի յատկացումով մը կը պահնէ մեր վարժարանի դասարաններէն մին, որ իր հանգուցեալ կնոջ անունով կը կոչուի Շէլվիր Երէցեան դաստրան: Պր. Երէցեան իր Տիկնոջ մահաւան առիթով 25,000 Տոլարի բացառիկ յատկացումով մը հաստատեց Ա. Թարգմանչաց վարժարանի էլվիր Երէցեան Հիմնադրամը, որ յիշատակային եղած նոր նուիրատուութիւններով և տոկոսային յաւելումներով այսօր հասած է 43,333 Տոլարի: Մենք ու մեր աշակերտները ունին մշտական ազօթք հանգուցեալ էլվիրի հոգւոյնի հանգիստ:

Մեր զգածուած շնորհակալութիւնները Ամերիկանայ հայագէտ մտաւորականին՝ Սերաստացի Տէր և Տիկին Սուրէն և Վերժին Ֆէսճեաններուն, որոնք 4000 Տոլարի տարեկան նուիրատուութեամբ իրենց և իրենց զուակոց՝ Ռոպէրթի և Սիլվիայի անուններով կը պահն գոտորաններ մեր վարժարաններուն: Պր. Ֆէսճեան սրտագին բարեկամ մընէ Ա. Թարգմանչաց Վարժարանին, որուն համար ոչ միայն այնքան պատրաստակամօրէն կը բերէ իր օժանդակութիւնը, այլև իր ընկերական շրջանակէններու չի խնայեր իր ջանքն ու ճիգը նպաստաւորելու համար մեր կրթական գործը նաև իր շրջանակէն հասած նուիրատուութիւններով:

Երախտիքի խօսքեր ունինք Հառւըրտ Գարակէօգեան Հիմնարկութեան պատուական Նախագահութէին Համեստափայլ Օր. Լէյլա Գարակէօգեանին, որուն բարեհամ կարգադրութեամբ Հիմնարկը մեր վարժարաններն ներս կը պահնէ դասարան մը ի յիշատակ հանգուցեալ Հառւըրտ Գարակէօգեանին: Կը յիշենք յատկապէս, որ այս տարի Հիմնարկը իր 2000 Տոլարի յատկացումը բարձրացուցած է 5000 Տոլարի, որպէս գնահատութիւն մեր ժողովուրդին Ա. Թարգմանչաց վարժարաննեն ընծայուած կրթական ծառայութեան: Ոչ միայն անտեսուական, այլև բարոյական քաջուերութիւն մընէ մեզ համար ազնիւայս կեցուածքը, որուն համար կրկնակի շնորհակալութիւններու ապնուափայլ Օր. Լէյլային և Հիմնարկի վարչութեան բոլոր անդամներուն:

Մեր սրտագին շնորհակալութիւնները Ամերիկանայ մեր դպրոցի պատուական բարեկամներէն Տիոր Ռիչըրտ Կրէկօրիին, որ այս տարի ևս շարունակեց պահնել իր հանգուցեալ մօր յիշատակին դասարան մը, որ կը կոչուի «Տիկին Ալիս Գարագաչեան - Կրէկօրի գոտորան»: Այս նպատակին համար Տիոր Կրէկօրի այս տարի տրամադրեց 2218 Տոլար և 74 սէնթ: Կ'ազօթենք իր մօր հոգւոյն հանգստեան համար:

Մեր խորագգուծ շնորհակալութիւնները Ամերիկանայ Տէր և Տիկին Սուրէն և Վերժին Ֆէսճեաններուն, որոնք 4000 Տոլարի տարեկան նուիրատուութեամբ իրենց և իրենց զուակոց՝ Ռոպէրթի և Սիլվիայի անուններով կը պահն գոտորաններ մեր վարժարաններուն: Պր. Ֆէսճեան սրտագին բարեկամ մընէ Ա. Թարգմանչաց Վարժարանին, որուն համար ոչ միայն այնքան պատրաստակամօրէն կը բերէ իր օժանդակութիւնը, այլև իր ընկերական շրջանակէններու չի խնայեր իր ջանքն ու ճիգը նպաստաւորելու համար մեր կրթական գործը նաև իր շրջանակէն հասած նուիրատուութիւններով:

Իր առիթով յատկապէս յիշատակելի է նաև Երուսաղէմի Պատրիարքութեան Բարեկամներու կազմակերպութիւնը, որուն վարիչն ու գանձապահն է Տիոր Սուրէն Ֆէսճեան: Ցիշեալ կազմակերպու-

թիւնը ինչպէս նախանցեալ տարիներուն ոյս տարի ևս բերաւ իր շօշափելի նպաստը մեր կրթական գործին, նուիրաբերելով 10.000 Տալարի գումար մը: Այս կազմակիրապութիւնը օգտակար եղաւ Վարժարանին, մեզի փոխանցելով նուե մեր կարգ մը բարերարներու նուիրատուութիւնները: Մեր կրկնակի շնորհակալութիւնները թէ՛ կողմակերպութեան և թէ Տիար Սուրբն Յէսէնինին:

Սրագին շնորհակալութիւններ լոնտանաբնակ մեր կրթատէր ազգայիններէն Տիար Երուանդ իսուէֆեանին: որ այս տարի ևս իր անձնական միջոցներէն 1000 Աթերլինի նուիրատուութիւն մը կատարեց մեր Վարժարանին, ի յիշտատկ իր հանգուցեալ եղուայրներուն՝ կարապետի և Յակարի: Խսկ իր կողմէ հաստատուած «Միհրան և Աղնիւ իսուէֆեան» բարեգործական հիմնարկը կատարեց 2000 Աթերլինի նուիրատուութիւն մը: Մեր Վարժարանէն ներս ունինք դասարան մը, որ կը կռչուի «Միհրան և Աղնիւ իսուէֆեան դասարան», Թող Աստուած իր լոյսերուն մէջ հանգչեցնէ կարապետի, Յակորի, Միհրանի և Աղնիւի հոգինները:

Խորին շնորհակալութիւններ Տիթրոյթարնակ Տէր և Տիկին Եղուարդ և Հէլէն Մարտիկեաններուն, Հ. Բ. Բ. Միութեան Կեդրոնական Վարչութեան պատույ Նախագահին, որոնք երկար տարիներէ ի վեր, տարեկան 1000 Տալարի նուիրատուութեամբ կը պահեն «Խուռարա» և Հէլէն Մարտիկեան Դասարան»-ը, իրենց նուիրատուութեան հետ յայտնաբերելով միշտ ու դնանատոնք և սէր հանգէպ մեր մասնուկներուն ու կրթական գործին:

Մեր խորազգած շնորհակալութիւնները Ամերիկանայ շնորհալի զոյգին՝ Տէր և Տիկին Լետուըրա և Սթորմի Փանոսեաններուն, որոնք երկար տարիներէ ի վեր կը պահեն դասարան մը իրենց անունով, տարեկան 1000 Տալարի նուիրատուութեամբ, որը այս տարի բարձրացուցած էին 2500 Տալարի, իրեւ սրտառուչ արտայայտութիւնը իրենց դնանատանքին հանգէպ Ա. Թարգմանչաց կրթական միսիոնին:

Սրագին շնորհակալութեամբ և հանգչեցով կ'արձանագրենք անունները Հա-

րաւային Ամերիկայէն Տէր և Տիկին Գէորգ և Վերա Գարտկէօզեաններուն, որոնք կը բարերարեն «Գէորգ և Վերա Գարտկէօզեան Դասարան»-ը: Անոնք անձամբ եղան Երուատղէմ, գնահատեցին մեր կրթական աշխատանքը, ու այս տարի աչքառու յաւելում մը կատարելով իրենց նուիրատուութեան վրայ, 3000 Տալարի գումարով մը բարերարեցին մեր կրթական գործը:

Ծնորհակալութեան խօսք ունինք Ամերիկանայ խանդավառ և սիրելի զոյգին՝ Տէր և Տիկին Ռիչըրտ և Կլորիա Մահամեաններուն, որոնք շարունակեցին պահել Շմահտեսեան Դասարան»-ը, 1000 Տալարի նուիրատուութեամբ, իրենց նուիրատուութեան խոռնելով իրենց սրտագին խանգամառնութիւնը հանգէպ Ա. Թարգմանչաց Վարժարանին:

Զերմ շնորհակալութիւններ Ամերիկանայ Տէր և Տիկին Ճան և Աղնէս Կապրիկին, որոնք տարեկան 1000 Տալարի նուիրատուութեամբ այս տարի ևս շարունակեցին բարերարել «Ճան և Աղնէս Կապրիկ Դասարան»-ը:

Մեր խորին շնորհակալութիւնները Համասերաստանայ Վերչչինտց Միութեան Կեդրոնական Վարչութեան (Ամերիկա), որ 1000 Տալարի տարեկան նուիրատուութեամբ այս տարի ևս շարունակեց պահել գասարան մը յանուուն Անբատիոյ Ա. Նշան Վանքին: Կը յաւսանք շուտով ստանալ իրենց նուիրատուութիւնը:

Ծնորհակալութեան սրտագին զգացումներ Հարուա. Ամերիկայէն (Պ. Այրէս) Տէր և Տիկին Քարլս և Հիլտոն Փօթիքրեաններուն, որոնք այս տարի իրենց Երուատղէմ այցելութեան առիթով եղան մեր Վարժարանէն ներս ու գնանատելով կատարուած ռւսումնական պաղալից աշխատանքը, 3000 Տալարի խոստումով յանձնառին բարերարել գասարան մը ի յիշտատկ իրենց հանգուցեալ հօր՝ Միհրան Փօթիքրեանի, որուն մէկ մասը արգէն իսկ սատացած ենք և շուտով կը ստանանք մնացեալը:

Ա. Թարգմանչաց նախկին սաներէն Տէր և Տիկին Գրիգոր և Յասմիկ Մատուրեաններ, սախկին Երուատղիմահայեր և այժմ Ամերիկարնակ, տարեկան 1000 Տալարի նուիրատուութեամբ կը պահեն

«Գրիգոր և Յաօմիկ» Ծառաւընեան Դաստիարակութեան Սրտագին շնորհակալութիւններ մեր երախտագէտ և սիրեցեալ սաներուն:

Ամերիկաբնակ Տէր և Տիկին Գրիգոր և Սօնա Աստարեաններ, որոնք վերջերս եղան ուխտուրաբար Երուարդէմ, ի տես Ա. Թարգմանչաց Վարժարանի կրթական գործունէութեան, յանձն ու ին տարեկան 1000 Տուլարի նուիրատուութեամբ պահել դաստիարակութիւններ պատուական և ուսումնական պատուական և ուսումնական պատուական այս զոյգին:

Հարաւային Ամերիկայէն (Պ. Այրէս) Տիկ Մանուկ Տիկապէքիրեան տարեկան 1000 Տուլարի նուիրատուութեամբ կը պահէ դաստիարակութիւնը, Տիկապէքիրեան հանգուցեալ եղաւայրներուն Սարգիսի և Յովհաննէսի յիշատակին: Սրտագին շնորհակալութիւններ ուսումնական գործիք Պր. Մանուկին:

Յատկանչական պարագայ մը. - «Կոմմիտասին նուիրատած մեր Ամավերջի Հանդէսին ներկայ գտնուեցան Հարաւային Ամերիկայէն Տէր և Տիկին Արմէն և Նէլլի Ջընօգեան ուսումնական զոյգը: Հանդէսին ազգային ու մշակութային մթնոլորտը, մեր աշակերտներու արտասահման, երգչական, ատենախօսական շատ յաջող իրագործումները այնքան խոնդագտացին այս պատուական զոյգը, որ տեղւոյն վրայ իսկ ինքնարեր մղումով խոսացան իրենց վերադարձին կարեռ նուիրատուութեամբ հաստատել ֆօնտ մը, որուն հասոյթավ պիտի մատակարարուի «Արմէն և Նէլլի Ջընօգեան Դաստիարակութիւնը խորազգաց շնորհակալութիւնները իրենց»:

Այստեղ շնորհակալութեամբ յատկապէս կը յիշատակենք անունները այն ուսումնական ազգայիններուն, որոնք տարւոյս ընթացքին 500 Տուլար և անկէ վեր գումարով սժանդակած են մեր կրթական գործին: (Բալորն աւ Ամերիկայէն): Այսպէս. -

Տքթ. և Տիկին Էտմօնտ Կօրէք նուիրաբերուծ են 900 Տուլար:

Նոյեմբի և Անի Պէրապէրեան քոյրեր իրենց հօր՝ Յովհաննէսի մահուան առթիւ 500 Տուլար:

Ռօնալտ - Վարդան և Փաթրիչիս Արտահամեան՝ 500 Տուլար:

Տիկ Տիկապան Մորլեան՝ 500 Տուլար: Օր. Քարէն Տէտէրեան՝ 500 Տուլար: Տէր և Տիկ. Թոմմա Հարիս՝ 500 Տուլար: Իսկ Ամերիկաբնակ Տիկին Տօլօրէս Լէյպման, ի յիշատակ իր հանգուցեալ հօր՝ նահատակ գրագէտ Գրիգոր Զօնրապի, Հ. Բ. Բ. Միութեան միջոցաւ ամէն տարի նուիրատուութիւն մը կը կատարէ, որուն համար ունինք սրտագին շնորհակալութեամբ:

Դարձեալ շնորհակալութեամբ կ'արձուագրենք անունները այն պատուական ազգայիններուն, որոնց իւրաքանչիւրը իր քաղաքի և իր շրջանակի կազմակերպութիւններէն և բարեսէր ազգայիններէն նուիրատուութիւններ ապահովելով մեծապէս կը նպաստեն մեր կրթական գործին: Այսպէս, Ամերիկայէն Տէր և Տիկին Ուութը Գարապեան, Ազնուափայլ Տքթ. Բերկունի Սվաճեան, Արժ. Տ. Վարդան Քէյ, Գասպարեան, Արժ. Տ. Բարի Քէյ, Մէթձհան, Գարագամէն՝ Տիկ Պատրիկ Այնազեան, Սան Փաւլոյէն՝ Ասպետ Գառնիկ Պազարեան, Պուէնսո Այրէսէն՝ Տիկ Յարութիւն Արապեան:

Շնորհակալութեան սրտագին պարտք ունինք Եթերատահմանի Հայերի հետ Մշտկութային կապը ի հայրենական կազմակերպութեան և անոր նորընտիր նախագահական Տիկ Կարէն Տալլաքեանին, որոնց հայրենական հոգածութեան իբրև արդիւնք կանոնաւարաբար կը սատանանք Հայերէն լեզուի գաստագիրքեր, զանգան հայրենական թերթեր և այլ գրական հրատարակութիւններ, շատ արժենոր նըպաստ մը մեր կրթական գործին: Այս առթիւ մեր յարգալից զգացումներու հաւատակիքը կը ներկայացնենք կազմակերպութեան նախակին նախագահ Տիկ Վարդապէս Համագասպեանին, ազնիւ բարեկամ մը մեր կրթական հաստատութեան, ույաջողութիւն կը մաղթենք նոր նշանակուած նախագահ Տիկ Տէալաքեանին, որուն ճանչցած ենք իբր պատուական, արժանաւոր և խորապէս հայրենական անձնաւորութիւն:

Այս առթիւ շնորհակալութիւն նաև Պայքարը և «Ասպարէզ» Ամերիկահայթերթերութեամբ Ամբագրութեանց, որոնք սի-

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆ, Ք Ա. ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՅ ՎԱՐԴԱՐԻ ՎԱՐԺԱՐԱԿԱՆԻ

Նման նախորդ տարիներուն, այս տարի ևս Յունիսի առաջին երկու կիրակիներուն կատարուեցան Ա. Թարգմանչայ վարժարանի Ամազերջի Հանդէսները (Մանկապարտէզի և Երկրորդական բաժնի), երկուքն ալ ժառանգ. Վարժարանի Մանուկեան արահին մէջ և նախագահութեամբ Տեսուչ Գիրշ. Տ. Կիւրեղ Եպս. Գորքիկեանի:

Առաջինին յայտագիրը կը բազկանար արտասանութիւններէ, հայկական պարերէ և կարճ տրամախօսութիւններէ: Բացման խօսքը ըրաւ ժրաջանաւորտ առանձին Ռւիլիամ Դամուի, իսկ իր գասընկերուներէն երկուքը խօսեցան Հայ Երաժշտութեան որբանին կեանքին ու գործին մասին, կարելի յաջողութեամբ Եմբերգներն ալ, Պր. Առանձի Գալայցնեանի զեկավարութեամբ կատարուած, կը բազկանային կոմիտասեան երգերէ: Հանդէսին ներկայ էին, բացի Հոգեշնորհ Հայրերէ, հրաւիրեաներու կոկիկ բազմութիւն մը:

Գեղարուեատական բաժնի աւարտին, Տեսուչ Սրբազնոր հատուածներ կարգաց իր Տարեկան Տեղեկագրէն, որմէ ետք կատարուեցաւ վկայականներու և մրցակններու բաշխում: Երջանուարութեան - թիւով չորս - մին խնամաւած ուղերձ մը կարգաց: «Հարաժշտի երգ»էն ետք Տեսուչ Սրբազնոր ըրաւ փակման խօսքը, դրաբացէն ներս ջամբաւած հայեցի ամուր ոգեկանութեան կառչած մնալու յորդոր ուղղելով ընթացաւարտներուն: Հանդէսը փակուեցաւ Ա. Աթոռոյ մաղթերգով:

բայցար մարդ վարժարանին կը տրամադրեն իրենց թերթերը:

Մեր խորին շնորհակալութեան և որպես կոնկան սիրոյ սրտագին պարագը կը հատուցանենք այս տոթի Զեղի, Ամենապատիւ Ա. Պատրիարք Հայր. որ իրեն պետը Ա. Յակոբեանց Միաբանութեան, գերագոյն տհոււչն ու հոգատարն էք Ա. Թարգմանչայ Երկրորդական Վարժարանին, այս պանծալի տունին, ուրկէ ամէն տարի խումբ խումբ կ'անցնին մեր ազգին զաւակները, լեցուելով ու շնորհազորդուելով մեր ժողովուրդին ու մեր Եկեղեցւոյ սրբազնու ոգեկանութեամբ, և որո՞ք կանչուած են ըլլալու մեր ազգային գոյութեան, մեր ազգային ու հոգեսոր կառայցին նոր օրերու սպասաւորներն ու մշակները: Շնորհակալ հնք նաև անձնապէս, որ այսպիսի էական գործի մը տընտեսութիւնը քանի մը տասնեակ տարիներէ ի վեր վատահած էք մեր տկար ան-

ձին իրբե Տեսուչ այս սրբազն առւնին: Այսուհետեւ Ա. Թարգմանչայ Երկր. Վարժարաննը իր արդիւնաւորութիւնը միծապէս կը պարտի Զերդ Սրբազնութեան, վասնզի այդ արդիւնաւորութիւնը ծաղկումն է Զեր հայրական բարձր հոգատարութեան, որ մշտակե ունեցած վերական այս սուրբ գործին վերեւ:

Մեր Տեղեկագրին հնաւ Զեղ կը ներկայացնենք այսուհետեւ 1985-86 գպրոցական տարեշրջանի շրջանաւարար մեր չորս սաները, որպէսողի անոնց աւարտական վկայականներուն հնաւ շնորհէք Զեր հայրական օրհնութիւնները, որպէսողի անոնք ըլլան մեր ժողովուրդին բեղմնաւոր զաւակներն ու ռշակներ առանց ամօթոյց:

Եղբայրական ջերմագին սիրով խոնարհ աղօթակից կիւրիւղ ԵՊՍ. ԳԱԲԻԿԵԱՆ

Տեսուչ Ա. Թ. Երկ. Վարժարանի

7109 ՏԱՐԵԴԱՐՁ ԱՊՐԻԼԵԱՆ ԵՂԵՌՆԻ

Ինչպէս ուրիշ տարիներ եւ ինչպէս աշխարհի բոլոր հայարնակ քաղաքներու մէջ, երրուսաղէմի մէջ ալ այս տարի նշունքաւ թախծաբեր տարեղաբը Ահծ եղեռնի:

24 Ապրիլ, Հինգշարթի առաւօտ, հանգստեան հանդիսաւոր Ս. Պատարագ մատուցունցաւ Մայր Տաճարի Աւագ Սեղանին վրայ: (Ս. Պատարագ մատուցունցաւ նաև Հայ-Կաթողիկէ եկեղեցւոյ մէջ) Պատարագեց Գերշ. Տ. Դաւիթ Եպս. Սահակեան, որ «Հայր մեր» էն առաջ խօսեցաւ Եղեռնի բնոյթի եւ տարողութեան մասին, վեր առնելով բազմատանջ Հայ ժողովուրդին վերապրելու եւ գոյատեւելու կամքը, որ գերազոյն փաստն է վերջնական յաղթանակը բարիին ու արդարութեան վերապահուած ըլլալու լոյս իր հաւատք/ն:

Ս. Պատարագէն ետք. Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր նախագահութեամբ կատարուեցաւ հոգեհանգստեան հանդիսաւոր պաշտօն: Ապա, Նորին Ամենապատուութիւնը անցաւ գլուխը երկարածից Խափօրին, որ Հայ Երիտ. Միութեան Արիներուն եւ Արենոյշներուն առաջնորդութեամբ, ծաղկեպսակներով եւ ցեղասպանութիւնը դատապարտող բազմալիզու լոգունցներով ուղղուեցաւ Ս. Փրկչի ազգսյին գերեզմանատունը, ուր Արարայի Նահատակաց Յուշարծանին մօտ կատարուած պաշտամունքէն ետք. խօսք առաւ Հ. Ե. Միութեան Առենապետ Տիար Յակոր Գարակէօգեան, որ ներկայ սփիւրի նսեմ իրականութեան Մայր Հայաստանի գանմ իրականութիւնը իր փաստ մեր անընկնելի ոգեկանութեան:

Ժողովուրդը պատահաղ ցոյցով մը վերադարձաւ Մայրավանք, անցնելով պարիսպի հարաւ - արեւմտեան անկիւնէն եւ մտնելով Յոպպէի դռնէն, անցորդներու - բազմապատկուած՝ Հրէական Պատերի առաջին օրը ըլլալուն - ուշադիր եւ նետարքիր նայուածքին: Հայրենասիրական երգերով յառաջացող թափօրը իր աւարտին հասաւ Հայ Երիտ. Միութեան ակումբին մէջ, ուր տրուեցաւ հոգեսուրեց:

Կէսօրը անց էր երբ ամէն որ իր տունը դարձաւ յոգնասպառ:

ՀՈԳԵԿՈՐԾԱԿԱՆ ՃԻՒԲԵՐ Ս. ԶԱՑԱՆ ՅՈՒԹ ԱՌԻԹԱՎ.

Ս. Զատկի տօնին առթիւ, այս տարի մեր մէջ ունեցանք 10 հոգեկորականներու պատկառելի հոյլ մը, ժամանած տարրեր երկիրներէ: Այսպէս, Ամերիկայէն ժամանեցին կիրիկեան թեմի Առաջնորդ Գերշ. Տ. Մեսրոպ Արքեպս. Աշճեան՝ Նիւ Եորքէն, Ս. Ռւխտիս Միարան Հոգչ. Տ. Ժիրայր Վրդ. Թաշճեան և Արժ. Տ. Մուշեղ Քչյ. Տէր Գալուստեան, Յրանսայէն՝ Փարիզի Առաջնորդ Գերշ. Տ. Գիւտ Եպս. Նազգաշեան և Լիսնի Առաջնորդ Գերշ. Տ. Նորվան Եպս. Զարարեան Անթիւսակն՝ Գերշ. Տ. Վարդան Եպս. Տէմբրենեան, Հոգչ. Տ. Կոմիտաս Մ. Վրդ. Օհանեան, Հոգչ. Տ. Գեղամ Վրդ. Խաչերեան և Հոգչ. Տ. Բարգէն Արդ. Զարեան՝ Կիուրսոսէն՝ Արժ. Տ. Վազգէն Քչյ. Յանտրաւնի: Ժամանեց նաև, Աւագ Հինգշարթի օրը, Նիկոսիոյ Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ երկսեռ Երգչախումբը, գլխաւորութեամբ Դպրապետ Տիար Հայրապետ Թորոսեանի, որ Կոմիտասեան դաշնաւորումով հանգէս եկաւ երիցս, Եարաթ երեկոյեան ձրագալոյցի Պատարագին, Զատկի առաւօտաւն՝ Ս. Գերեզմանին վրայ մատուցուած հանդիսաւոր Ս. Պատարագին և Երկուշարթի, Մայր Տաճարին մէջ մատուցուած հանդիսաւոր Ս. Պատարագին: Կային նաև մի քանի աշխարհական ուխտաւորներ, Շուէտէն և Ամերիկաներէն: Զատկի յաջորդ օրերուն, բւլորն ալ վերադարձան իրենց պաշտօնավայրերը, բացի Տ. Ժիրայր Վարդապետէն, որ մեր մէջ մնաց մինչեւ 28 Մայիս, երբ վերադարձաւ Մայամի, Ֆլորիտա, ուր փախազրուած էր վերջերս հովաւական պաշտօնութ:

ՍՓԻՖՈՒՑԱՅԻՑ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԿՈՐԱԿԱՐԱԿԱՆ ԿՈՐՈՒՍՆԵՐԸ

Սփիւռքահայ Գրականութեան կորեար մասամբ ճգակոտոր անդաստանէն երկու հաստարուն ծառեր ալ — չըսելու համար կացնիներ — տապալեցան վերջերս, Մարտ ամսուն Պէյրութէն առինք գոյցը Սիմոն Սիմոնեան, մահուան։ Ամիս չանցած՝ Արամ Հայկազի մահուան բօթը գումար հեռաւոր Ամերիկայէն։

Առաջինը, Սասունի գաւակ, կ'իյնայ 70ը նոր անցած իր ծննդավայրի ստրերուն նման ամսուր ու խրսիս նկարագրով այս գրողին — ոմանք իր մէջ առաջին գծի վրայ ուզեցին տեսնել հրապարակութիրը — անունը անմահացնելու համար բաւարար պիտի գար «Սփիւռք» գրական՝ հաստարակական շարաթաթերթը, զոր երկոր տարիներ և մնձ ձեռնհասութեամբ խմբագրեց Միջին Արևելքի հայ գրական հոսցին մէջ, և ուրիէ կիրթ ու հաւասարակշիք իր խօսքը իրբե բաւասան կը հոսէր կիրքերէ բխոծ չատերու յախուռն գատումներուն և անզի ջող զիրքերուն վրայ։ «Եայիրիշ»ի և, աւելի ուշ, «Բաղին»ի կողքին, աննշան չէ եղած «Սփիւռք»ի դերը զրական մեր նոր տաղանդներու քաջալերման ու ամբապնդման գործին մէջ։ Սիմոնեանի գրիչէն գուրս եկած հն նաև Հայերէն լեզուի և Հայոց Պատմութեան գասագրքեր։ Ունի նաև յաւշագրական գործեր, իր ծննդավայրի յիշատակները ոգեկոչաղ։

Երկրորդը, երկար տան նոր Աշխարհը ընտրած իրեն կայք, կ'իյնայ աւելի հասուն տարիքի մէջ (ծնած է գարագլխուն՝ Շապին-Գարահիսոր), իր ետին ձգելով բեղուն վաստակ մը, թէ իրբե քանակ և թէ մանաւանդ իրբե որակ։ «Հիւմորով» գրագէտ կոչումը թիրես ոչ մէկ գրողի պատշաճէր որքան իրեն։ Տաք ու բարուխուն այդ չունչը զգալի է իր տազերէն, նոյնիսկ երբ կը խօսի զժնդակ իր մանկութեանէն և օրբուկի իր թափառումներէն («Զորս Աշխարհ», «Քիւրտիստանի Լեռներուն մէջ»)։ Աշխատակցած է բազմաթիւ թերթերու, մշտկելով մասնաւորապէս պատմուածքի սեռը, մինչեւ իր ալեսոյթը իր գրիշը պահելով առայդ ու գտար։

Արամ Հայկազ զեռ պատանի, մասնակցած է իր ծննդավայրին ինքնապաշտպանութեան կոխներուն։ Պալոսյ մէջ տան մը աշակերտած է Յակով Օշականի, որ իր նորածիլ տաղանդը նշմարելով՝ թերագրուծ էր իրեն չմոռնալ գրականութիւնը, երբ ան կը բաժնուէր իր մնձ ուսուցչէն, նոր կեանք որոնելու համար արեմտեան կիսագունդին մէջ։ Արամ Հայկազ գործեց մղումին տակը այդ թերթքանքին։

Ինչ որ կը միացնէ աշխարհոգրականորէն իրարմէ շատ հեռու ապրող և երբեմն գրական տարբեր հանգանակներու հաւատարիմ ողբացեալ զոյդ այս գրողները ապահովաբար իրենց գրականութեան հայրենասիրական օջիքն» է։ «Ազգայնաշառնչ» գրողներ, գործածելով տափակ որքան մաշած բացատրութիւն մը։ Բայց հայրենասիրութիւնը հեռու է փրկելէ վարկը գրագէտի մը, երբ չէ պաշտպանուած ան հզօր տաղանդով։ Սիմոնեան և Հայկազ կը վայելէին պաշտպանութիւնը այդ տաղանդին։

Հիները կ'երթան, մէկը միւսին ետեէն։ Բնական երեսոյթ է այս և կարելի չէ աշխարհի կարգն ու իրերու ընթացքը փախուկերպել։ Ահա թէ ինչու միխթարական զգացում մը կը բարեխսունէ մեր վիշտը, մանաւանդ երբ հեղինակը երկարօրէն ըմպած ըլլայ արելը կեանքին ու համած անոր ցուրտ ափերուն։ Բայց ինչ որ ցաւալի է ու անմիխթարելի այն է, որ նորեր չեն համնիր, լեցնելու համար պարապը՝ հիներուն մեկնումովը զոյտարուած։ Տեղը չէ հոս վերլուծելու պատճառները տիսուր այս երեսոյթին և թուելու ժխտական ազգակները, որոնց հարուածները կ'իջնեն նոյն իսկ հզօր ու գարաւոր պետական կազմով պաշտպանուած ժողովաւրգներու ալ գրականութեանը վրայ։ (Պատկերը աւելի վայլուն չէ երբ լուսարձակի տակ առնուին տարբեր արաւետներու) Ո՞ւր մեաց մեզի նման ոչ միայն փաքք, այլև ցիրուցան (նկատի աւնիմ սփիւռքը) ժողովուրդի մը գրականութիւնը։

Ք. ՃԱՐՏԱՐ

Ա. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՍԵՆ

ԵԿԵՂԵՑՎԱԿԱՆՔ - ԲԵՄԱԿԱՆՔ

● ԳՀ. 1 Ապրիլ. — Հակոմին ի Ս. Հրեշտակապետ քարողեց լանուց Տեսուչը՝ Հոգը. Տ. Սկան վրդ. Դարիպեան:

● ԵՀ. 3 Ապրիլ. — Հակոմին ի Ս. Յակոբ քարողեց Գերը. Տ. Դաւիթ Եպս. Սահակեան:

● ԵԲ. 5 Ապրիլ. — Յովիանու Երևանիմացոյն: Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ ի Ս. Գրիգորի ժամարարն էր Հոգը. Տ. Վանիկ վրդ:

— Կիսօրէ ետք, Գերը. Տ. Դաւիթ Եպս. Սահակեանի գլխաւորութեամբ, Միաբան Հայրեր ինքնաշարժերով քարձրացան Զիթենեաց լեռ, ուր Համբարձման սրբավայրին վրայ կատուցուած մեր վրանամատրան մէջ պաշտուեցան ժամերգութիւն և նախատօնական: — Գիշերակղըին, Ս. Պատարագ մատուցուեցաւ Համբարձման մատրան մէջ ժամարարն էր, ըստ սովորութեան, Սրբավայրին Տեսուչը՝ Հոգը. Տ. Հոյացը վրդ. Դաւիթ ճեման:

● Կիր. 6 Ապրիլ. — Տնիկին: Առաւոտուն, Գերը. Տ. Դաւիթ Եպս. գլխաւորութեամբ, Միաբան Հայրեր ինքնաշարժերով քարձրացան Զիթենեաց լեռ, ուր Համբարձման սրբատեղույն վրայ կատարուած Հրաշափառի հանդիսաւոր մուտքէն ետք մեր վրանամատրան մէջ եղիսկոպոսական խոյր ի գլուխ պատարագեց Հոգը. Տ. Սկան վրդ. Դարիպեան:

● ԳՀ. 8 Ապրիլ. — Հակոմին ի Ս. Հրեշտակապետ զարձեալ քարողեց Տեսուչը՝ Հոգը. Տ. Սկան վրդ. Դարիպեան:

● ԵՀ. 10 Ապրիլ. — Հակոմին ի Ս. Յակոբ նախագահց Գերը. Տ. Կիւրեղ Եպս. Տ. Պարիսան վրդ. Վասուածանին:

● Ուր. 11 Ապրիլ. — Վաղուան Քառասուն Մանկանց տօնին առիթով, Ս. Հրեշտակապետաց եկեղեցւոյ մէջ կատարուեցաւ Հակման արարողութիւն, որուն ընթացքին քարողեց դարձեալ Տեսուչը Հոգը. Տ. Սկան վրդ. Ը. օրուան տօնելի սուրբերու կեանքէն քարոյական դասեր հանելով ներկայ ժողովուրդին:

● ԵԲ. 12 Ապրիլ. — Ս. Քառասուն մանկանց Սեբաստիոն: Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ ի Ս. Գրիսագիր: Ժամարարն էր Հոգը. Տ. Համբարձում վրդ. Քէշիշեան: Վերաբերումը կատարեցան 40 մանկանց նկարին առջէն կատուցուած շարժական սեղանին վրայէն: Դիմացը՝ քառասուն գոյնզգոյն կանթեղներ կը պալուային կաթսայի մը մէջ:

— Կէսօրէ ետք, Գերը. Տ. Կիւրեղ Եպսիկ. Դարիկեանի գլխաւորութեամբ, Միաբանութիւնը Հրաշափառով մուտք դարձեց Ս. Յառութեան Տաճար: Ս. Գերեզմանին և Խաչգիւտի արքի սեխտերէն ետք, վերջնոյն կից՝ Ս. Գրիգոր Լաւաւորիչ եկեղեցւոյ մէջ պաշտուեցան

ժամերգութիւն և նախատօնական: Ապա կատարուեցաւ Տնօրինական Սրբատեղեաց այցելութեան հանդիսաւոր թափոր Տաճարէն ներս: Թափորապետն էր Գերը. Տ. Դաւիթ Եպս.:

● Կիր. 13 Ապրիլ. — Դաշտաւորին: Գիշերային և առաւոտեան ժամերգութիւնները պաշտուեցան ի Ս. Լուսաւորիչ, իսկ Ս. Պատարագը Քրիստոսի Ս. Գերեզմանին վրայ մատուց և մեծահանդէս թափորին նախագահցեց Պատրոփուանուրդ Գերը. Տ. Կիւրեղ Եպս. Դարիկեան:

● ԳՀ. 15 Ապրիլ. — Հակոմին ի Ս. Հրեշտակապետ նախագահց Հոգը. Տ. Կոմիտաս վրդ.:

● ԵԲ. 17 Ապրիլ. — Մեծ Պահոց վերջին Հակոմին ի Ս. Յակոբ քարողեց Գերը. Տ. Դաւիթ Եպս Սահակեան, խօսելով մեղքի դադարից առջին շուրջ:

● Ուր. 18 Ապրիլ. — Նախատօնակին ի Ս. Յակոբ նախագահց Գերը. Տ. Կիւրեղ Եպս.:

● ԵԲ. 19 Ապրիլ. — Ս. Գրիգորի Լուսաւորչին (Մատն ի Վիշապ): Առաւոտեան ժամերգութիւն, Ս. Լուսաւորչի մասունքը թափորով փոխազրուեցաւ Աւագ Սեղան, ձեռամբ Գերը. Տ. Կիւրեղ Եպս. Դարիկեանի: Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ աւանդատան Ս. Լուսաւորչի սեղանին վրայ ժամարարն էր Հոգը. Տ. Ռուբէն վրդ. Յովակիմեան:

— Նախատօնակին ի Ս. Յակոբ նախագահց Գերը. Տ. Դաւիթ Եպս.:

● Կիր. 20 Ապրիլ. — Գալուտեան կիրակի և Աւելուն Ս. Աստվածածին: Առաւոտուն, Գերը. Տ. Դաւիթ Եպս. գլխաւորութեամբ, Միաբան Հայրեր ինքնաշարժերով իշան Գեթսեմանիի ձորը ու Հրաշափառով մուտք գործեց Ս. Աստվածածնայ Տաճար, ուր Տիրամօր Ս. Գերեզմանին վրայ օրուան հանդիսաւոր Ս. Պատարագը մատուց Գերը. Հանդիսապետ Սրբագունը:

● ԳՀ. 22 Ապրիլ. — Մեծ Պահոց վերջին Հակոմին ի Ս. Հրեշտակապետ քարողեց Հոգը. Տ. Սկան վրդ. խօսրէր գածութիւններ ընելով Մաղկաղարդի օրը Քրիստոսի յերաւագէմ յաղթական մատուքի մասին:

● ԵԲ. 24 Ապրիլ. — Ապրիլեան Յուլատօն: Մանրամասնութիւնք 142րդ էջին վրայ:

● Ուր. 25 Ապրիլ. — Խ. օր Մեծ պահոց: Առաւոտուն, Մայր Տաճարին մէջ պաշտուեցաւ Ալբեազաւի: Վերջին ժամերգութիւնը, իսկ Կիսօրէ ետք, Կիազաղականի: վերջին ժամերգութիւնը:

● ԵԲ. 26 Ապրիլ. — Յիշաւակ յարութեան Ղազարու: Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ ի Ս. Գրիսագիր: Ժամարարն էր Հոգը. Տ. Դեղամ վրդ. Խազերեան (Անթիւիսի Միաբան):

— Կէսօրէ ետք, Լուսաւարապետ Գերը. Տ. Գարեզին Արքեպոսի գլխաւորութեամբ, Միաբանութիւնը Հրաշափառով մուտք դարձեց Ս. Յառութեան Տաճար, ուր պաշտուեցան ժամերգութիւնն ու նախատօնակիը, մեր վերջնամատրան մէջ: Ապա կատարուեցաւ Տնօրինա-

կան Սրբառեղեց այցելութեան հանդիսաւոր թափօր Տաճարէն ներս։ Թափօրապետն էր Հոգչ. Տ. Կոմիտաս Շ. Վ. Պ. Օհանեսն (Անթիւսի Միասի Միասի)։

● Կիր. 27 Ապրիլ. — Խաղկազարդ։ Գիշերային և առաւտեսեան ժամերգութիւնները պաշտուեցան և Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ ի Ս. Յարութիւն, մեր վերնատան մատրան մէջ։ Ժամարարն էր Հոգչ. Տ. Կոմիտաս Շ. Վ. Պ. Օհանեսն։ Ազա կատարուեցաւ եռադարձ մեծահանդէս թափօր Քրիստոսի Ս. Գիշերայմանին և Պատառատեղոյն շուրջ, գլխաւորութեամբ լուսարարապետ Գերշ. Տ. Կարեգին Արքեպոսի թափօրականք ի ձեռին ունիշին արտաքենաց ի ձիթենեաց սատեր, իսկ մեր թափօրին կը հետուէին կատոց և Ասորաց թափօրները։ Վանք գարձին, Հայոց Թաղի մուշքն, Միարանութիւնը ՌՈՐ զիսորհուրդ։ Հարականը երգելով յառաջացաւ և բարձրացաւ Պատրիարքաւուն։

— Կէսօրէ եաք, Մայր Տաճարին մէջ պաշտուեցան Անդաստանն և հոգեցմայլ շարականներով ընդմիջուած ժամերգութիւնն Ազակատարուեցաւ։ Դանքաց էր մեծախորհուրդ կարգ։ Բոլորին ալ նախագահն Գերշ. Տ. Գաւակիթ Եպս. Սահակեան։ Վարագոյր բացողներու ցանկը կարգաց Հոգչ. Տ. Սկան Վ. Պ. Պ. Կատարուեցաւ Հանդառակութիւն ի նպաստ Ազունիէի Ազգային Բուժարանին։

● Ք. 29 Ապրիլ. — Ալազ Երեցարքի։ Ս. Պատարագ մատուցուեցաւ Ս. Յարութեան Տաճարի գաւթի Ս. Յովինանէն Աւետարանչի մատրան մէջ։ Ժամարարն էր Հոգչ. Տ. Անուշաւան Վ. Պ. Զղջանեան։ որ սպա գիշաւորեց Տաճարէններու կատարուած ՌՈՒՍՈՎՈՐԱՑ թափօրը։ Մրոց Թարգմանչաց Վարժարանի աշակերտութիւնը սատացաւ։ Ս. Հաղորդութիւն։

● Եշ. 1 Մայիս. — Ա. Ազ Հինգարքի (Յիշակ Ընթրեաց)։ Առաւտուուն, Մայր Տաճարին մէջ կատարուեցաւ Վարդ Ալպաշխարողաց։

— Օրուան Հանդեսաւոր Ս. Պատարագը Աւագ Սեղանին վրայ մատոյց և Ս. Յարեղ Հայրապետի Հայորդութեան ձառը ընթերցաւ հիւրարար Ս. Աթոռ ժամանած Անթիւսիան Միարան Գերշ. Տ. Միարուպ Արքեպոս։ Աշնեւն։ Համար սատացան Ս. Հաղորդութիւն։

— Կէսօրէ ետք, Մայր Տաճարին մէջ պաշտուեցաւ Աննալուայի սրտագրաւ կարգ, որ ձայնափուռեցաւ Խորայէկեան սատիօկայանէն։ Հանդիսապետն էր Ամեն։ Ս. Պատրիարք Հայրը։ Ներկայ էին օտար բարձրաստիւն հիւրարար, որոնց կարգին Անկիքան Երեցներէն մին, որ Անդիւրէն Եղուով Աւետարանական հատուած մը կարգաց։

— Ժամ մը ետք, Գորք թափօր մը, գլխաւորութեամբ Հոգչ. Տ. Կոմիտաս Շ. Վ. Պ. Օհանեսի, այցելեց Քրիստոսի զոյք բանտերը։ Ս. Հրեշտակապետաց վահուց գաւիթը, Սուրբ Ջիմենի ժամանի ժամանակ մօտ, ինչպէս նաև Ս. Գրէլէն արձրացան սեղանատուն՝ ընթրիքի։

կիսաւեր մատրան մէջ խօսք առաւ Հոգչ. Տ. Ժիրայր Վ. Պ. Թաշճեան, առաջի պատմականը սրբավայրեռուն։

— Գիշերաւան ժամը 7-11, Մայր Տաճարին մէջ կատարուեցաւ Խաւարման կարգ, որիւրագեցիկ խորհրդաւորութեամբ Գերշ. Տ. Միարուպ Արքեպոս համաստած մութիւն մէջ քարզով մը վեր հանեց չլացի գիշերուան փրկարար նշանակութիւնը։ Բաւական ժաղավորդ փութացած էր եկեղեցի։

● Ուր. 2 Մայիս. — Ալազ Ուրբար (Յիշատկ Խաչելութեան)։ Կէսօրը քիչ անց, Ս. Յարութեան Տաճարի մեր վերնամատրան մէջ կատարուեցաւ Վարդի խաչելութեան, նախագահութեամբ Գերշ. Տ. Վարդեան Եպս. Տէմիքընեանի։

— Կէսօրէ ետք, Մայր Տաճարին մէջ կատարուեցաւ հանդիսաւոր «Թաղման կարգ» Հանդիսապետն էր Ամեն։ Ս. Պատրիարք Հայրը։

● Եր. 3 Մայիս. — Ալազ Շարար (Ճագալոյց Ս. Զատիկի)։ Առաւտուեան ժամը 8:15 ին, Ս. Յարութեան Տաճարի գուռը բացուեցաւ մեր կողմէ, բանալին առնելով Ամեն։ Ս. Պատրիարք Հայրը։

— Երկու ժամեր ետք, Ամեն։ Ս. Պատրիարք Հօր գլխաւորութեամբ, Միարանութիւնը մէկնեցաւ։ Ս. Յարութեան Տաճար, ուր յաջորդարար կատարուեցան Լուսաւորեաի և յարակից Հանդիսապութիւնները, սկսելով Ս. Գերեզմանի Գրան կնքումէն։ Յաւնաց թափօրէն ետք, մեր Լուսաւանը՝ Հոգչ. Տ. Սկան Վ. Պ., Ամեն։ Տ. Տիրուուս Պատրիարքին հետ, մտաւ Ս. Գերեզման, ուրիէ հինգ վայրէկեան յետոյ գուրս եկաւ նուիրական լոյսը, որ ակնմարթի մը մէջ վիսանցուեցաւ մեր վերնամատրան պատշգամին մէջ իր տեղը գրաւող Ամեն։ Ս. Պատրիարք Հօր, որ անով օրհնեց վարի խոռոշ բազմութիւնը։ Տաճարին յունական և հայկական զանգերու և կոչնակներու ուրախ զօղանջին կը միանայ Քրիստոս յարեաւը, զոր կը թնդացնին թափօրականը, Լուսաւան Հօր գլխաւորութեամբ երիցն դառնալով Ս. Գերեզմանին շուրջ։ Մեր թափօրին կը հետակին Պատուաց և Ասորաց թափօրները Վանք գարձին, Հ. Ե. Մ. Ի. Ի. երկսեռ արիններ իրենց փողերախումրով առաջնորդեցին Միարանութիւնը։ Ժամը կէսէն, Լուսարարապետն ու Լուսաւանը զգեստաւուած՝ գորիններ Քրիստոս յարեաւը շարականը երգելով և զանգահան ութեամբ, թափօրը մուտք գործեց Մայր Տաճար։

— Ժամ մը ետք, Ճագալոյցի արարողութիւն կատարուեցաւ Մայր Տաճարին մէջ, իսկ իրինազէմի յանկուցիչ Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ Ալազ Սեղանին վրայ։ Ժամարագը մատուցուեցաւ Վարդ Անդառնին վրայ։ Ժամարարն էր Փարիզի Առաջնորդ Գերշ. Տ. Գիւտ Արքեպոս։ Նագաշեան Հայուագան գիշերապետ Հոգչ. Տ. Վարդիթ Եպս. Սահակեանի նախագահութեամբ կատարուած նախատիւնակեն ետք, Միարան Հայրէն Այսոր յարեաւը շարականը երգելով՝ զգեստաւութեալ արձրացան սեղանատուն՝ ընթրիքի։

● Կիր. 4 Մայիս. — ԶԱՏԻԿ ՅՈՒՐԻԹԵԱՆ
ՏԵՂՈՆ: Կէս գիշերէն ժամութէս ետք, Մայրա-
վանքի մեծ զանգը ոտքի է հանած Միաբա-
նութիւնը, որ ժամ մը ետք, գլխաւորութեամբ
դերը. Տ. Վարդան Եղոս. Տէմիրճեանի (Անթի-
լիանի Միաբան), անձեռօտ օդով մեկնեցաւ
Ս. Յարութեան Տաճար: Ս. Գողգոթայի ուխտէն
ետք, մեր վերնամասրան մէջ պաշտուեցաւ
ժամերգութեան մէկ մասը մինչեւ Հարց, յե-
տոյ իշնելով Ս. Գերեզմանի շրջափակիր, մնա-
ցեալը շարունակելով թափօրական գնացքով:
Մեր թափօրին կը հետեւէին Պատոս և Ասորուոց
թափօրները: Ազա, արեածագին, Անդաս-
տան: Կատարուեցաւ և երգուեցաւ իսաչի քո
Քրիստոս: — Կարճ գագարէ մը ետք, Գերշ.
Տ. Դաւիթ Եղոս. Սահակեան մատոյց օրուան
հանդիսաւոր Ս. Պատարագը՝ Քրիստոսի Ս.
Գերեզմանին վրայ և քարոզեց օրուան մեծ
խորհուրդին շուրջ: Արարողութիւնները ձայ-
նասփոռեցան իսրայէլեան ռատիօկայանէն:
Վանք դարձին, Միաբան Հայրեր և դպրոներ
և Այսօր յարեաւ շարականը երգելով յառաջա-
ցաւ գէպի Մայրավանք, ուր Մայր Տաճարի
դպրին մէջ Հանդիսապես Սրբազնը Յարու-
թեան աւետիսով օրհնեց ու արձակեց ամէնքը:
— Կէսօրէ ետք, Մայրավանքի մեծ բակին
մէջ կատարուեցաւ Զատկական մեծ Անդաս-
տանը, հանդիսապետութեամբ Ամենապատիւ
Ս. Պատրիարք Հօր:

● ԲՀ. 5 Մայիս. — Բ. օր Ս. Զատկի (Յիշատակ
մեսելոց): Լուսարարապետ Գերշ. Տ. Գարեգին
Արքեպօս. մատոյց օրուան հանդիսաւոր Ս.
Պատարագը Մայր Տաճարի Աւագ Սեղանին
վրայ և քարոզեց: Ազա, Ամեն. Ս. Պատրիարք
Հայրը, ամպովանիի տակ և կենաց Փայտի
մասունքն իծեռին, նախագահեց եռագարձ
մեծահանգես թափօրին: Ցետոյ բարոն ալ
Յարութեան շարականներու երգեցողութեամբ
րարձացան Պատրիարքաբան, ուր Լուսարա-
րապետ Սրբազնը նշխար բաժնեց բոլորին:

● ԲՀ. 6 Մայիս. — Գ. օր Ս. Զատկի: Մայր
Տաճարի Ս. Գլխադիրի մատրան մէջ պատարա-
գեց Հոգ. Տ. Յարդէն Արդ. Զարեան (Անթի-
լիանի Միաբան): Հանդատեան կարգին նա-
խագահեց Գերշ. Տ. Նորվան Եղոս. Զարաբեան:

● Եր. 10 Մայիս. — Գլխատմն Յնիհանու
Կարապետի: Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ
Մայր Տաճարի Ս. Կարապետի նորանին վրայ:
Ժամարարն էր Ամերիկայէն ժամանած Հոգ. Տ.
Ժիրայր Վրդ. Թաշճեան:

● Կիր. 11 Մայիս. — Նոր Կիրակի (Կրկնազա-
տիկ): Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ Մայր
Տաճարի Աւագ Սեղանին վրայ: Ժամարարն էր
Հոգ. Տ. Կոմիտաս Ս. Վրդ. Շահնեան (Անթի-
լիանի Միաբան), որ քարոզ մըն ալ խօսեցաւ
յաւուր պատշաճի:

● Եր. 17 Մայիս. — Ս. Պատարագը մա-
տուցուեցաւ ի Ս. Գլխադիրի ժամարարն էր
Հոգ. Տ. Բուրէն Վրդ. Յովակիմեան:

— Կէսօրէ ետք, Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպա. ի
գլխաւորութեամբ, Միաբանութիւնը «Հրաշա-
փառով մուտք գործեց Ս. Յարութեան Տա-
ճար, ուր մեր վերնամատրան մէջ պաշտուե
ցան ժամերգութիւն և նախատօնակ: Ապա
կատարուեցաւ Տնօրինական Սրբատեղիներու
այցելութեան հանդիսաւոր թափօր Տաճարէն
ներս: Թափօրապետն էր Հոգ. Տ. Վանիկ
Վրդ. Մանկասարեան:

● Կիր. 18 Մայիս. — Աշխարհամարտան (Կանա
Կիրակի): Գիշերային և առաւտեան ժամեր-
գութիւնները պաշտուեցան ի Ս. Յարութիւն,
մեր վերնամատրան մէջ, իսկ Ս. Պատա-
րագը՝ Քրիստոսի Ս. Գերեզմանին վրայ մա-
տոյց և Անդասուանին նախագահեց Գերշ.
Տ. Կիւրեղ Եպա. Գարիկինան: Այսպիսով վերջ
դատկական հանդիսաւորինները Սուրբ
Յարութեան Տաճարէն ներս:

● Եր. 24 Մայիս. — Ս. Պատարագը մա-
տուցուեցաւ ի Ս. Գլխադիրի ժամարարն էր
Հոգ. Տ. Անուշաւան Վրդ. Զգչանեան:

● Կիր. 25 Մայիս. — Կարմիր Կիրակի: Ս.
Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ ի Ս. Յարու-
թիւն, մեր վերնամատրան մէջ: Ժամարարն
էր Հոգ. Տ. Վանիկ Վրդ. Զատկականեան:

● Եր. 31 Մայիս. — Ս. Պատարագը մա-
տուցուեցաւ ի Ս. Գլխադիրի ժամարարն էր
Հոգ. Տ. Ռուբէն Վրդ. Յովակիմեան:

● Կիր. 1 Յունիս. — Տօն Երեւման Ս. Խաչին
(351): Առաւտուն, Մայր Տաճարին մէջ, լու-
սարարապետ Սրբազնը կատարեց ընթեր-
ցումը Ս. Կիւրեղի թուղթիւն: Ս. Պատարագը
Աւագ Սեղանին վրայ մատոյց Հոգ. Տ. Համ-
բարձում Վրդ. Քիշերէնան: Խորանին վրայ կ'ե-
րեկը վառկանթեղեղներով զարդարուն խաչ մը:

● Եր. 7 Յունիս. — Ս. Պատարագը մա-
տուցուեցաւ ի Ս. Գլխադիրի ժամարարն էր
Հոգ. Տ. Ռուբէն Վրդ. Յովակիմեան:

● Կիր. 8 Յունիս. — Ս. Պատարագը մա-
տուցուեցաւ ի Ս. Յարութիւն, մեր վերնամատ-
րան մէջ: Ժամարարն էր Հոգ. Տ. Գուսան Ա-
րեղայ Ալճանեան:

● ԴՀ. 11 Յունիս. — Կէսօրէ ետք, Գերշ. Տ.
Դաւիթ Եպս. ի գլխաւորութեամբ, Հոգ. Հայրեր
ինքնաշատերով քարձրացան Զիթենեաց լեռ,
ուր Համբարձման սրբավայրին վրայ կառուց-
ւած մեր վրանամատրան մէջ պաշտուեցան
ժամերգութիւն և նախատօնակ: — Գիշերա-
սկզբին, նոյն վայրին մէջ պաշտուեցան և-
կեսոցէի և Հայման կարգեր, և ապա գիշերա-
յին և առաւտեան ժամերգութիւնները Արա-
րազման սրբատեղույն վրայ կատարուած
Հարաշամարտի հանդիսաւոր մատքէն ետք,
մեր վրանամատրան մէջ օրուան հանդիսաւոր

Ա. Պատարագը մատոյց, տօնի խորհուրդին մասին քարոզեց, Մայր Աթոռոյ Սիսէն Ս. Էջմիածին վոխագրութեան տարեգարձի առթի կատարուած Հայրապետական Մազլանքին և Անդաստանին նախագահեց Գերշ. Հանդիսապետ Արքապանը:

● Եր. 14 Յունիս. — Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ Մայր Տաճարի Ս. Համբարձում վերնամատրան մէջ՝ ժամամարտն էր Հոգչ. Տ. Վանիկ վրդ. Մանկասարեան:

— Նախատօնակը պաշտուեցաւ Ս. Հրեշտակապետաց հկեղեցոյ մէջ՝ Հանդիսապետն էր Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպս. :

● Կիր. 15 Յունիս. — Երկրորդ Մայլիազարդ: Առաւտեան ժամերգութիւնը պաշտուեցաւ և Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ ի Ս. Հրեշտակապետ: ժամամարտն էր Հոգչ. Տ. Անուշաւանը վրդ. Զղջանեան:

● Եր. 21 Յունիս. — Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ ի Ս. Գլխագիր: Ժամամարտն էր Հոգչ. Տ. Հայրիկ վրդ. Գալայճեան:

— Հոգեգալստեան նախատօնակին ի Ս. Յակոբ նախագահեց Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպս. :

— Գերշ. Սրբազնը նախագահեց նաև գիշերազգըին Մայր Տաճարին մէջ՝ պաշտուած էց կեսոց էր և Հակման կարգերուն:

● Կիր. 22 Յունիս. — ՀՈՒԳԱԼՈՒՑ (Բարեկինան Եղիական պահոց): Օրուան հանդիսաւոր Ս. Պատարագը Մայր Տաճարի Աւագ Սեղանին մրայ մատոյց Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպս. :

— Կէսօրէ ետք, Հոգչ. Տ. Անուշաւան վրդ. Զղջանեան նախագահեց Անդաստանին ի Ս. Յակոբ, որմէ ետք, Միարան Հայրեր, Հոգչ. Հօր Գլխաւուրութեամբ, Սիոն լոռ մեկնելով, նախայցելեցին վերջին Բնիքրեաց վերնատունը — օրուան գէպքին պատմական վայրը. ուր նորոգութիւններ կը կատարուին կրօնից նախարարութեան կողմէ — և ապա Ս. Փրկիչ, որու գաւթին մէջ հոգեհանցիսա կատարեցին հանգուցեալ Պատրիարքաց (հոն թաղուած) հոգիներուն համար: Հայր Անուշաւան քանի մր խօսքով ըրբւ պատմականը սրբավայրին:

● Եր. 28 Յունիս. — Է. օր Հոգեգալստեան: Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ ի Ս. Գլխագիր: Ժամամարտն էր Հոգչ. Տ. Ռուբէն վրդ. :

● Կիր. 29 Յունիս. — Յիշարակ Եղիայի շարակին: Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ ի Ս. Յարութիւն, մեր վերնամատրան մէջ՝ ժամամարտն էր Հոգչ. Տ. Կամբասա վրդ. Եկրպէթեանը:

— Նախատօնակին ի Ս. Հրեշտակապետ նախագահեց Գերշ. Տ. Դաւիթ Եպս. :

● Բ. 30 Յունիս. — Ա. կուսանացն Հոփիսիմեանց: Առաւտեան ժամերգութիւնը պաշտուեցաւ ի Ս. Հրեշտակապետ, իսկ Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ եկեղեցոյ աւանդատան: Ս. Հոփիսիմեի մատրան մէջն ժամամարտն էր Հոգչ. Տ. Գուսան Արզ. Ալճանեան:

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ Ք

● Քչ. 1 Ապրիլ. — Բաս նոր Տոմարի Սուրբ Զատկի տօնին առիթով, կէսօրէ առաջ, Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը, ի գլուխ Միարանութեան, շնորհաւորական այցելութիւն տաւածատին Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր և Ֆրանչիսկեանց Գերշ. Կիւրեթութին: Ապա, Գերշ. և Հոգչ. Հայրերու ընկերակցութեամբ, այցելեց Պապական հովիրակին և Անկիլիքան Արքեպապին: Իսկ Պատր. Փախանորդ Գերշ. Տ. Կիւրեթ Եպս. , Հոգչ. Հայրերու հետ, այցի զնուց Կաթոլիկ և Բողոքական վորքը յարանուանութեանց (Ցոյն-Կաթոլիկ, Հայ-Կաթոլիկ, Առարքանիկ, Մարտոնիկ և Լուսուրական) հոգետը պիտի եղանակութեան:

● Կիր. 6 Ապրիլ. — Հոգչ. Տ. Ռուբէն վրդ. Որդիքեան մատոյց իր առաջին Պատարագը Բեթղեհէմի Ս. Այրին մէջ իրրե. Ս. Ծննդեան Վանուց Տեսուչ: Հոգչ. Հայրը կը վոխարինէր Հոգչ. Տ. Հայկասեր վրդ. Պայրամեանը, որ մօտ 8 տարիներ Տեսուական պաշտօնը վարելէ ետք առողջական պատճառեալ քաշուած էր զործէ: Այդ առթիւ, Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպիսկոպոսարեց վեղարի տրւութիւնը բաւական ատենէ ի վեր նոյն սրբավայրին մէջ իրր Ժամամարտ պաշտօնավարող այրիացեալ Արժ. Տ. Ներսէս Բնյ. Կանակէօղեանի:

● Ուր. 18 Ապրիլ. — Երեկոյեան, Ս. Աթոռ վերագարձաւ Ս. Ուստիս Միարան Հոգչ. Տ. Անուշաւան վրդ. Զղջանեանը, որ հինգ տարիներէ ի վեր կը գտնուէր Շուէտ, իրը Հոգի Սքանտիսիոն Հայութեան:

● Քչ. 23 Ապրիլ. — Հրէից Բաղարչակերաց (Պատերի) տօնին առիթով, Ամեն. Սրբազն Պատրիարք Հայրը Հոգեհաւորական հեռագիր յղեց հարայէլի նախագահ վասեմ. Հայրմ Հէրցոգի, Վարչապետ վասեմ. Եիմոն Փէրէսի, Քնէսէթի նախագահ վասեմ. Ըլօմօ Հիլլէլի և Երուսաղէմի Թաղաքապետ վասեմ. Թէտի Քոլլէքի:

● Եշ. 24 Ապրիլ. — Երեկոյեան, Ծմիթ Աղջուանց Վարժարանի 100 ամերակին առիթով, Վարժարանի մատրան մէջ, Լատինաց Պատրիարքին կողմէ մատուցուած հանդիսաւոր Ս. Պատարագին, քովստի սրահին մէջ կատարուած հանդիսին և ընդունելութեան ներկայ գանուեցան Գերշ. Տ. Դաւիթ Եպս., Հոգչ. Տ. Համբարձում վրդ. և Միար Գերշ. Հինդիսան:

● Քչ. 29 Ապրիլ. — Կէսօրէ առաջ, Հոգչ. Տ. Անան վրդ. Ղարիպեան և Հոգչ. Տ. Կամբասա վրդ. Օհանեան ներկայ գտնուեցան Սիոն Եղերան Տորմիսիոն վանքի եկեղեցւոյն մէջ կատարուած ծանօթ արեւելագէտ Հայր Պէնէտիքի յուղարկաւորութեան:

● ԴՀ. 6 Մայիս. — Բառ Հին Տամարի Սուրբ Զատկի տօնին առիթով, կէսօրէ առաջ, Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը, ի գլուխ Միաբանութեան, շնորհաւորական այցելութիւն տուաւ Յունաց Ամեն. Ս. Պատրիարքին, որ, կէսօրուան մօտ, փոխադարձ այցելութեան եկաւ Պատրիարքարքան՝ իր Միաբանութեան անդամներուն Անկէ առաջ, իրենց հետեւորդներով այցելած էին արդէն Լատինաց Ամեն. Ս. Պատրիարքը, Ֆրանչիսկեանց Գերշ. Այժմոտը, Յոյն - Կաթոլիկներու, Անկլիքաններու, Ասորեց, Հապէցաց և Լոււտերականներու Եպիսկոպոսներու և այլ հոգևորական գէմքեր:

● ԴՀ. 7 Մայիս. — Յոյն առիթով, Պատրիարքարան եկան պիտական գէմքեր և Հիւպատոսներ: Խոկ Պատր. Փոխանորդ Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպիսկոպէ, քանի մը վարդապետներով, փոխադարձ շնորհաւորութեան գնաց Ասորեց և Հազէցաց Եպիսկոպոսներուն:

● ԴՀ. 14 Մայիս. — Կէսօրէ ետք, Խրայէլի Անկախութեան 38րդ տարեդարձին առիթով, Քաղաքապետ Վահեմ. Թէտի Քոլէքքի կողմէ, Դաւթի բերդին մէջ տրուած ընդունելութեան ներկայ եղան Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպս., Հոգչ. Տ. Վանիկ Վրդ. և Տիւրա Գէմք Հինդիւն 38 թէտի տարեական մէջ տարութիւն ըսենք թէ Խրայէլի պիտութեան հաստատումէն ետք այս առաջին տարին էր, ուր անկախութեան քրիստոնէական թուականը կը զուգագիտէր հրէականին:

● Կիր. 18 Մայիս. — Երեկոյեան, Յօթր-Տամի հիւրանոցին մէջ սկսաւ շաբաթ մը տեսզ դասախոսութեանց շարք մը, տրուած Վատիկանէն Ժամանած բարձրաստիճանն հոգեկորականներու կողմէ, Նիւթ ունենալով Եկեղեցւոյ Պատմութեան հետ կապուած Հարցեր: Ցիշեալ դասախոսութեանց մեր կողմէ ներկայ եղան Հոգչ. Տ. Անուշաւան Վրդ., օրերս Երևանակմ գոնուող Հոգչ. Տ. Ժիրայր Վրդ. և Տիւր Գ. Հինդիւն: Ուրբաթ օր, պատուիրակութիւնը այցելից Ս. Ալեսո, ուր իրենց ցոյց տրուեցաւ Գանձաւան թանկարժէք նմոյշներ:

● Եր. 24 Մայիս. — Դիլէկերասկղրին, Պէն-Կուրեօն օդակայանի մէջ, Անդիխ Վարչապետութիւն Մարկարէթ Թաշըրի Խրայէլ այցելութեան առիթիւ, դիմաւորութեան գնաց Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպս. Գարեկան:

● Կիր. 25 Մայիս. — Երեկոյեան, Անդիխ Վարչապետութիւն ի պատիւ Քնէսէթի (Խորհրդարան) մէջ տրուած ընթրիքին ներկայ գտնուեցաւ գարձեալ Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպս.:

● ԴՀ. 27 Մայիս. — Կէսօրէ առաջ, Ֆրանշիսկեանց նոր կիւրեօն Հայր Պարլու Զէքիթէլի ժամանեց Երևանակմ էմ: Դիմաւորութիւնը կատարուեցաւ Յոպակէր դրան մօտ, ուրկէ եկեղեցական թափօրութ բոլորն ալ առաջնորդուեցան Ֆրանշիսկեանց Մայր Տաճարը, ուր դոհարանական ազօթքներէ ետք Parish Hall/ մէջ կայացաւ ընդունելութիւն: Սոյն հանդիսավորութեանց մեր կողմէ ներկայ եղան Լուսարա-

րապետ Գերշ. Տ. Պարեգին Արքեպս., Աւագ Թարգման Հոգչ. Տ. Սեան Վրդ. և Քարտուղար Տիւր Գէսորդ Հինդիւն: — Կէսօրէ ետք, նոր կիւրեօնութիւր իր առաջին մուտքը գործեց Սուրբ Յարութեան Տաճար: Աւագ դրան առջև զինք դիմաւորեցին Յոյն և Հայ Պատրիարքարքեանց ներկայացուցիչներ: Մեր կտորմէ կային Պատր. Փոխանորդ Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպս. և Տաճարի Տեսուչ Հոգչ. Տ. Վաղարշ Վրդ.:

● Կիր. 1 Յունիս. — Ծումանիոյ Ամեն. Տ. Ժիւլիսթիւնեան Պատրիարքի անուան տօնին առիթով, Քաղաքիս Ծումանական Եկեղեցւոյ նոր Հովիւլին կողմէ, իրենց եկեղեցին կից սրահին մէջ տրուած ընդունելութեան ներկայ եղան Լուսարաբապետ Գերշ. Տ. Պարեգին Արքեպս., Հոգչ. Տ. Սեան Վրդ. և Տիւր Հինդիւն:

● Եր. 14 Յունիս. — Խտալական Հանրապետութեան քառասնամեակին առիթով, Քաղաքիս Արքական բաժնին մէջ գտնուող Հիւպատոսարանի մէջ, Խտալական Հիւպատոսին կողմէ տրուած ընդունելութեան ներկայ եղան Լուսարաբապետ Գերշ. Տ. Պարեգին Արքեպս., Գերշ. Տ. Դաւիթ Եպս. և Հոգչ. Տ. Սեան Վրդ.: — Յաջորդ Երեկոյ, Յոյն առթիւ, Հիւպատոսը ընդունելումիւն մը տուաւ նաև Քաղաքիս Հրէական բաժնին մէջ գտնուող Հիւպատոսարանի պարագին մէջ, որուն մեր կողմէ ներկայ եղան Պատր. Փոխ. Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպս. և Հոգչ. Տ. Վաղարշ Վրդ.:

● Եր. 19 Յունիս. — Անդիխ Ն. Վ. էլիզապէթ Բ. Թագուելոյ ծննդեան վախունամեանին առթիւ, Բրիտանական Բնդէն. Հիւպատոսին կողմէ, Հիւպատոսարանի պարտէզին մէջ տրուած ընդունելութեան ներկայ գտնուեցան Գերշ. Տ. Տ. Պարեգին, Կիւրեղ և Դաւիթ Սըր-Պաղաններ, Հոգչ. Տ. Սեան Վրդ. և Տիւր Գ. Հինդիւն:

● Եր. 20 Յունիս. — Կէսօրէ առաջ, Հոգչ. Գալուսեան տօնին առթիւ Մողուայէն ժամանած Ռուս բարձրաստիճան հոգեկորականներու պատուիբակութիւնը այցելեց Պատրիարքարքան ուր, ի բացակայութեան Ս. Պատրիարք Հօր, ընդունուեցան Լուսարաբապետ Ս. Հօր կողմէ: Ազա իջնելով Մայր Տաճար, իրենց սիստը ըրին Ս. Գլխադրի մատրան մէջ:

● Եր. 23 Յունիս. — Հոգեգալստեան տօնի առթիւով, Russian Compoundի մէջ, Ռուս Միաբանութեան Մեծաւոր Արշիմանորիթ Բանթէլէյժմոնի կողմէ տրուած ընդունելութեան ներկայ եղան Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպս., Հոգչ. Տ. Անուշաւան Վրդ. և Տիւր Գ. Հինդիւն:

● Եր. 24 Յունիս. — Եւրոպացւոց Ս. Յովհաննու Կարապետի ծննդեան տօնի առթիւ, Սէյնթ Յովհ Անդարուժարանի գալթին մէջ տրուած ընդունելութեան ներկայ գտնուեցան Լուսարաբապետ Գերշ. Տ. Պարեգին Արքեպս., Դիմանապետ Գերշ. Տ. Դաւիթ Եպս., Հոգչ. Տ. Սեան Վրդ. և Տիւր Գ. Հինդիւն:

**Ա. ԱԹՈՒՐՈՅ ԿԻՒՂՋՆԵԱՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ ՃՆԱՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՄՐԱ
ԱՏԱՅԱՌ Է ՀԵՑԵԽԵԱԼ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ**

Զայնագրեալ Շարական Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ - Ա. Հատոր, Մհծ Պահոց Կիրակիներ, 1981, էջ 91; Բ. Հատոր, Աւագ Շարաթ, 1984, էջ 250; Գ. Հատոր, Աւագ Օրհնութիւններ (Յինանց և Հասարակ Կիրակիներու), 1985, էջ 78; Անթիիխա, Հրատ. Կաթողիկոսութեան ՄԵծի Տանն Կիրիկիոյ:

Քրիզոր Նարիկացին եւ Հայ Երաժշտութիւնը - Եփկողոս Կ. Թամմիզեան: 5-15րդ դր., Մատենագրաբան, Հայկ. ՍՍՀ Մինիստրների Խորհրդին Առընթեր Մաշտացի Անուան Հին Չեռագրերի Ինստիտուտ: Երևան, 1985, էջ 341.

Մեր Առաջին Քայլը - Արիվա Լ. Տէր Ստեփանեան: Ժամանցի Գիրք, ամէնօրեայ և միօրեայ հայկական վարժարաններու և ամառնային հայկական ճամբարներու համար: Նիւ Եսրք, Առաջն. Հայոց Ամերիկայի, Տպ. Ս. Վարդան, 1985, էջ 177:

Ճրագալոյց (Ըսթերցրւոծներ) - Արիվա Լ. Տէր Ստեփանեան: Գծագրիչ՝ Փոլ Սաքուրեան: Ն. Եսրք, Առաջն. Հայոց Ամերիկայի, Տպ. Ս. Վարդան, 1985, էջ 82:

Ես Հայ եմ - Արիվա Լ. Տէր Ստեփանեան: Գծագրութիւն և գեղարուեատական ձեւաւորում: Մեզո Եաւրու-Զագուեկի: Նիւ Եսրք, տպ. ըստ Նախորդին, էջ 47:

Վարդանանք (Քանաւորելու գիրք) - Արիվա Լ. Տէր Ստեփանեան: Նիւ Եսրք, Առաջն. Հայոց Ամերիկայի Ս. Վարդան Տպարան, 1984, էջ 49:

Խորհուրդ Վարդանանց (Քանթաթա) - Համբարձում Պէրպէրեան: Նիւ Եսրք, Հրատարակուած Պէրպէրեան Միւղիք Հրատ. Կոմիտէի Կողմէ, 1974, էջ 60:

Աղօթք Վաղուան Անմին Առջեւ (Քանթաթա) - Համբարձում Պէրպէրեան: Ն. Եսրք, Հրատ. Հ. Բ. Բ. Մ. ի Ալեքս Մանուկեան Մշակ. Հիմնադրամի, 1978, էջ 42:

Վարդի Թփից - Համբարձում Պէրպէրեան: Խառն Խումբի և գաշնամուրի համար: Թէյմպրիճ, Մէսոս., Հրատ. Երեան Քօրըլ Սօսայէթիի, Նիւ Եսրք, 1980:

Սուրմալիջան Շորորա - Համբ Պէրպէրեան: Խառն Խումբի և գաշնամուրի համար: Թէյմպրիճ, Մէսոս., Հրատ. Երեան Քօրըլ Սօսայէթիի, Ն. Եսրք, 1983, էջ 23:

Պազր - Մատէն - Եզնիկ Մարտիրոս Պէրպէրեան: Նիւ Եսրք, 1984, էջ 334:

Հ. Բ. Բ. Մ. - Մելգոննեան Իրթական Հաստատութիւն. Վաթունամեակի Հանդիսութիւններ: Բարձր Հավանաւորութեամբ Կիպրոսի Նախագահ: Նորին Վաեմութիւն Ոփիրօս Քիփրիտուուի: 10-18 Մայիս 1986: Տպաւած Պէյրութ:

Համառօտ Բացատրութիւն Հայ Եկեղեցւոյ Ս. Պատարագի Արարողութեան: Հայ Բնաւանիքներուն համար: (Մեքենագրուած): էջ 15:

Երկեր - Առւրէն Սևակի: Հրատ. Ա. Վարիկեան Հիմնադրամի, թիւ 2: Անթիիխա, Հրատարակութիւն Հեշտումի, թիւ 2, 1986, էջ 651:

Ամերիկեան Շուրջպառ եւ Այլ Պատմուածքներ - Յակոբ Կորոպենց: Նիւ Եսրք, «Ասկետառ» Հրատարակչական, 1986, էջ 250:

Նոր Զայն, Նոր Արձագանգ - Յարութիւն Զօլաքեան (Ազգախօս): Ամբողջական Սփիւրք - Ամբողջական Հայրենիք: Նիւ Եսրք, Փառատօն Հրատ., 1978, էջ 358:

Յանախանքին Հետ... - Յարութիւն Զօլաքեան: Շունչ մը Խոնարհութիւն Վահան Թէքէնանի Մնադեան Հարիւրամեակին (1878-1978): Նիւ Եսրք, «Փառատօն» Հրատ., 1979, էջ 125:

Երջանկայիշատակ Տ. Գարեգին Արք. Խաչատուրեան, Նարեկառունչ Պատրիարք Հայոց Թուրքիոյ և Հիմնադիր Առւրք Խաչ Դպրեվանքի: Խօթանպուլ, 1986, էջ 60:

Անցեալը Անցած Զէ... - Գարեգին Բ. Կաթողիկոս Սարգիսիան: Ուխտազնացութիւն ի Տէր Զօր: Անթիիխա, Տպ. Կաթ. Հայոց Կիրիկիոյ, 1986, էջ 176:

Վահան Թէքէնան - Յակոբ Օշական: Ներածական և ծանօթագրութիւններ Վաչէ Ղողարեանի: Պէյրութ, Տպագրութիւն «Թեքնոֆրես», 1985, էջ 167:

Լեռ եւ Ճակատագիր (Հատընտիր) - Սիմոն Սիմոնեան, Պէյրութ, 1972, էջ 472:

- Համապատում — Մաղաքիա Արքեպոս.** Օրմանեան, Զորս Աւետարաններուն Պարունակութիւնը, Շարայտրելով և Համաձայնելով և Բացատրելով Պատմուած։ Անթիւիսա, Կաթողիկոսութիւն Հայոց Մեծի Տանն Կիւիկիսյ, 1983, էջ 786։ Միսական Գիտելիքներ — Ղեռնդ Արքեպոս. Զեպէյեան։ Անթիւիսա, 1986, էջ 133։ Տաննարաննեան՝ Աստուծոյ Հրովարտակը — Վեհր. Տօքթ. Հերբեր Ա. Կ. Հառէսեան։ Նիւ Եսրք, Բարգէն Հրատարակչական Տուն, 1984, էջ 284։ Ինչո՞ւ Հայց Եկեղեցին Ա. Մնունդը Յունուար 6ին կրտօնէ — Գեղամ Վրդ. Խոչերեան (Համադրով), Ժողովրդային Կրօնական Մատենաշար, թիւ 2։ Պէյրութ, Ազգային Առաջնորդարան, «Գրատառն Նարեկացի», 1986, էջ 16։ Հայաշունչ Ոլեակներ — Մարքա Արմէն Խյանեան։ Ֆրէզնօ, Գալիփ., 1981, էջ 124։ Ընտիր Երկեր — Արտօմ Յ. Պետրոսեան, Վէպիր, Թատրերգութիւններ, Յուշտագրութիւններ, Կատակերգութիւններ և Թարգմանութիւններ, Կորտ Պայրընի «Սարդանարարութիւններ»։ Պէյրութ, Տպ. Կ. Տօնիկեան և Որդիք, 1980, էջ 818։ Մոխրաբերդի Ճակատամարտը — Անրովք Մխիթարեան։ Մի Դրուագ Ռշտունիքի ինքնապոշտապանութեան կոիւներից, Պէյրութ, Տպ. Տօնիկեան, 1980, էջ 209։ Անհիմն Ակնկալութիւններ — Պ. Գէորգեան։ Տեսր Ա., Լոս Անձէլըս, 1979, էջ 103։ Տեսր Բ., Փարիզ, 1981, էջ 127։
- Ժան-Ժազ Ռուսօ (1712-1778)։ Կեանքը — Կազմեց Պ. Գէորգեան, 1954, Նիկոսիա, Կիպրոս։ Լոս Անձէլըս, Գալիփ., Տպ. «Նոր Օր», 1976, էջ 116։ Ավիտուքի Մէջ — Խոչեկ Թէուէտեան։ Փարիզ, Տպ. «Յառաջ», 1980, էջ 261։ Արևագալի եւ Հակումի Երգեր — Հրատ. Կաթ. Կիւիկիսյ։ Անթիւիսա, 1979, էջ 37։ Հայերէն Կը Սորվինը — Ի. Շէհիրեան։ Թորոնթօ, Տպ. Անան, 1973, էջ 56։ Աստուծոյ Կանչը — Շնորհք Արք. Գալուստեան (Թրգմ.)։ Խաթանպուլ, 1980, էջ 169։ Ճեղինակ, Կեցիր — Ասրինէ Տատրեան։ Վէպ. Խաթանպուլ, 1980, էջ 179։ Թրքաշրջան — Հրանդ Փափազեան։ Անդեգրութիւններ։ Խաթանպուլ, 1981, էջ 78։ Անաւարտ Խաղ — Կարիկ Պասմաճեան։ Բանաստեղծութիւններ (1969-1979)։ Փարիզ, 1980, էջ 158։**
- Փակուած Վարագոյրի Առջեւ (Դէմքեր) — Մ. Մարութեան։ Ն. Եսրք, 1981, էջ 331։ Տէր Զօր — Հրատ. Արէլեան։ Լոս Անձէլըս, 1981, էջ 109։ Հոգեբանութիւն (Ուսումնական Լիխակատար Դասընթացք երեք հատորներով) — Ա. Հատուրը — Շահուն Ա. Պէրպէրեան։ Նօթագրեց և համազ բական աշխատանքով դաւառից և հրատարակից՝ Սիմոն Հոգիւեան։ Պէյրութ, 1980, էջ 196։ Ոճիր եւ Պատիժ — Յ. Մ. Դոստովեսկի։ Թրգմ. Համբուրգում Մազմանեան։ Երեան, «Առկետական Գրող» Հրատարակութիւն, 1980, էջ 701։ Յովասափ եւ Բարաղամ — էջ 1-144 և Պատմութիւն եւ Խրատք Խիկարայ Խմաստնոյ — էջ 145-194 — Փայլակ Անթապեան։ Երուսաղէմ, Տպ. Ս. Յակոբեանց, 1980։ Բանաստեղծ Ժազ Յակոբեանի 40ամեայ Վաստակը — Ալպոմ։ Գահիրէ, Մարտ 1978։ Շփոթահար Քառեակը (Թատրերգութիւն չորս արտրով) — Անուշաւան Սիմոնեան։ Պէյրութ, Տպ. Կ. Տօնիկեան և Որդիք, 1978, էջ 84։
- Ատենապետը (Մխորար Կատակերգութիւն) — Վարդան Քհնյ. Տիւկէրեան։ Լոս Անձէլըս, Տպարան «Նոր Օր», 1979, էջ 39։ Հայրենի Ախարիի Կեանքից — Սուրէն Յովհաննէսեան։ Լոս Անձէլըս, 1985, էջ 257։ Սպիտակ, Փորբիկ Մաղիկը — Սրբունի Թէրէզա Յիսուս Մանուկեան։ Հայացուց Հ. Աւետիք Թալաթինեան։ Վենետիկ, Ս. Դավար, 1978, էջ 129։ Դու Խ Քահանայ Յաւիտեան — Գարտինար Մաննինկ։ Հայացուց Հ. Աւետիք Թալաթինեան։ Վենետիկ, Մխիթարեան Հրատարակութիւն, 1980, էջ 301։
- La Chaine Arménienne sur les Epitres Catholiques — Charles Renoux. I. La Chine sur l'Epître de Jacques, Tome 43 — Fascicule 1. — No. 193 du "Patrologia Orientalis" — par F. Graffin Turnhout/Belgique, Diffusion Mondiale, 1985, pp. 159.*

- Amulettes de l'Arménie Chrétienne* — Frédéric Feydit. Bibliothèque Arménienne de la Fondation Calouste Gulbenkian. Venise, St. Lazare, 1986, pp. 385 + 89 Illustr.
- Explication de la Sainte Messe Arménienne* — Edité par l'Eglise Apostolique Arménienne de Paris, 1984, pp. 12.
- Mémoirs d'un Pays Effacé* — Claude Mutafian. GEO Mensuel, Paris, pp. 134-48.
- Les Armeniens de France sont-ils Assimilés?* — René Léonian. Graphisme couverture: Séta Papazian. Issy-les-Moulineaux, France, Mars 1996, pp. 206.
- Requiem* — Vahagn Davidian. Traduction Arax Artinian. Montréal, 1986, pp. 40.
- Requiem Aeternam* — By Yeghishe Charentz. Hampartzoum Berberian. For Chorus and Orchestra. Translated from the Armenian by Diana Der Hovanessian and Marzbed Margossian. Sponsored by A.G.B.U., New York, 1975, pp. 157.
- The Modal Systems of Armenian Sacred Music* — Hachig Thomas Kazarian. Special Edition, 1984 of "Varak", Volume XXXI, Fresno, Dept. of Music, 1983, pp. 131.
- The Case of Soghomon Tehlirian* — Vartkes Yeghiyan (Translator). Los Angeles, Asbarez Publishing Company, 1985, pp. 171.
- Alexander Saroukhan*. Cartoonist. Art Editor: Edward Hagopian (In Arabic, French, English & Armenian). Cairo, Nubar Printing House, 1984, pp. 119.
- History of Armenia* — Bishop Ukhtanes of Sebastia. Part II — "History of the Severance of the Georgians from the Armenians". Translation, Introduction & Commentary by Fr. Zaven Arzoumanian, Ph.D. Fort Lauderdale, U.S.A. 1985, pp. 166.
- How to Choose your Past* — Diana Der Hovanessian. New York, 1978, pp. 106.
- For You on New Year's Day* — Gevorg Emin. Translated by Diana Der Hovanessian. Introduction by Yevgeny Yevtushenko. 1985, pp. 67.
- a) *An Account of the Glorioüs Struggle of Van-Vasbouragan* — Translated from the Original in Armenian by Samuels S. Tarpinian. 1967, pp. 129 + photographs.
 b) *The Epic Story of the Self Defense of Armenians in the Historic City of Van*. Part II, by Haig Gosoian. Translated as above. 1967, pp. 62. Onnig Mukhtarjan & Haig Gosoian. Published by Central Executive Society of Vasbouragan.
- A Legacy of Genius* — Gomidas Vartabed. A Remembrance and Appreciation of Gomidas Vartabed (1869-1935). New York, a Publication of Gomidas Memorial Concert Committee, Armenian Apostolic Church of America, 1986, pp. 48.
- On the Path to Freedom* — Avedis Aharonian. (In Greek). Athens, 1982, pp. 92.
- Martyred Armenia* — Faiez el Ghochein. (In Greek). Athens, 1983, pp. 53.
- A Sociological Approach to the Armenian Genocide* — Vahagn Dadrian. (In Greek). Athens, 1982, pp. 45. [ington, D.C.]
- Board of Directors, Member Biographies* — Armenian Assembly of America. Wash-
 Acts and Accomplishments — Armenian Assembly of America. Washington, D.C.
- Book Reviews/Interviews* — Ara Baliozian. Los Angeles, California, 1982, pp. 109.
- The Call of the Crane - The Ambitions of a Pig* — Ara Baliozian. Flushing, New York, Voskedar Publishing Corp., 1983, pp. 76.
- Chiesa del S. Sepolcro* — Chievi Porte Portinai — Sabino de Sandoli. Supplemento "La Terra Santa", Luglio - Agosto 1986. Jerusalem, Franciscan Press, pp. 48.
- Unterhaltungen um die Geschichte Armeniens* — Rafael Ischchanjan. Armenier und Armenien Nach Der Antiken Urkunde. Deutsch von J. M. Dawitjan, pp. 6.
- In Jedem Kreuz ein Lebensbaum* — Lore Bartholomäus. Illustrationen von Mechtild Horz-Benson. Bochum/Hamburg, Als Manuscript Gedruckt, 1985, pp. 215.
- Ermeni Hafli Türkçe Elyazma* — Kevork Pamukciyan. Eski Bir Cönk: 1. Offprint. Istanbul, Erenler Press, 1984, pp. 413-444.

ԲՈՎԱՆԴԻՌԻ ԹԵՂԵԿՆ

Ամենայն Հայոց Կարողիկոս Տ. Տ. Վաղգեն Ա. ի Զատկուկան խորզը	78	
Ծննդուռուկան գիր՝ Ամենայն Հայոց Վեհապետ Հայրապետք	80	
» Մեծի Տանի Կիլիկիոյ Կարողիկոսարտաճէն	81	
» Վատիկանին	82	
» Քենըրքապրիի Արքապիսկոպոսուն	82	
» Խուսաց Պիմեն Պատրիարքէն	83	
» հեռազիրներ՝ յըսուած Ա. Արոռէն	84	
ՓՈԽԱԴՐ, ԽՄԲԱՋՔՐԱԿԱՆԻ		
— Տ. Տ. Վաղգեն Ա. Հայրապետի խորզը	85	
— Բարեկարգութիւն Հայց. Եկեղեցւոյ ԹՈՒԳՈՍ ՊԱՏՐԻԱՐՔ	87	
ԿՐՈՆԱԿԱՆ		
— «Կամիչս ողջ լինել»	ԿԱՐԷՆ ՔՃՆՑ. ԿՑԱՆԵԱՆ	95
— Արիութիւն	» » »	96
ԽԱՆԱՍՍԵՎԱՅՑԱԿԱՆ		
— Զայյը Հարովի ուղիւութիւնը	ԹՐԳՄ. Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ	97
— Քոռեակներ	Գ. ՃԱՐՏԱՐ	101
ԽԱՆԱՍՍԻՐԱԿԱՆ		
— Մանրապատում	Ն. ԱՐԲ. ՇՈՎԱԿԱՆ	102
Հրաշեայ Անառահանի Նամակներից Վիեննայի Միհրարեաններին	Հրաժ. ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՄԻՆԱՍԵԱՆ	104
ՀԱՅ ՆԱՍՐՈՂՆԵՐ		
— Հայ Նկարողներ ԺԱ. - ԺԳ. Դարերու	Ն. ԱՐԲ. ՇՈՎԱԿԱՆ	110
ՊԱՏՄՈՒԱԾ		
— Արկեպոտ	Ն. ԱՐԲ. ՇՈՎԱԿԱՆ	114
— Մատուցու պատմագրութիւն	ՏԻԳՐԱՆ Ա. ՔԻՐԻԵԱՆ	116
Համառօս և բազմատական ակնարկ մեր և		
բոյր Եկեղեցեներու Տօնացոյցենու վրայ	Գ. Ճ.	120
Խնձորինակրութիւն Սերովիք Վեդ. Սամուելանի	123	
ԴՐԱԽԱՅՈՒԱԿԱՆ		
— «La Chaine Arménienne sur l'Épitre de Jacques» Ն. ԱՐԲ. ՇՈՎԱԿԱՆ	127	
— «Նախարարնի» (Յ. Օռականի)	Գ. ՃԱՐՏԱՐ	128
ԹԻՍՈՒՆ, ՏԱՐԻ Ա.Օ.Զ		
— Մահ Առամ Խաչատուշեանի	129	
— Մահ Յարութիւն Վեդ. Պարոննեանի	129	
— Քաղաքական խլրումներ	129	
Տարեկան Տեղեկագիր Ա. Թ. Եւկը. Վարժարանի	ԿԻՒԲԵԳ ԵՊՍ. ԴԱՐԻԿԵԱՆ	130
Տարեկան հանդիսութիւն Ա. Թարգմանչաց Եւկը. Վարժարանի	141	
71-րդ Տարեկան Ապրիլան Եղեռնի	142	
ՏԵՐՈՒՆԵՐ		
— Սիմոն Սիմոնեան	143	
— Առաջ Հայկազ	143	
Ա. ՅԱԿՈՒՅ ՆԵՐՍԻՆ		
— Եկեղեցական - Բնմական	144	
— Պատօնական	147	
Ցանկ՝ Կիւլպենիսան Մատենադարանի կողմէ ստոցուած գրերու	149	